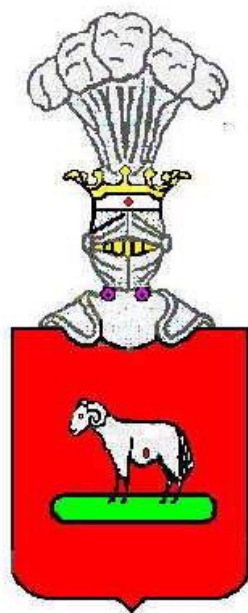

HISTORIA RODU KARNKOWSKICH

Tom III POSZCZEGÓLNE LINIE RODU

Część trzecia.

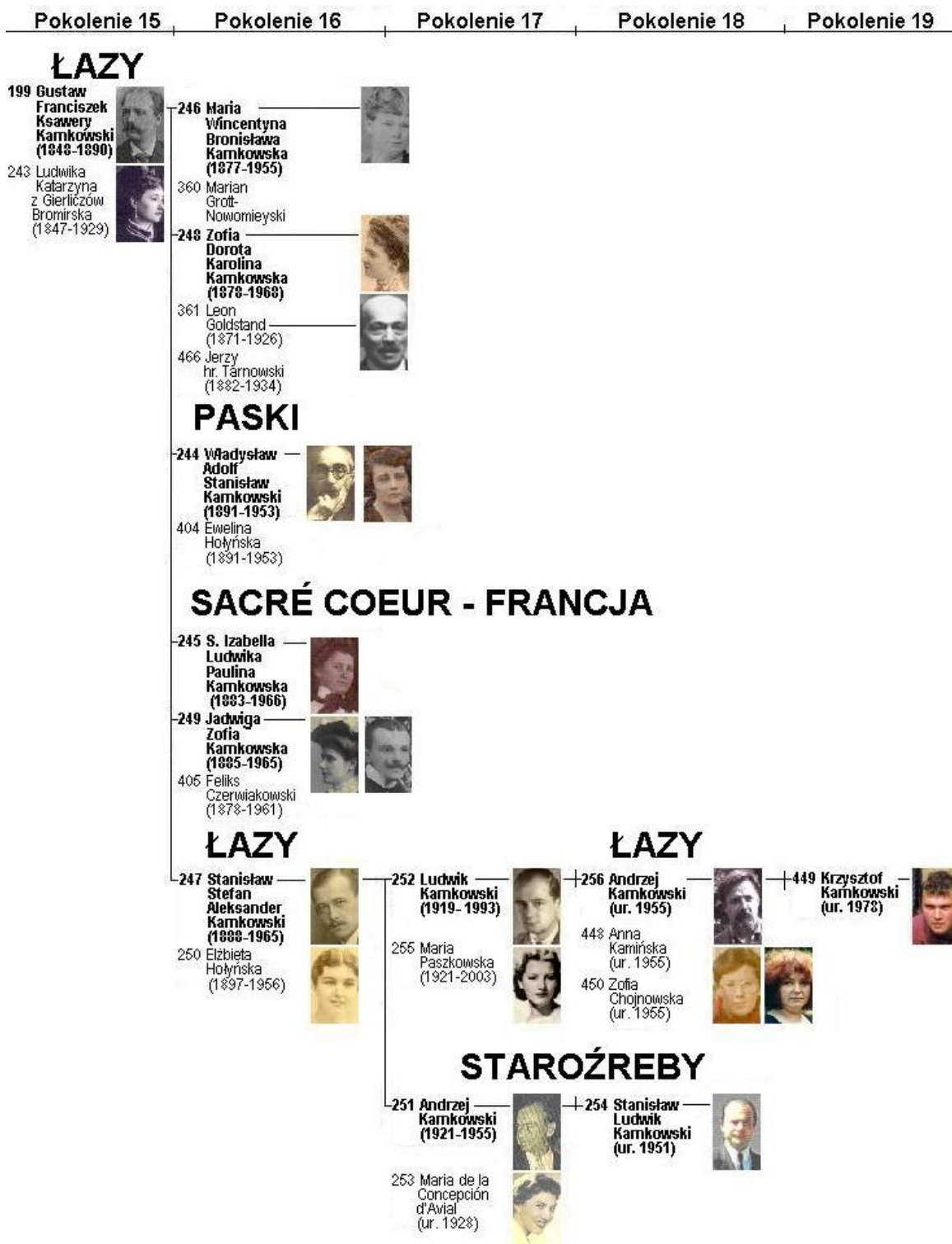

**Opracował
Kazimierz Karnkowski**

*Pamięci mojego Ojca
Teodora Karnkowskiego z Paniewa
pracę tę poświęcam.*

**CH 5400 Baden
sierpień 2012**

2.14. Linia z Łaz i z Pask.

583.

Drzewo genealogiczne linii Karnkowskich Łaz i z Pask.

Pokolenie 15.

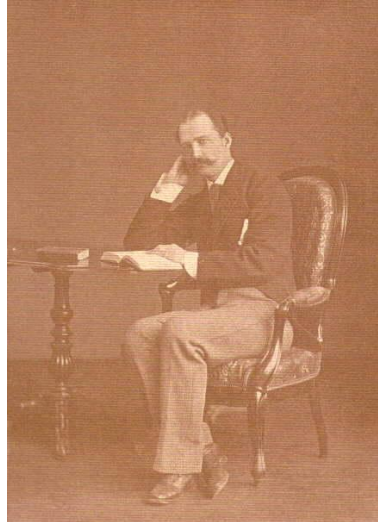
Poz. 199 **Gustaw Karnkowski** ur. 15.11. 1848 r. zmarł 01. 03. 1890 r. Wg opisu Jana hr. Moszyńskiego z Sojek, opublikowanym w tygodniku „Głos Pracy” nr 20 z 13. 5. 1928 (*Kutno*). Gustaw Karnkowski zmarł w windzie Hotelu Europejskiego w Warszawie, (co jest w jednym z dalej cytowanych akt zakwestionowane).

Syn Adolfa (184) Karnkowskiego i (196) Bronisławy Otockiej. Żonaty z Ludwiką (243) Gerliczówną 1^{ov}. Bromirską, z którą miał dwóch synów i cztery córki.

Dobra Łazy, które należały pierwotnie do Onufrego Bromirskiego przeszły w ręce Gustawa Karnkowskiego w wyniku małżeństwa z Ludwiką. Po śmierci swego brata Stanisława (198), Gustaw odziedziczył majątek rodowy Leszno. Po śmierci Gustawa rodzina sprzedała Leszno przenosząc się całkowicie do Łaz, tworząc linię Karnkowskich z Łaz.

584.

585.

586.

Gustaw (199) Karnkowski, z Łaz ujęcie 1, 2 i 3.

Odpis dokumentu znaleziony w Archiwum Państwowym w St. Petersburgu

Działo się to w Strzegocinie dnia trzeciego grudnia tysiąc osiemset czterdziestego ósmego roku o godzinie trzeciej po południu. Stawił się

Adolf Felicjan Karnkowski dziedzic dóbr Leszno tamże mieszkający mający lat trzydzieści sześć w obecności,

Józefa Trzaskowskiego rządcy swych dóbr lat trzydzieści i jeden.

Wojciecha Podczaskiego stangreta lat trzydzieści osiem liczących obydwu zamieszkałych w Lesznie.

I pokazał nam dziecię płci męskiej, urodzone w Lesznie dnia piętnastego listopada o godzinie szóstej rano, z jego małżonki

Bronisławy z Otockich, lat dwadzieścia trzy liczącej. Dziecięciu temu na chrzcie Świętym dzisiaj udzielonym nadane zostały imiona:

Gustaw i Franciszek Ksawery, a rodzicami jego chrzestnymi zostali Wielmożni,

Józef Orsetti dziedzic dóbr Byszew z przyległościami.

Karolina z Brochockich Otocka babka dziecięcia,

w asystencji Jana Orsetti z panną Ludwiką Otocką ciotką dziecięcia. Akt ten został zgłaszającym przez Nas przeczytany i podpisany przez ojca, oraz pierwszego świadka, gdyż drugi świadek pisać nie umie.

Podpisano: X. Wojciech Sienicki Proboszcz Strzegociński,

Adolf Karnkowski ojciec

Odpis dokumentu znaleziony w Archiwum Państwowym w St. Petersburgu

Strona 14 i początek str. 15 - notarialne potwierdzenie tłumaczenia z jęz. rosyjskiego.

Strona 15-15 ob.

Wypis z księgi wtórników aktów stanu cywilnego parafii katolickiej Zawady z 1875 roku.

№ aktu 4. Łazy.

Działo się w m. **Częstochowie**, dnia 7 (19) sierpnia 1875 roku o godzinie 10 rano. Stwierdzamy, że w obecności świadków:

Teodora Karnkowskiego właściciela majątku Czamanin w pow. Nieszawa, zamieszkałego tamże synowca pana młodego, lat 60,

i **Władysława Tomickiego**, właściciela majątku Kozuszki, pow. Sochaczew, lat 35,

w dniu dzisiejszym zawarte zostało małżeństwo kościelne pomiędzy:

Gustawem – Franciszkiem - Ksawerym trojga imion **Karnkowskim**, kawalerem, urodzonym we wsi Leszno pow. Łęczyca, synem zmarłych Adolfa - Felicjana i Bronisławy z Otockich, małżonków Karnkowskich, współwłaścicielem dóbr Leszno, zamieszkałym tamże, lat 27

i **Ludwiką Katarzyną** dwojga // imion, urodzoną z domu **Gerlicz, 1 v. Bromirską**, wdową po Władysławie Bromirskim, zmarłym we wrześniu 1872 roku, urodzoną w Woli Boglewskiej, córką zmarłych Jakuba i Wincentyny z domu Górskiej małżonków Gerliczów, właścicielką dóbr Łazy w pow. Sochaczew, zamieszkałej tamże, lat 27.

Małżeństwo to poprzedziły trzy zapowiedzi opublikowane w kościołach parafialnych w Zawadach pow. Sochaczew i Strzegocinie pow. Łęczyca, w dniu 29 czerwca, 5 i 13 lipca roku bieżącego (11, 18 i 25 lipca roku bieżącego).

Nowożeńcy oświadczyli, że zawarli umowę przedślubną w mieście Warszawa u rejenta Włodzimierza Kretkowskiego w dniu 5 (17) bieżącego miesiąca i roku.

Sakramentu małżeństwa udzielił ksiądz Józef Rejkowski, dziekan parafii Zawady pow. Sochaczew. Akt ten po przeczytaniu został podpisany przez nas i obecnych przy tym świadków.

(Akt oryginalny podpisali: ks. J. Rejkowski, dziekan parafii Zawady,
G. Karnkowski
Tomicki, L. Bromirska,
T. Karnkowski.

Wypis ten, jest dosłownie identyczny z aktem oryginalnym, znajdującym się w księdze wtórników aktów stanu cywilnego parafii katolickiej Zawady z 1875 roku.

Miasto Sochaczew, dnia 25 maja 1895 roku.

Sekretarz Powiatowego Wydziału Hipotecznego w Sochaczewie
[podpis] Wiewiórowski

№ 165

M. P. (manu proprio)

Potwierdza się niniejszym, że podpis Sekretarza Powiatowego Wydziału Hipotecznego w Sochaczewie Feliksa Lwowicza [syna Lwa - A.B.] Wiewiórowskiego został złożony własnoręcznie, co podpisem swoim i przyłożeniem urzędowej pieczęci poświadczam.

Miasto Sochaczew, dnia 30 maja 1895 roku.

Sędzia pokoju m. Sochaczew [podpis] Rożanow

m. p. (manu proprio).

Odpis dokumentu znaleziony w Archiwum Państwowym w St. Petersburgu

L. 20

Wypis z księgi wtórników aktów stanu cywilnego parafii katolickiej Zawady za rok 1890.

№ 16. Łazy. Działo się we wsi Zawady 17 lutego (1 marca) 1890 roku o godzinie szóstej po południu.

Zjawili się:

Antoni Gołygowski, administrator dóbr, lat 63

Leonard Przedpelski, oficjalista lat 40

obaj z Łaz i oświadczyli, że tego dnia o godzinie 4 po południu zmarł w Łazach

Gustaw Franciszek (2-ga imion) **Karnkowski**, właściciel dóbr Łazy, lat 41 urodzony w Lesznie pow. Łęczycki, syn nieżyjących

Adolfa i Bronisławy z Otockich małżonków **Karnkowskich**.

Pozostawił po sobie wdowę **Ludwikę Katarzynę z Gierliczów**.

Po oświadczeniu o naocznym stwierdzeniu zgonu Gustawa Franciszka Karnkowskiego, akt ten po przeczytaniu został podpisany.

Oryginał aktu podpisali:

ks. J. Nowakowski, Ad. Pr.,

Z. Gołygowski,

L. Przedpełski .

Powyższy akt zgonu stoi w sprzeczności z zacytowaną relacją Jana hr. Moszyńskiego z Sojek, opublikowanym w tygodniku „**Głos Pracy**” nr 20 z 13. 5. 1928 (*Kutno*), jakoby Gustaw Karnkowski, zmarł w windzie Hotelu Europejskiego w Warszawie, jest natomiast zgodny z brzmieniem nekrologu, gdzie podaje się, że zmarł on po długiej i ciężkiej chorobie (w Łazach). W tej sytuacji narzuca się następujące wytłumaczenie. Gustaw Karnkowski, nie zmarł w Hotelu Europejskim, ale doznał tam ataku apopleksji, został przewieziony do Łaz i tam po długich i ciężkich cierpieniach zmarł, a relacja hr. Moszyńskiego to tylko upraszczająca *licentia poetica*.

587. Nekrolog Gustawa (199) Karnkowskiego z Łaz. Kurier Warszawski, nr 64 5. III. 1890, s. 5.

588. Tabliczka nagrobna Gustawa (199) Karnkowskiego w grobowcu rodzinnym w Zawadach. Na tabliczce wkradła się pomyłka, data zgonu powinna być 1890.

589.

Ujęcie 1.

590.

Ujęcie 2.

Ludwika z Gierliczów Karnkowska, 1^{ov} Bromirska.

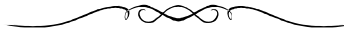
591.

Nekrolog Ludwiki (243) z Gerliczów Karnkowskiej 1^{ov} Bromirskiej.
 Kurier Warszawski nr 58, 28. II. 1929, s. 12.

592.

Tabliczka nagrobna Ludwiki (243) z Gerliczów Karnkowskiej 1^{ov} Bromirskiej
 w grobowcu rodzinnym w Zawadach.

"L. 20ob. - 21ob.

PROTOKÓŁ

1891, 16 września, ja, sędzia pokoju m. Sochaczewa, zaprotokółowałem, co następuje: w sprawie opieki nad:

- 1) **Marią Wincentyną Bronisławą**, 3-ga imion, lat 14,
- 2) **Zofią Dorotą Karoliną**, 3-ga imion, lat 13,
- 3) **Władysławem Adolfem Stanisławem**, lat 10,
- 4) **Izabelą Ludwiką Pauliną**, lat 8,
- 5) **Jadwigą Zofią**, lat 6,
- 6) **Stanisławem Stefanem Aleksandrem**, lat 3,

Nieletnimi sierotami po **Gustawie Franciszku Karnkowskim**.

Dzisiejszego dnia stawily się przede mną dobrowolnie następujące osoby będące członkami rady familijnej.

A. Ze strony ojca:

- 1) **Teodor Karnkowski**, syn Józefa, właściciel dóbr Czamanin, pow. Nieszawa,
- 2) **Edward Karnkowski**, syn Piotra, zamieszkały we wsi Bogdanowice (być może pomyłka, powinno być Bogusławice), pow. Koło,
- 3) **Stefan Sylwester Karnkowski**, zamieszkały we wsi Gosławice pow. Kutno,
- 4) **Jan Wodziński**, syn Józefa, zamieszkały we wsi Zaborówek, pow. Warszawa,
- pierwszy, jako dziadek, drugi, trzeci i czwarty, jako stryjowie nieletnich.

B. Ze strony matki:

- 1) **Jan Lasocki**, syn Stanisława zamieszkały we wsi Brochów, pow. Sochaczew,
- 2) **Wincenty Wołowski**, syn Józefa, adwokat przysięgły zamieszkały w m. Lublin gub. Lublin,
- 3) za **Adama Łaszczyńskiego**, syna Jakuba, sędziego gminnego, zamieszkałego we wsi Kampinos, pow. Sochaczew, -
Antoni Gołygowski, syn Jana, administrator dóbr Łazy zamieszkały we wsi Łazy pow. Sochaczew,
- pierwszy i trzeci, jako przyjaciele, drugi, jako brat cioteczny nieletnich,

wszyscy, posiadający legalne prawo pobytu w miejscu zamieszkania.

Pod adresem zebranej pod moim, sędziego pokoju m. Sochaczewa przewodnictwem rady familijnej, obecna matka nieletnich Ludwika Karnkowska oświadczyła, co następuje:

Mąż mój, Gustaw Franciszek Karnkowski zmarł 17 lutego (1 marca) 1890 roku i pozostawił 6 wyżej wymienionych dzieci, urodzonych w legalnie zawartym małżeństwie, nad którymi należy roztoczyć opiekę, po czym oświadczenie podpisała

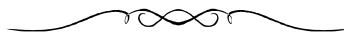
Ludwika Karnkowska.

Rada familijna rozpatrzywszy wyżej wspomniane oświadczenie matki nieletnich Ludwika Karnkowskiej stwierdziła, że na mocy prawa pozostała przy życiu matka nieletnich Ludwika Karnkowska z domu Gerlicz, powinna pozostać główną opiekunką, że należy wybrać dodatkowo opiekuna-nadzorującego i że ten obowiązek najlepiej sprawować będzie wuj nieletnich Jan Wodziński, wskutek czego rada familijna jednomyślnie **postanowiła**:

Pozostajej przy życiu matce nieletnich **Ludwice Karnkowskiej** powierzyć obowiązek głównej opiekunki nieletnich, a obowiązek opiekuna-nadzorującego powierzyć- **Janowi Wodzińskiemu**. Wyżej wymienieni oświadczyli, że przyjmują powierzone im obowiązki.

Następnie protokół przeczytano, przyjęto i podpisano.

(Następują własnoręczne podpisy:)

Ludwika Karnkowska
Teodor Karnkowski
Edward Karnkowski

Stefan Karnkowski
Jan Wodziński
Jan Lasocki

Wincenty Wołowski
Antoni Gołygowski
Sędzia Pokoju Rożanow

Odpis dokumentu znaleziony w Archiwum Państwowym w St. Petersburgu

Najświatlejszy, Możnowładny Wielki Monarcha Mikołaj Aleksandrowicz,
Samodzierzca Wszechrosji, Monarcho Najmiłościvszy!

Prosi Ludwika Katarzyna 2-ga imion, córka Jakuba, 1 ° v. Bromirska,
2 ° v. Karnkowska, z domu Gerlicz, a o co prosi, podano w punktach:

1

Według orzeczenia, b. Heroldii Królestwa z 11(23) czerwca 1837 roku ojciec śp. męża mojego Adolf Felicjan, 2-ga imion, Józefowicz Karnkowski został zatwierdzony w szlacheństwie dziedzicznym z herbem Junosza według prawa nabytego na tę godność, przed wydaniem w 1836 roku Ustawy o szlachcie w Królestwie Polskim i z wniesieniem go w księgi genealogiczne // guberni Warszawskiej.

2

Pragnąc dołączyć siebie i dzieci moje, a mianowicie córki: Marię Wincentynę Bronisławę 3-ga imion, Zofię Dorotę Karolinę, 3-ga imion, Izabelę Ludwikę Paulinę 3-ga imion, Jadwigę Zofię 2-ga imion, i synów: Władysława Adolfa Stanisława, 3-ga imion, i Stanisława Stefana Aleksandra, 3-ga imion, Karnkowskich do rodziny szlacheckiej ich przodków i przedstawiając przy tym:

1. Kopię orzeczenia b. Heroldii Królestwa Polskiego o uznaniu szlacheństwa Adolfa Karnkowskiego.
2. Kopię oryginalnego świadectwa b. Heroldii Królestwa o szlacheństwie Adolfa - Felicjana Karnkowskiego wydanego przez Archiwum Główne Królestwa Polskiego.
3. Zaświadczenie Kancelarii General Gubernatora Warszawskiego o tym, że w protokole posiedzenia oznaczonej Heroldii Adolf - Felicjan Karnkowski jest nazwany tylko pierwszym imieniem Adolf, z kopią.
4. Akt o zawarciu związku małżeńskiego Adolfa - Felicjana // Karnkowskiego z panną Bronisławą Otocką.
5. Metrykę urodzenia i chrztu męża mojego Gustawa – Franciszka - Ksawerego, z kopią.
6. Akt zawarcia związku małżeństwa Gustawa – Franciszka - Ksawerego, 2-ga imion Karnkowskiego ze mną, z kopią.
7. Metrykę urodzenia i chrztu córki Marii – Wincentyny - Bronisławy 3-ga imion, Karnkowskiej, z kopią.
8. Metrykę urodzenia i chrztu córki Zofii – Doroty - Karoliny, 3-ga imion, Karnkowskiej, z kopią.
9. Metrykę urodzenia i chrztu córki Izabeli – Ludwiki - Pauliny, 3-ga imion, Karnkowskiej, z kopią.
10. Metrykę urodzenia i chrztu córki Jadwigi-Zofii, 2-ga imion, Karnkowskiej, z kopią.
11. Metrykę urodzenia i chrztu syna Władysława – Adolfa - Stanisława, 3-ga imion, Karnkowskiego, z kopią.
12. Metrykę urodzenia i chrztu syna Stanisława – Stefana - Aleksandra, 3-ga imion, Karnkowskiego, z kopią.
13. Akt zgonu śp. męża mojego Gustawa – Franciszka - Ksawerego, 2-ga imion, Karnkowskiego //, z kopią.
14. Protokół [z posiedzenia] rady rodzinnej o nominacji mnie opiekunem głównym dzieci moich, z kopią.
15. Zaświadczenie Gubernatora Warszawskiego, że ani śp. dziad moich dzieci Adolf - Felicjan, 2-ga imion, ani śp. mąż mój Gustaw – Franciszek - Ksawery, 2-ga imion, ani ja, petentka, ani wyżej wymienione dzieci moje Karnkowscy nie zostali pozbawieni zgodnie z prawem szlacheństwa za przestępstwa kryminalne i polityczne, z kopią.
16. Dwa kwity Skarbnika Gubernialnego Warszawskiego № 38083 i 38084 o wpłacie 10 rb. za dwa świadectwa szlacheckie i proszę jako poddana:

3

Żeby rozkazanym zostało: prośbę moją przyjąć, dokumenty rozpatrzyć i na podstawie ich zatwierdzić mnie i wyżej wymienione dzieci moje w szlacheństwie dziedzicznym i wciągnąć do ksiąg genealogicznych szlachty guberni Warszawskiej, wydać właściwe świadectwo szlacheckie dwom moim synom i zwrócić autentyczne dokumenty

Warszawa, 18 października 1898 roku.

Podanie należy przekazać do Zarządu Guberni Warszawskiej dla przedłożenia Senatowi Zarządzającemu Departamentu Heroldii. Tę prośbę pisał według słów petentki mieszkającej w Warszawie, ul. Nowy Świat, w domu № 69.

Adam Pawłowicz Włostowski.

Mieszkam we własnym majątku Łazy, powiat Sochaczewski, gubernia Warszawska

Ludwika Katarzyna, 2-ga imion, córka Jakuba, z domu Gerlicz, 1 v. Bromirska, 2 v. Karnkowska własną ręką.

Pokolenie 16.

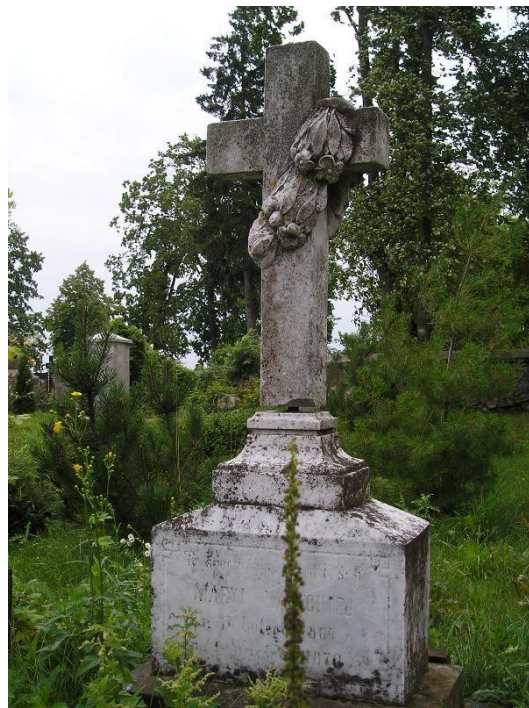
Poz. 246 **Maria Wincentyna Bronisława Karnkowska** ur. 29 stycznia 1877 r. w Łazach, zm. w 1955 r. w Bydgoszczy. Córka Gustawa Franciszka Ksawerego (199) Karnkowskiego i Ludwiki (243) z Gierliczów Bromirskiej, Il^{ov.} Karnkowskiej. Żona Mariana Grott-Nowomiejskiego.

Maria z Karnkowskich Nowomiejska, miała z Marianem Grott-Nowomiejskim pięcioro dzieci:

1. **Gustawa** ☆ 1902, † 1926 pochowanego w grobowcu rodziny Karnkowskich w Zawadach
2. **Zofię** ☆ 1907, † 1990 pochowanej na Północnym Cmentarzu Komunalnym w kwaterze AK. Ppor. AK odznaczona Krzyżem Walecznych.
3. **Helenę** ☆ ok. 1908, † 1944, żołnierz AK, zginęła podczas bombardowania miasta w czasie powstania, pochowana w mogile zbiorowej w W-wie w okolicy ul. Kredytowej.
4. **Adam** ☆ ok. 1910, † 1944. Walczył w powstaniu na Starówce i w czasie jej ewakuacji wszedł do kanału, ale z niego już nie wyszedł.
5. **Elżbieta**, Kazimierzowa Kisielnicka ☆ 1914, † 1995 w Bydgoszczy, pochowana na cmentarzu w parafii Poryte w grobowcu rodzinnym Kisielnickich. Elżbieta wg dokumentów była urodzona w Łazach. W rzeczywistości jednak urodziła się w czasie I wojny Światowej na Kresach, w czasie rewolucji bolszewickiej. Ochrzczona została jednak dopiero po przedostaniu się rodziny do Łaz w kościele parafialnym w Zawadach, kiedy miała już 4 lata, tak, że pamiętała swój własny chrzest.

593. Kapliczka Rodu Kisielnickich, na cmentarzu w Porytem. Miejsce pochówku Elżbiety, wnuczki Marii z Karnkowskich Nowomiejskiej z Łaz.

594. Nagrobek Marii Kisielnickiej z 1870, na cmentarzu w Porytem. Najstarszy z nagrobków rodziny Kisielnickich.

Odpis dokumentu znaleziony w Archiwum Państwowym w St. Petersburgu

L. 16

Wypis z księgi wtórników aktów stanu cywilnego parafii katolickiej Zawady za rok 1877.

№ 29. Łazy. Działo się we wsi Zawady 4 (16) kwietnia 1877 roku o godzinie drugiej po południu. Zjawili się osobiście:

Gustaw Franciszek Karnkowski, właściciel dóbr Łazy, zamieszkały w Łazach, lat 29, wraz z

Antonim Gołygowskim, rządcą dóbr Łazy również tam zamieszkałym, lat 50,

Leonem Rejkowskim, posiadaczem prywatnym, zamieszkałym w Zawadach, 37 l.,

i pokazali dziecko płci żeńskiej, oświadczając, że urodziło się w Warszawie 29 stycznia (10 lutego) bieżącego roku o godzinie 8 rano z prawnie poślubionej mu małżonki **Ludwiki Katarzyny** 2-ga imion, z d. **Gerlicz, 1^ovt Bromirskiej**, lat 29.

Dziecko to przy chrzcie św. udzielonym 2 (14) bieżącego miesiąca i roku w mieście Warszawie otrzymało ono imiona **Maria Wincentyna Bronisława**, a rodzicami chrzestnymi byli

Piotr Karnkowski

i **Paulina Radziwińska**

w obecności Władysława Waśniewskiego i Izabeli z Michałowskich hrabiny Łubieńskiej.

Akt ten nie został podany do wiadomości we właściwym czasie wskutek oczekiwania na rodziców chrzestnych. Akt ten został przeczytany w obecności zgłaszającego i świadków, a następnie został przez nas i przez nich podpisany.

Oryginał aktu podpisali:

ks. J. Rejkowski, dziekan parafii Zawady, przechowujący akty stanu cywilnego,

Gustaw Karnkowski,

Rejkowski

Gołgowski

Poz. 360 Marian Grott-Nowomiejski, mąż Marii (246) Karnkowskiej. Grott-Nowomiejski przystosował pisownię swego nazwiska do zasad współczesnych i on, oraz jego rodzina nazywali się, Grott-Nowomiejscy.

Marian Grott-Nowomiejski pochodził z Kresów, gdzie jego rodzina miała majątek, z którego uciekli w czasie rewolucji październikowej, do teściów do Łaz. Był rolnikiem i prawdopodobnie ukończył rolnictwo na politechnice w Rydze. Po I wojnie światowej pracował, jako administrator majątków w Polsce międzywojennej.

595. Tabliczka nagrobna Gustawa, syna Mariana (360) Grott-Nowomiejskiego, w grobowcu rodzinnym Karnkowskich w Zawadach.

Poz. 248 **Zofia Dorota Karolina Karnkowska** ur. 6 lutego 1878 r. w Łazach, zm. w 1968 r. w Londynie.

Córka Gustawa Franciszka Ksawerego (199) Karnkowskiego i Ludwiki (243) z Gierliczów Bromirskiej, II^ov. Karnkowskiej.

I^ov. Leonowa Goldstand, II^ov. za Jerzym hr. Tarnowskim.

Do ślubu mieszkała w domu rodziców w Łazach. Po ślubie z Leonem Goldstandem zamieszkała w Warszawie. Miała, jako rezydencję pałac w Zaborowie. W czasie wojny wyjechała z Polski. Mieszkała we Francji, gdzie pracowała w Czerwonym Krzyżu, a następnie w Anglii, gdzie mieszkała z córką Janiną Wincentyną (ur. 21. 07. 1905 r.), w Pinner koło Londynu. Owdowiała po raz drugi. Córka Janina Wincentyna zaślubiła Stanisława Piotra Górskiego, rotmistrza W.P., właściciela dóbr Ceranów.

596. Maria (246) Karnkowska,
Izabella (245) Karnkowska.

597. Maria (246) Karnkowska, Izabella (245) Karnkowska, NN babcia,
ks. proboszcz, Zofia (248) Karnkowska, Ludwika (243) z
Gierliczów Bromirska, Il^{ov}. Karnkowska, Władysław (244)
Karnkowski, NN babcia, Stanisław (247) Karnkowski, Jadwiga
(249) Karnkowska.

Odpis dokumentu znaleziony w Archiwum Państwowym w St. Petersburgu

L. 17

Wypis z księgi wtórników aktów stanu cywilnego parafii katolickiej Zawady za rok 1878.

Nr 39. Łazy. Działo się we wsi Zawady 16 (28) kwietnia 1878 roku o godzinie szóstej po południu. Zjawili się osobiście **Gustaw Franciszek Ksawery** 3-ga imion **Karnkowski**, właściciel dóbr Łazy, zamieszkały w Łazach, lat 30, wraz z **Antonim Gołygowskim**, rządcą dóbr Łazy, lat 53,

Leonardem Przedpelskim, oficjalistą, lat 27, obaj z Łaz,

i pokazał dziecko płci żeńskiej, oświadczając, że urodziło się w Łazach 25 stycznia (6 lutego) // bieżącego roku o godzinie 7 po południu z prawnie poślubionej mu małżonki

Ludwika Katarzyny 2-ga imion, z d. **Gerlicz, primo voto Bromirskiej**, lat 30. Dziecko to przy chrzcie św. udzielonym tego samego dnia otrzymało imiona **Zofia Dorota Karolina**, a rodzicami chrzestnymi byli

Stanisław Lasocki, właściciel dóbr Brochów,
i **Karolina Stocka**.

Akt ten nie został podany do wiadomości we właściwym czasie wskutek nieobecności ojca dziecka. Akt ten został przeczytany w obecności zgłaszającego i świadków, a następnie został przez nas i przez nich podpisany.

Oryginał aktu podpisali:

ks. J. Rejkowski, dziekan parafii Zawady, przechowujący akty stanu cywilnego,

Gustaw Karnkowski,

A. Gołygowski

L. Przedpelski.

598. Izabella (245) Karnkowska,
 Zofia (248) Karnkowska,
 Łazy ok. 1900 r.

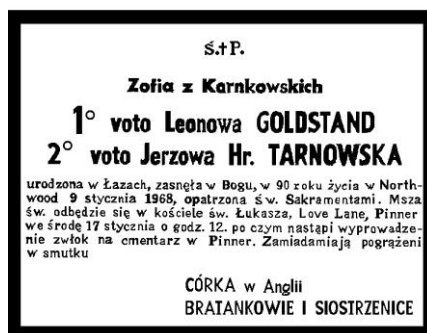
599. Zofia (248) Karnkowska.

600. Izabella (245) Karnkowska,
 Józef Janusz, Zofia (248)
 Karnkowska, później za
 Goldstandem (361),
 Jadwiga (249) Karnkowska,
 Łazy ok. 1900 r.

601. Zaborów, rezydencja wybudowana przez Leona (466) Goldstanda dla jego żony Zofii (248) z Karnkowskich.

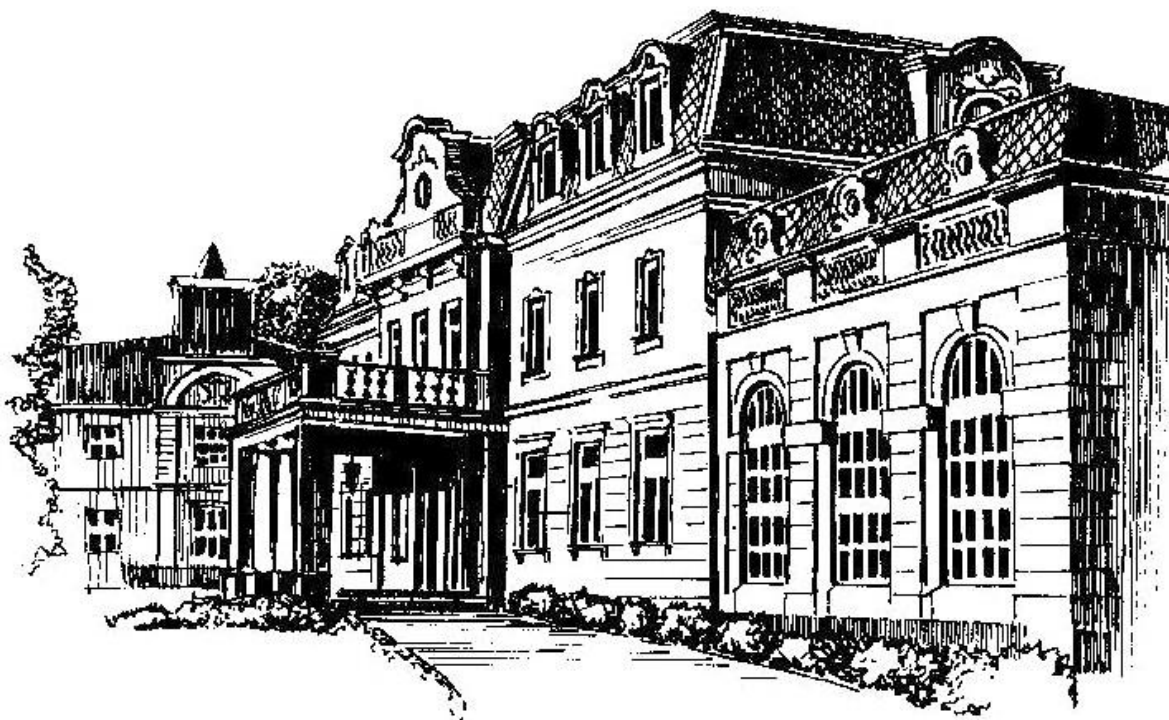
602. Nekrolog Zofii (248) z Karnkowskich 1^ov. Leonowej Goldstand, 2^ov. Jerzowej hr. Tarnowskiej. Dziennik Polski w Londynie 15. 1. 1968 r.

Poz. 361 Leon Feliks Goldstand ur.23. 12. 1871 zm. 7. 10. 1926 r. Pochowany na cmentarzu na Powązkach w Warszawie.
 Pierwszy mąż Zofii (248) Karnkowskiej.

Ekonomista, dyplomata, był synem Jana, długoletniego dyrektora i członka zarządu Banku Międzynarodowego w Petersburgu, i Zofii z Horowiczów, a wnukiem Leona bankiera warszawskiego. Kształcił się w Anglii, po czym wróciwszy do kraju, rozwinął na terenie Warszawy szeroką działalność finansową, m. i. budując kamienice na zakupionych przez ojca terenach. Przed pierwszą wojną światową był jednym z wybitniejszych członków Stronnictwa Polityki Realnej. Zarówno w kraju, jak i zagranicą miał bardzo żywe stosunki w sferach ziemiaństwa i arystokracji, W r. 1914 objął w zorganizowanej pod przewodnictwem Zdzisława Lubomirskiego Obywatelskiej Komisji Ofiarności Publicznej przy Zarządzie Miejskim M. St. Warszawy sprawy finansowe (sam subwencjonując także Komisję), zaś po utworzeniu Rady Regencyjnej pełnił obowiązki jej skarbnika. W r. 1920 wyjechał do Londynu, jako konsul generalny Rzpltej, następnie zaś pod koniec 1924 r. został radcą legacyjnym przy poselstwie polskim w Kwirynale. W r. 1926 wrócił chory do kraju, gdzie zmarł 7. X. 1926 r. Ożeniony z Zofią (248) z Karnkowskich, miał córkę Janinę (Wincentynę) (ur. 21. 07. 1905 r.) późniejszą Józefową Górską. (Józef Ludwik Stanisław Piotr Górski, był rotmistrzem W.P., oraz właścicielem dóbr Ceranów).

Jeske - Choiński T. , Neofici polscy, W-wa 1905, s. 133,
 Reychman K. , Szkice genealogiczne, W-wa 1936 s. 82;
 „Dzien. Urzędowy Min. Spraw Zagr.“ 1920 s. 38, 1923 s. 1924 s. 135
 „Kur. Warsz.“ 1926 nr z 10. X;
 Informacje prywatne.

Na podstawie „Polski Słownik Biograficzny“ 1959-1960, tom VIII, str.212.
 ELŻBIETA TRENKLERÓWNA

603.

Zaborów, rezydencja wybudowana przez Leona (466) Goldstanda dla jego żony Zofii (248) z Karnkowskich.

604.

Tablica nagrobna Leona (361) Feliksa Goldstanda.

Inauguracja Międzynarodowej Wystawy Książki we Florencji. 3 maja 1925 r.

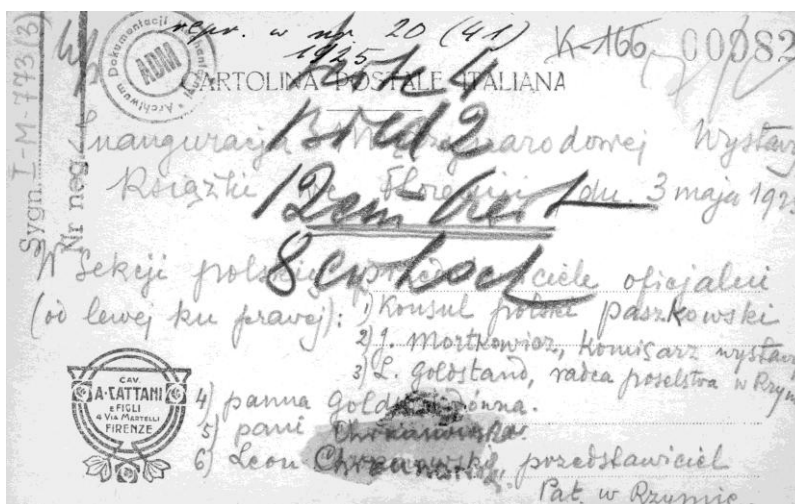
605.

Od lewej: p. Paszowski konsul polski, J. Mortkiewicz komisarz wystawy, Leon Goldstand radca poselstwa polskiego w Rzymie, panna J. W. Goldstandówna, pani Chrzanowska, Leon Chrzanowski przedstawiciel PAT w Rzymie.

606.

Grobowiec rodziny Goldstand'ów na cmentarzu na Powązkach w Warszawie.

607.

Rewers powyższej fotografii.

Poz. 466 Jerzy hr. Tarnowski. Syn Gustawa i Stefanii ks. Lubomirskiej ur. w 1882 r. zmarł w wieku 52 lat, w Paryżu dn. 2. 03. 1934 r. pochowany przy kościele św. Ferdynanda tamże.

Drugi mąż Zofii (248) Karnkowskiej.

Dyplomata. Radca legacyjny i attaché konsularny ambasady RP w Paryżu, odznaczony Orderem Odrodzenia Polski 4 kl i orderem Legii Honorowej 4 kl. Nekrolog podpisały żona i siostra.

Poz. 244 **Władysław Adolf Stanisław Karnkowski** ur. 16 października 1881 r. w Łazach, zm. 19.06.1948 r. w Warszawie, pochowany w grobie rodzinnym Karnkowskich w Zawadach w pobliżu Łaz.

Syn Gustawa Franciszka Ksawerego (199) Karnkowskiego i Ludwiki Katarzyny (243) z Gierliczów Bromirskiej, II^ov. Karnkowskiej.

Żonaty z Ewelina (404) Hołyńską.

Przed wojną gospodarował na swym majątku Paski w woj skierniewickim gm. Izabelin (gdzie przez jakiś czas korzystała z gościny Pelagia z Czackich Karnkowska po wysiedleniu przez Niemców z Karnkowa). Po wyrzuceniu z domu w ramach tzw. reformy rolnej 1944/45 przenosi się do Warszawy i prowadzi sprawy majątkowe swojej siostry Zofii z Karnkowskich hr. Tarnowskiej. Dwór w Paskach po zniszczeniach dokonanych przez „lud” w czasach PRL został bardzo pięknie odbudowany.

Odpis dokumentu znaleziony w Archiwum Państwowym w St. Petersburgu

L. 18ob.-19

Wypis z księgi wtórników aktów stanu cywilnego parafii katolickiej Zawady za rok 1881.

№ 93. Łazy. Działo się we wsi Zawady 15 (27) grudnia 1881 roku o godzinie piątej po południu. Zjawili się osobiście:

Gustaw Franciszek Ksawery (3-ga imion) **Karnkowski**, właściciel dóbr Łazy, zamieszkały w Łazach, lat 33, w obecności:

Stanisława Karnkowskiego, właściciela dóbr Leszno, zamieszkałego w Lesznie, w powiecie Łęczyckim, lat 34,

Zdzisława Gerlicza, zamieszkałego w mieście Warszawie utrzymującego się z kapitałów własnych, lat 41

i pokazał dziecko płci męskiej, oświadczając, że urodziło się ono w Łazach 4 (16) października bieżącego roku o godzinie 11 w nocy z prawnie poślubionej mu małżonki **Ludwiki Katarzyny**, z d. **Gerlicz**, lat 33.

Dziecko to przy chrzcie św. udzielonym tego samego dnia otrzymało imiona **Władysław Adolf Stanisław**, a rodzicami chrzestnymi byli wyżej wspomniani:

Stanisław Karnkowski

i Maria Wodzińska

Akt ten nie został podany do wiadomości we właściwym czasie wskutek oczekiwania na rodziców chrzestnych. Akt ten został przeczytany w obecności zgłaszającego i świadków, a następnie został przez nas i przez nich podpisany.

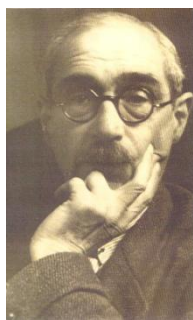
Oryginał aktu podpisali:

ks. J. Rejkowski, dziekan parafii Zawady

Gustaw Karnkowski

Stanisław Karnkowski

Zdzisław Gerlicz

608. **Władysław (244) Karnkowski.**

609. **Władysław (244) Karnkowski, jako prezes Och. Str. Pożarnej.**

610. **Władysław (244) z żoną Ewelina (404) z Hołyńskich Karnkowską.**

611. **Druga od lewej Elżbieta (250) z Hołyńskich Karnkowska w parku w Łazach.**

137

69

Zwiato sly w Warszawie w Kancelarii parafii Wniebowstąpienia
 dnia siedemnastego Lipca tytuła Dieciwierzec obłocznostego roku
 o godzinie czwartej popołudniu. Wiadomo zyrminy, że w obe-
 czności suradron Michała Ordegi, obywatela ziemskiego zame-
 szkatego w Warszawie przy ulicy Zielnej, pod numerem czterdzie-
 stym drugim i Stanisława Karnkowskiego, obywatela ziemskiego
 zamieszkałego we mi Łazy powiatu Łobaczewskiego, obywatela
 piętnoletnich zawstym zohat w dniu Dziesiętym o godzinie
 jedenastej rano w Kosciele Sł. Andryja w Warszawie i Paniu
 Hieronimie zyr. zwiagere religijno matreński pomogły: Wła-
 dystawam Adolffam Stanisławam Karnkowskim, kawale-
 ram, obywatelam ziemskim, lat trzydziści osm młodym, urodzo-
 nym we mi Łazy powiatu Łobaczewskiego, synam młodego
 Józefawa - Franciszka i zyr. zyr. Katarzyna - Katarzyna z Gierlach
 matronkai Karnkowskich zamieszkałym w mieście Łazy
 parafii Ława w powiatu Łobaczewskiego i Ewelina Katar-
 zyna Łotyńska, parma przy matre, lat dwadzieścia siedem młody-
 cy urodzona w Warszawie w parafii Sł. Krzyża, córka młodego
 zyr. Kława - Franciszka - Jana i Emilii z Gierlach mat-
 ronkai Łotyńskich zamieszkałym w Warszawie przy ulicy Groble-
 wskiej pod numerem tytuła siedemdziesiątym drugim w parafii Sł. Krzy-
 ża. - Matreństwo to poprzedzily trzy bezpowiednie egzamina w pa-
 rafiach: Ławady i Ławady w Ławach: zyr. matre, dwudziestym
 trzech i trzydziestym czernia roku bieżącego. Nowożeńskie
 ni oświadczyli że umowy przedślubne zawarli między sobą w
 Kosciale Szymona Ławady w Warszawie dnia piętnastego
 Lipca roku bieżącego za A 422 raportowym. - Obrzęd religij-
 ny matreństwa poprzedzonym zohat przez księdza Kanonika
 Marceliego Kowalkowskiego profesora Seminarium Kato-
 lickiego Warszawskiego na mocy udzielonego mu upowa-
 żnienia przez Księcia Torola Niemcy, biskupa diecezji parafii Sł.
 Jana w Warszawie z zyr. zyr. Katarzyna Kława w roku bieżącym
 zyr. zyr. Nowożeńskie i suradron, przesyłam, przez zyr.
 rny podpisany zwał. -

Katarzyna Łotyńska
 Michał Ordega Stanisław Karnkowski Ewelina Łotyńska
 Władysław Adolf Stanisław Karnkowski

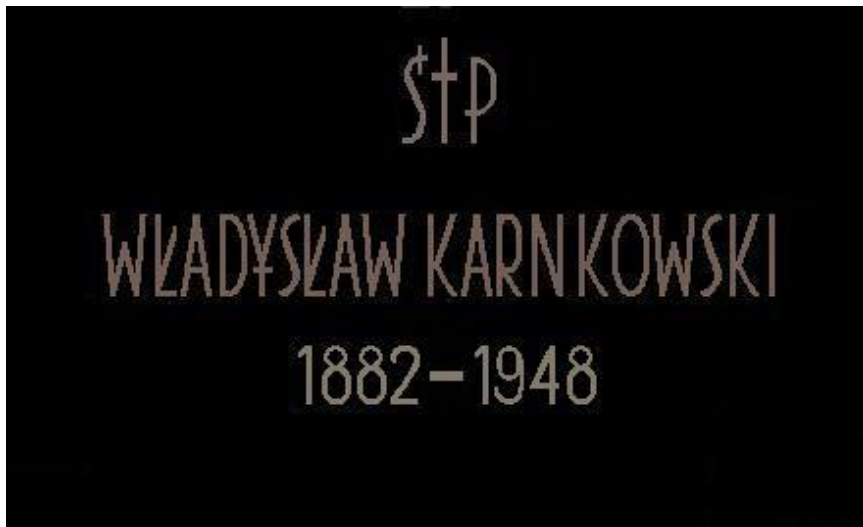
W. Ś. Ś. w Warszawie.

612. Akt ślubu, Władysława (244) Adolfa Stanisława Karnkowskiego z Ewelina (404) Katarzyną Łotyńską. Par. W. Ś. Ś. w Warszawie.

613.

Nekrolog Władysława (244) Karnkowskiego.

614.

Tabliczka nagrobna Władysława (244) Karnkowskiego w grobowcu rodzinnym w Zawadach.

615.

Od lewej NN, Ewelina (404) z Hołyńskich Karnkowska, Władysław (244) Karnkowski.

MIECZYSLAW BARCIK [ADAM CIEŚLAK]
 DANUTA GRODOWSKA KUJAWSKA URSZULA PERKOWSKA
CORPUS STUDIOSORUM
UNIVERSITATIS IAGELLONICAE

1850/51–1917/18

K–Ł

pod redakcją
 KRZYSZTOFA STOPKI
 KRAKÓW 2009

- Str. 102 -

Karnkowski Władysław

ur. (w 1881 r.) w Łazach, pow. sochaczewski, [gub. warszawska], Królestwo Polskie; wyzn. rzymskokatolickie; narod. polska; obyw. rosyjskie; matka Ludwika, obywatelka, zamieszkała w Łazach, pow. sochaczewski, Królestwo Polskie.

Szkoły i studia poza UJ: gimnazjum realne w Warszawie.

Studia w UJ: Wydział Filozoficzny, Studium Rolnicze, student nadzwyczajny 1905/06–1907/08.

616.

Potwierdzenie studiów Władysława (244) Karnkowskiego.

617.

Miejsce, epizod i towarzystwo nieznane. Osoba stojąca po lewej stronie Władysław (244) Adolf Stanisław Karnkowski (☆ 1881 † 1948) właściciel maj. Paski. Czwarta od lewej siedząca osoba (z rękoma opartymi o stół) to Ewelina (404) z Hołyńskich (☆ 1889 † 1953) Karnkowska żona Władysława Karnkowskiego.

618.

Tabliczka nagrobna Eweliny (404) z Hołyńskich Karnkowskiej w grobowcu rodzinnym Karnkowskich w Zawadach.

619. Dwór w Paskach stan pierwotny.

620. Dwór w Paskach stan z lipca 1999 r.

Poz. 245 **S. Izabela Ludwika Paulina Karnkowska** ☆ 29 czerwca 1883 w Łazach, † 3. 08. 1966 r. we Francji. Sacré Coeur.

Córka Gustawa Franciszka Ksawerego (199) Karnkowskiego i Ludwiki Katarzyny (243) z Gierliczów Bromirskiej, II^ov. Karnkowskiej.

Od wczesnej młodości miała powołanie zakonne. Na żądanie rodziców ukończyła wyższe studia w Warszawie i dopiero po tym wstąpiła do zakonu Sacré Coeur. Po kilku latach w klasztorze we Lwowie przeniesiono ją do Francji, gdzie przeżywała do śmierci. Przez cały czas utrzymywała kontakt z rodziną.

Po powrocie z pensji klasztornej włączyła się w prowadzenie majątku w Łazach oraz prowadziła wśród dzieci wiejskich tajne lekcje języka polskiego i historii. Była, ukochaną Panią służby, oficjalistów i ludności z Łaz.

Jej pierwszy wyjazd do klasztoru został udaremniiony, przez ludność Łaz, która zatrzymała wyjeżdżający powóz, wypręglła konie a powóz ręcznie zaciągnęła pod ganek.

Do klasztoru Sacré Coeur wstąpiła ok. roku 1905, gdzie pełniła szereg funkcji. W latach 20 była mistrzynią pensjonatu w domu zakonnym i szkole żeńskiej we Lwowie, a potem w innym domu i szkole w Polskiej Wsi (poznańskie) pełniła funkcję ekonoma a także była odpowiedzialną za budowę drugiej części pensjonatu. Z Polskiej Wsi przeniesiona do Poznania, skąd poprosiła o skierowanie na misję. Dojechała jednak tylko do Francji, gdzie miała przygotować się do pracy na misjach. Liczne i częste choroby, uniemożliwiły wyjazd i pociągały za sobą częste pobyty w szpitalach. Tam odnalazła i realizowała swoją misję. Zmarła we Francji w sierpniu 1966 roku.

Podczas jej pobytu we Francji była szereg razy odwiedzana przez najmłodszego bratanka Andrzeja s. Stanisława, który także mieszkał we Francji. Według jego relacji francuskie zakonnice zachowały o Matce Izie Karnkowskiej wspomnienie pełne szacunku i serdeczności.

Na podstawie notatek siostrzenicy Elżbiety z Grott-Nowomiejskich Kazimierzowej Kisielnickiej, udostępnionych przez syna p. Józefa Kisielnickiego z Krakowa.

Odpis dokumentu znaleziony w Archiwum Państwowym w St. Petersburgu

L. 17-17ob.

Wypis z księgi wtórników aktów stanu cywilnego parafii katolickiej Zawady za rok 1883.

№ 87. Łazy. Działo się we wsi Zawady 6 (18) listopada 1883 roku o godzinie szóstej po południu. Zjawili się osobiście:

Gustaw Franciszek Ksawery (trojga imion) **Karnkowski**, właściciel dóbr Łazy, lat 35, zamieszkały w Łazach, w obecności

Zdzisława Gerlicza, zamieszkałego w mieście Warszawie utrzymującego się z kapitałów własnych, lat 43

Wilhelma Orsetti, właściciela dóbr Oporów, zamieszkałego w Oporowie, lat 53,

i pokazał dziecko płci żeńskiej, oświadczając, że urodziło się ono w Łazach 17 (29) czerwca bieżącego roku o godzinie 5 rano z prawnie poślubionej mu małżonki **Ludwika Katarzyny** (2-ga imion), z d. **Gerlicz**, lat 35.

Dziecko to przy chrzcie św. udzielonym tego samego dnia otrzymało imiona **Izabela Ludwika Paulina**, a rodzicami chrzestnymi byli:

Teodor Karnkowski, właściciel dóbr Czamanin

i **Brygida Wierzbowska**

Akt ten nie został podany do wiadomości we właściwym czasie wskutek oczekiwania na rodziców chrzestnych. Akt ten został przeczytany w obecności zgłaszającego i świadków, a następnie został przez nas i przez nich podpisany.

Oryginał aktu podpisali: ks. J. Rejkowski, dziekan parafii Zawady,

Gustaw Karnkowski

Wilhelm Orsetti,

Zdzisław Gerlicz

Teodor Karnkowski

621. Izabella (245) Karnkowska, Sacré Coeur.

622.

Od lewej Zofia z Karnkowskich za hr. Jerzym Tarnowskim, I^o voto za Leonem Goldstandem, ze swą siostrą Izabelą Karnkowską (245) Sacré Coeur. Zdjęcie wykonane ok. 1950 r.

623.

Izabella (245) Karnkowska, nekrolog.

Poz. 249 **Jadwiga Zofia Karnkowska** ur. 30 września 1885 r. w Łazach, zm. 25.10.1965 r. w Warszawie i pochowana w grobowcu rodzinnym w Zawadach k. Sochaczewa.

Córka Gustawa Franciszka Ksawerego (199) Karnkowskiego i Ludwiki Katarzyny (243) z Gierliczów Bromirskiej, II^v. Karnkowskiej.

Żona (10.07.1926) Feliksa (405) Czerwiakowskiego.

Do ślubu mieszkała w majątku rodziców Łazy. Po ślubie przeniósł się do Warszawy, gdzie była m.in. przewodniczącą tow. charytatywnego św. Wincentego á Paulo. Zaprzyjaźniona z Szarytkami z parafii kościoła św. Krzyża w Warszawie.

Odpis dokumentu znaleziony w Archiwum Państwowym w St. Petersburgu

L. 18

Wypis z księgi wtórników aktów stanu cywilnego parafii katolickiej Zawady za rok 1886.

№ 12. Łazy. Działo się we wsi Zawady 12 (24) stycznia 1886 roku o godzinie szóstej po południu. Zjawili się osobiście:

Gustaw Franciszek Ksawery (trojga imion) **Karnkowski**, właściciel dóbr Łazy, lat 37, zamieszkały w Łazach, w obecności

Zdzisława Gerlicza, zamieszkałego w mieście Warszawie utrzymującego się z kapitałów własnych, lat 43

Wilhelma Orsetti, właściciela dóbr Oporów, zamieszkałego w Oporowie, lat 53,

Adama Łaszczyńskiego, właściciela dóbr Kampinos, lat 57,

Jana Wodzińskiego właściciela dóbr Zaborów, lat 44

i pokazał dziecko płci żeńskiej, oświadczając, że urodziło się ono w Łazach 18 (30) września 1885 roku o godzinie 3 rano z prawnie poślubionej mu małżonki **Ludwiki Katarzyny**, z d. **Gerlicz**, lat 37.

Dziecko to przy chrzcie św. udzielonym tego samego dnia otrzymało imiona **Jadwiga Zofia**, a rodzicami chrzestnymi byli wyżej wspomniani:

Adam Łaszczyński

i **Zofia Łaszczyńska** w obecności

Gabryela Wodzińskiego

i Zofii Karnkowskiej

Akt ten został przeczytany w obecności zgłaszającego i świadków, a następnie został przez nas i przez nich podpisany. Akt ten nie został podany do wiadomości we właściwym czasie wskutek oczekiwania na rodziców chrzestnych.

Oryginał aktu podpisali:

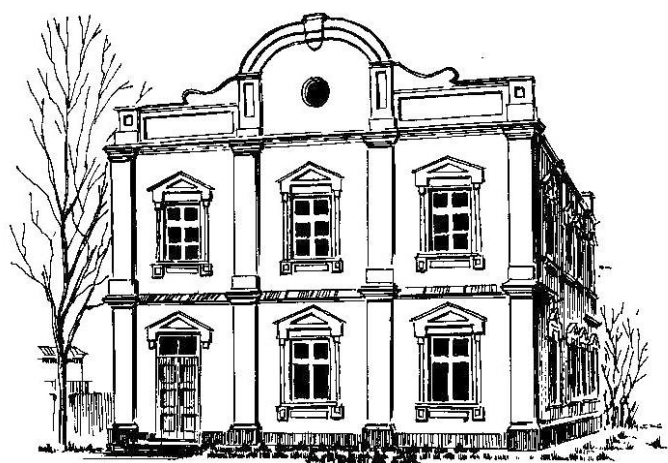
ks. J. Rejkowski, dziekan parafii Zawady,Gustaw Karnkowski

Adam Łaszczyński

i Jan Wodziński (prawdopodobnie pomyłka)

624. **Jadwiga (249) Karnkowska**, Zakopane 1924 r.

625. **Pozostałość dworu w Łazach po zburzeniu głównego kompleksu po 1945 r.**

626. Jadwiga (249) Karnkowska (☆1885 † 1965) z Łaz, za Feliksem (1033) Czerwiakowskim (☆1878 † 1961).

627. Feliks (1033) Czerwiakowski, (☆1878 † 1961), mąż Jadwigi (249) Karnkowskiej (☆1885 † 1965), z Łaz.

628. Jadwiga (249) z Karnkowskich Czerwiakowska.

629. Tablica nagrobna Jadwigi (249) z Karnkowskich Czerwiakowskiej w grobowcu rodzinnym w Zawadach.

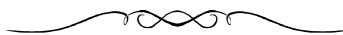

630. Tablica nagrobna Feliksa (405) Czerwiakowskiego w grobowcu rodziny Karnkowskich w Zawadach.

631. Tablica nagrobna Eugenii Czerwiakowskiej z d. Guerin, matki Feliksa Czerwiakowskiego, w grobowcu rodziny Karnkowskich w Zawadach. Wg relacji Marii (255) Karnkowskiej, na prośbę syna, Eugenia Czerwiakowska została po ekshumacji z Powązek pochowana obok niego w Zawadach.

16
 Dnia 16 w Warszawie w kancelarii parafii Wniebowstąpienia
 dnia dwudziestego drugiego Sierpnia, godzinie dziesiątej wieczornej
 roku w godzinie szóstej po południu, nastomio czynimy, a uobecności
 świadków: Michała Ordęgi, obywatela ziemskiego zamieszkałego
 w Warszawie i Władysława Karnkowskiego, obywatela ziemskiego
 zamieszkałego w mi. Psaki, powiatu Juchaczowskiego, pełnoletniego
 zawnętem w dniu dzisiejszym w księdze Opieki Św. Józefa
 w Warszawie Parochii Kanoniczkiej w Warszawie wizerem religijno
 materymki pomogły: Stanisławem - Stefanem - Aleksandrem
 Karnkowskim, kawalerem, obywatelom ziemskim, lat Pasa
 dziesięć dziesięć mającym, urodzonym w wsi Łazy, powiatu
 Juchaczowskiego, synem małżonkiego Gustawa - Franciszka i sy
 jowej Julii - Katarzyny z Giesliców materymki Karn
 kowskich, zamieszkałym w wsi Łazy, parafii Ławoty, powiatu
 Juchaczowskiego i Elżbietą Janiną - Marią Hołyńską,
 panną przy matce lat dwadzieścia mającą, urodzoną w wsi Dobna
 lenie powiatu Żuknowskiego, wrodzonymi Franciszką Fran
 ciszką, i z jejże Emilii z Blochow, materymki Hołyń
 skich zamieszkałą w Warszawie przy ulicy Zielnej, pod imie
 nem byłą niedzielnym zwanym Św. Marii w parafii Ławoty, Mat
 rymki to poprzedzili przy niepowiedzie ogłoszone w parafii: Ła
 woty i Ławoty w dniu trzynastym Grudnia roku swiętego
 1860 i trzynastego Sierpnia roku bieżącego. Nowowstąpienia
 świadkami, iż u nich, przedtębną między sobą zawarli a Pójemki
 Symona Łanda w Warszawie w dniu dzisiejszym Sier
 pnia roku bieżącego za 17 1/2 repartorem. Matka młodą jesto
 niepełnoletnią obecnie przy matce dala wstne zezwolenie na
 zawarcie związku materymkiego na co się podpisała. Obmyśl relig
 ijny małżeństwa publicznego zawnętem zozwał przez księdza Piotra
 Polya Juchaczowskiego proboszcza parafii Św. Trojcy w Warszawie
 na mocy upoważnienia udzielonego mu przez księdza Teobalda
 Parafii Św. Antoniego w Warszawie pod dnem osiemnastym
 Sierpnia roku bieżącego za 17 1/2. 1861 ten Nowowstąpienia
 i świadkami (niektórzy przez nich i nosi podpisany zozwał -
 zawnętem zozwał) 17 1/2 i powimno być: "Janina Hołyńska"
 Stanisław Stefan Aleksander Karnkowski
 Elżbieta Janina Maria Hołyńska
 Katarzyna Maria Hołyńska
 Emilia Ordęga Katarzyna Hołyńska (matka)
 W. W. niedzielnym

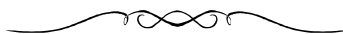
Poz. 247 **Stanisław Stefan Aleksander Karnkowski** ur. 17 lutego.1988 r. w Łazach, zm. 06.11.1952 r. w Piastowie, pochowany w grobie rodzinnym Karnkowskich w Zawadach w pobliżu Łaz.

Syn Gustawa (199) Karnkowskiego i Ludwiki (243) z Gierliczów Bromirskiej, II^{ov}. Karnkowskiej.

Studiował na uniwersytecie we Fryburgu w Szwajcarii.

Żonaty z Elżbietą Hołyńską (22.01.1918). Ochotnik (21.07.1920) w wojnie z 1920 r. Mianowany podporucznikiem ochotniczym (wydaje się, że był to stopień tytularny).

Do 1945 r. mieszkał i gospodarował w majątku rodzinnym Łazy, pow. Sochaczew. Wyrzucony po wydaniu dekretu o tzw. reformie rolnej 1944/45 zamieszkał w Piastowie pod Warszawą i tam umarł.

Odpis dokumentu znaleziony w Archiwum Państwowym w St. Petersburgu

L. 19-19 ob.

Wypis z księgi wtórników aktów stanu cywilnego parafii katolickiej Zawady za rok 1888.

№ 77. Łazy. Działo się we wsi Zawady 22 września (4 października) 1888 roku o godzinie czwartej po południu. Zjawili się osobiście

Gustaw Franciszek Ksawery (trojga imion) **Karnkowski**, właściciel dóbr Łazy, zamieszkały w Łazach, lat 40, zamieszkały w Łazach w obecności

Zdzisława Gerlicza, zamieszkałego w mieście Warszawie utrzymującego się z kapitałów własnych, lat 48

Jana Wodzińskiego, właściciela dóbr Zaborów, lat 46,

i pokazał dziecko płci męskiej, oświadczając, że urodziło się ono w Łazach 5 (17) lutego bieżącego roku o godzinie 1½ po południu z prawnie poślubionej mu małżonki **Ludwiki Katarzyny** (2-ga imion), z d. **Gerlicz**, lat 40.

Dziecko to przy chrzcie św. udzielonym tego samego dnia otrzymało imiona **Stanisław Stefan Aleksander**, a rodzicami chrzestnymi byli:

Stefan Karnkowski

i **Aleksandra Dembowska** w obecności

Władysława Karnkowskiego

I Marii Wodzińskiej

Akt ten nie został podany do wiadomości we właściwym czasie wskutek oczekiwania na rodziców chrzestnych. Akt ten został przeczytany w obecności zgłaszającego i świadków, a następnie został przez nas i przez nich podpisany.

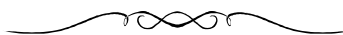
Oryginał aktu podpisali:

ks. J. Rejkowski, dziekan parafii Zawady,

Gustaw Karnkowski

Zdzisław Gerlicz

Jan Wodziński

633. Ujęcie 1.,
w mundurze z 1920 r.

634. Ujęcie 2.

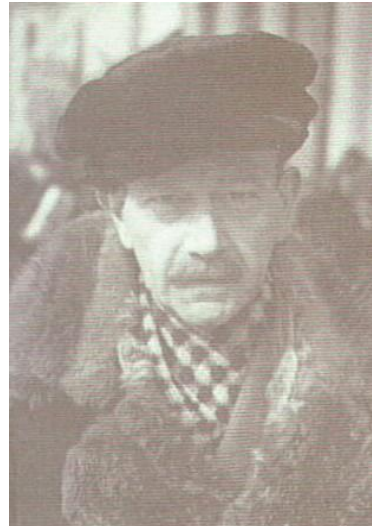

635. Ujęcie 3.,
na tle pałacu w Zaborowie.

Stanisław (247) Stefan Aleksander Karnkowski.

636. Ujęcie 4.

637. Ujęcie 5.

638. Nekrolog Stanisława (247)
Stefana Aleksandra
Karnkowskiego.

Wniosek nominacyjny

W sprawie da 17 9 1920.

na podporucznika - ochotniczego
o charakterze szkodliwym i karzącym i 201 p. w kalendarzu
urodzony dn. 17 lutego 1883 r. w miejscowości powiat
Karnawa

Wzrost	Imię i nazwisko matki	Imię i nazwisko żony	Miejsce i data zawarcia związku małżeńskiego	WYKSZTAŁCENIE		Zawód ewidencyjny	Data wstąpienia do Wojska Polskiego
				ogólne	wojskowe		
172 stała	Anna z Karnawa	Elżbieta z Karnawa	Karnawa 21 stycznia 1918	Uniwersytet w Fryburgu		Karnawa 21 lipca 1920.	

Stosunek do innych wojsk (legionów, rusyjskich, austriackich, niemieckich i t. d.)

Data ostatniej nominacji:
Władza nominująca:

Przedmiot obecny: Karnawa 1 p. w kalendarzu

Etapy służby wojskowej:

wolontar jako ochotnika do k. P. i został przydzielony do Adjutantury str. k. P.
1 p. Aktual. górną pełni służbę do chwili obecnej, jako adiutant 2301 p. w kalendarzu

Opinia dowódcy pododdziału (kompanii, baterii, szwadronu) Wymagalności
występujące w następstwie awansu: pełnia i nie wymagająca
inne szczególne powołania: nie posiada

Opinia dowódcy oddziału (baonu, dywizjonu)
Przebieg choroby, wypadki, awansy, wyróżnienia, nagrody, wyróżnienia i wyróżnienia
inne szczególne powołania: nie posiada

- Ewentualne załączniki:
1. świadectwo P. k. P. Karnawo
 2. świadectwo z Uniwersytetu Fryburga
 3. świadectwo z Komisji k. P. Karnawa
 4. kalendarz 1920

Razem załączników: 4

Opinia dowódcy oddziału (baonu, dywizjonu)

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH Warszawa, dn. 13/X 1920 r.
BIURO PRZEJDYJALNE
Licz. 24200/20120 Do Oddziału V Szt. M.S.Wojsk.
Przy odpowiedzi powołać się na powyższą liczbę. w/miejscu.

Pan Minister polecił mianować podporucznikiem ochotniczym szwoleżera 201 pułku Karnkowskię Stanisława na zasadzie Dz.Roz.Nr.31/694.

Z rozkazu Ministra
Pułkownik.
4 załączniki.
Nr. 2063 1000 2.VII.20.
MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
Oddz. V Szt. Personalny
Wpł. nr. 15.8
Licz. 65262
Zak. 4
B. PI. NE
15
23

640. Decyzja o nominacji Stanisława (247) Stefana Aleksandra Karnkowskiego, na podporucznika WP.

Dwó Szwad. Zapas.
142 Pułku Szwoleżerów
L. dz. 20764
Warszawa, dnia 12 XII 1920 r.
Do
M.S.Wojsk. Oddział V Sztabu
przez Gen. Inspekt. Armji Ochotniczej
Przedkładam wniosek nominacyjny ochotn. Karnkowskiego Stanisława na stopień podporucznika-ochotnika, na zasadzie Dz.Rozk.M.S.Wojsk. Nr.31/694 i proszę o mianowanie powyższego ppor.- ochotn.- Ochotnik Karnkowski wstąpił do 201 p. Szwoleżerów dnia 21 lipca 1920 r. i od dnia 28/7.20r. pełni obowiązki adjutanta Szwad. Zapas. 201 p. Szwoleżerów, wykazując w tym kierunku wybitne zdolności. W tak krótkim czasie obnażył się szybko z czynnościami w zakresie powyższej funkcji wchodzącymi i zasługuje w szczególności na stopień oficera.
M. S. Wojsk.
INSPEKTORAT GENERALNY
Armji Ochotniczej
L. dz. 3977 I. org. pers.
Przez
Pierski
Wódz Szwadronu Zapas
dn. / 19 r.

Do
Przedkładam
L. dz. 64643
23
23
23

641. Od góry fot. załączników do wniosku nominacyjnego Stanisława (247) Stefana Aleksandra Karnkowskiego na podporucznika WP, przytoczone, jako ciekawe dokumenty. Załącznik nr 1. Załącznik nr 2.

Kaiserplatz 1.

Melior Schubert
 COLBERG

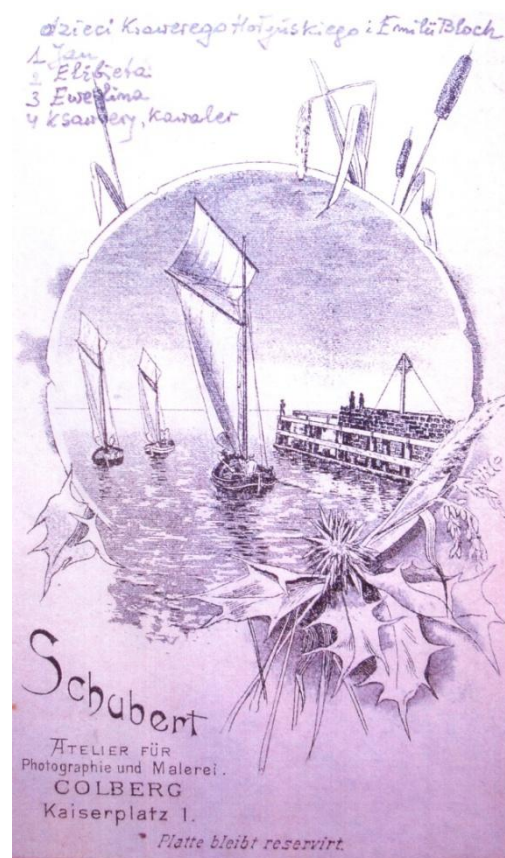
642. Dzieci Ksawerego Hołyńskiego i Emilii Bloch. Jan Hołyński, Ewelina z Hołyńskich Karnkowska, Elżbieta z Hołyńskich Karnkowska i Ksawery Hołyński, kawaler.

Melior Schubert
 COLBERG

Kaiserplatz 1.

643. Ewelina z Hołyńskich Karnkowska.

dzieci Ksawerego Hołyńskiego i Emilii Bloch:
 1. Jan
 2. Elżbieta
 3. Ewelina
 4. Ksawery, kawaler

Schubert

ATELIER FÜR
 Photographie und Malerei.
 COLBERG
 Kaiserplatz 1.

Platte bleibt reservirt.

644. Rewers fotografii wykonanych w Kołobrzegu.

Poz. 250 Elżbieta Holyńska ur. 10.12.1897r. w Dobrzelinie. zm. 19.05.1956 r. w Warszawie.

Córka Ksawerego Franciszka Holyńskiego i Emilii Bloch (ze słynnej rodziny bankierskiej).

Żona (22.01.1918) Stanisława (247) Karnkowskiego, z którym miała 2 synów.

Przed 1945 r. mieszkała z mężem w majątku Łazy. Po tzw. reformie rolnej 1944/45 wyrzucona z domu rodzinnego zamieszkała z mężem w Piastowie pod Warszawą.

645. Elżbieta (250) Holyńska za Stanisławem Stefanem Aleksandrem (247) Karnkowskim (☆1888 † 1952) z Łaz. Ujęcie 1.

646. Elżbieta (250) Holyńska za Stanisławem Stefanem Aleksandrem (247) Karnkowskim (☆1888 † 1952) z Łaz. Ujęcie 2.

647. Ewelina (404) z Holyńskich Karnkowska.

648. Elżbieta (250) Holyńska za Stanisławem Stefanem Aleksandrem (247) Karnkowskim (☆1888 † 1952) z Łaz. Ujęcie 3.

649. Elżbieta (250) Holyńska za Stanisławem
 Stefanem Aleksandrem (247) Karnkowskim
 (☆1888 † 1952) z Łaz. Ujęcie 4.

650. Elżbieta (250) Holyńska za Stanisławem
 Stefanem Aleksandrem (247) Karnkowskim
 (☆1888 † 1952) z Łaz. Ujęcie 5.

651. Elżbieta (250) Holyńska za Stanisławem
 Stefanem Aleksandrem (247) Karnkowskim
 (☆1888 † 1952) z Łaz. Ujęcie 6.

652. Elżbieta (250) Holyńska za Stanisławem
 Stefanem Aleksandrem (247) Karnkowskim
 (☆1888 † 1952) z Łaz. Ujęcie 7.

653. Tablica nagrobna Stanisława (247) i Elżbiety (250) z Hołyńskich Karnkowskich w grobowcu rodzinnym w Zawadach.

654. Nekropolia rodziny Karnkowskich z Łaz i Pask. Krypta w kościele w Zawadach.

Pokolenie 17.

Poz. 252 **Ludwik Karnkowski** ur.12.01.1919 r. w Warszawie, zm. 16.12.1993 r. w Warszawie, pochowany na cmentarzu na Powązkach w Warszawie w grobie dziadka Franciszka Ksawerego Holyńskiego.

Syn Stanisława (247) Karnkowskiego i Elżbiety (250) z Holyńskich.

Żonaty (28.09.1954) z Marią, z Paszkowskich I^ov. Woynicz-Sianożęką, z którą miał syna Andrzeja (256) Karnkowskiego.

Ppor. 2 pułku ułanów grochowskich im. gen. Józefa Dwernickiego, żołnierz kampanii wrześniowej, odznaczony Krzyżem Walecznych, jeńiec Oflagu w Woldenbergu (gdzie prowadził nauczanie jęz. francuskiego).

Ukończył wydział prawa na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, filister korporacji „Arkonia”.

Sekretarz generalny Naczelnego Związku Wydawnictw, członek Stowarzyszenia Ziemiaków Polskich.

W r. 1980 był jednym z założycieli „**Solidarności**”, w 1981 r. przesunięty na przedwczesną emeryturę na skutek działalności w „**Solidarności**”. Odmówił podpisania oświadczenia lojalności w Min. Kultury i Sztuki.

655. Ujęcie 1.

656. Ujęcie 2.

657. Ujęcie 3.

658. Ujęcie 4.

Ludwik (252) Karnkowski.

Lata dziecięce spędził w majątku rodzicielskim Łazy położonym blisko Sochaczewa. Dom był zawsze pełen krewnych przyjaciół i tzw. rezydentów, którzy przemieszkali tam całymi miesiącami, a nawet latami.

W 1936 r. ukończył szkołę średnią typu humanistycznego im. Mickiewicza w Warszawie. Maturę zdał w lipcu 1936 r. Oceny na świadectwie miał dobre albo bardzo dobre. Na jesieni został przyjęty na Wydział Prawa Uniwersytetu Warszawskiego. Odbił służbę wojskową w Szkole Podchorążych Rezerwy Kawalerii II Pułku Ułanów. Po wojnie dawni koledzy z Grudziądza spotykali się, co roku w Laskach. Pamiętam kilka nazwisk „**ułanów**”, którzy brali udział w spotkaniach. Oprócz organizatorów: Jana Lutostańskiego i Jerzego Radomyskiego, przyjeżdżali Jerzy Dzierżyński, Stanisław Tymiański, Michał Żółtowski i in.

Po przeszkoleniu wojskowym Ludwik kontynuował studia prawnicze. W sierpniu 1939 r. został powołany na ćwiczenia rezerwy, z których nie wrócił już na uczelnię. Wybuchła wojna, 6 października, w czasie bitwy pod Kockiem, został ranny i wzięty do niewoli. Miesiąc przedtem został mianowany porucznikiem. W niewoli niemieckiej przebywał w kilku obozach. W połowie 1940 r. dostał się do Oflagu IIC Woldenberg, w którym doczekał się końca wojny. Obóz ten był znany z żywej działalności kulturalno-oświatowej oraz konspiracyjno-wojskowej, przy czym część działalności oświatowej była prowadzona konspiracyjnie. W Woldenbergu powstawały i funkcjonowały przez cały czas niewoli różne koła, kursy, instytuty itp., zapewniające jeńcom naukę we wszystkich niemal kierunkach na zróżnicowanym poziomie.

Ludwik prowadził w obozie Instytut Francuski. Kształciło się w nim ok. 300 ludzi. Instytut ten tak samo jak angielski, działał do końca niewoli. Oba wykształciły wielu oficerów, którzy opanowali te języki w mowie i w piśmie.

30 stycznia 1945 r. obóz oswobodziła armia radziecka w toku marszu ewakuacyjnego, co przyczyniło się do śmierci wielu ludzi. Ludwik wrócił do Warszawy 18 lutego 1945 r. W Warszawie zastał rodziców wypędzonych z majątku. Od razu wziął się do pracy zarobkowej. Pracował w wielu instytucjach i zawodach, zanim wykształcił się na specjalistę ds. wydawniczych. Był prekursorem i obrońcą własności intelektualnej autorów, mówiąc potocznie praw autorskich.

Od 1952 r. pracował, jako redaktor w Wydawnictwach Morskich, potem w Wydawnictwach Komunikacyjnych, a od stycznia 1961 r. w departamencie wydawnictw w Ministerstwie Kultury i Sztuki. W 1970 r. przeszedł do pracy w Naczelnym Zarządzie Wydawnictw, jako sekretarz generalny zajmując się głównie sprawami organizacyjno-prawnymi i zagranicznymi. W tej dziedzinie przydatna była jego znajomość języków.

Ludwik działał również społecznie. Od 1970 r. był przewodniczącym rady zakładowej, poprzednio mężem zaufania grupy związkowej.

Równocześnie kontynuował zaoczne studia na Wydziale Prawa. W 1970 r. usunięto go ze studiów z powodu „nieodpowiedniego pochodzenia”. W indeksie wpisano zaświadczenie o zaliczeniu wszystkich egzaminów przewidzianych programem, ale nie wyznaczono tematu ani terminu pracy magisterskiej. Dopiero po pięciu latach, w 1975 r. Ludwik został przyjęty na V rok studiów zaocznych na Wydziale Prawa Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu, gdzie umożliwiono mu napisanie i obronę pracy magisterskiej pt. „Umowa Wydawnicza”. Przedstawił ją 22 grudnia 1976 r.

Mimo „nieodpowiedniego pochodzenia” dostał następujące odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. Najwyżej cenił sobie jednak Krzyż Walecznych przyznany przez Ministerstwo Obrony Narodowej w Londynie w 1957 r.

W 1980 r. brał udział w organizowaniu „Solidarności” w Naczelnym Związku Wydawców. Po ogłoszeniu stanu wojennego i likwidacji „Solidarności” odmówił podpisania lojalności i żałowania za grzechy. Został zmuszony do przejścia na wcześniejszą emeryturę w pełni sił i możliwości dalszej pracy.

Wybudowaliśmy, a raczej odrestaurowaliśmy, stuletnią wiejską chatę na wsi i tam spędzaliśmy dużo czasu z naszymi psami. Do majątku rodzinnego Ludwik nie chciał jeździć – z bardzo pięknego zabytkowego dworu ostała się tylko oficyna będąca siedzibą szkoły. W tej chwili stoi pusta. 20 pokoi we dworze rozebrano na cegły, z których wybudowano budynki gospodarcze dla PGR’u. Park zupełnie zapuszczony, o tyle ocalał, że nie było tak łatwo ścinać i rąbać kilkusetletnich drzew.

Poza pracą zawodową Ludwik działał w dwóch ważnych dla niego sprawach. Był wiceprezesem Polskiego Towarzystwa Ziemiańskiego, które walczyło o wyrównanie strat i niesprawiedliwości wyrządzonych po wojnie ziemianom. Jako prawnik uczestniczył w pracach nad kolejnymi projektami ustawy reprivatyzacyjnej, umiając zawsze doprowadzić do kompromisu nawet w najtrudniejszych sprawach. Ponadto należał do korporacji Arkonia, która powstała przeszło 120 lat temu. W czasie okupacji i za PRL’u musiała działać w konspiracji. Kilka lat temu odżyła. Oprócz dawnych członków należą do niej nowi powojenni arkoni, ludzie w średnim wieku i studenci – w sumie ok. 65 osób. Korporacja ma swój herb, barwy i dawną dewizę „Prawdą i Pracą”, nadal też obowiązuje w niej przestrzeganie wartości zapisanych w statucie.

W 1992 r. Ludwik zaczął poważnie chorować. Umarł na zawał serca 19 grudnia 1993 r. w Warszawie.

W kilka lat po jego śmierci wybrałam się do Łaz. Odkryłam, że w zupełnie zrujnowanym budynku starej pralni, opodal dworu, mieszkają trzy rodziny dawnych robotników PGR’u, obecnie bezrobotni z chmarą dzieci. Mieszkają, a raczej gnieźdzą się w okropnych warunkach. Grzyb, wilgoć, zapadające się podłogi, niepewne sufity. Brak wody brak w ogóle wszystkiego. Przyszła mi do głowy myśl, żeby dla uczczenia pamięci Ludwika zbudować dla nich nowy wygodny dom. I to w Łazach, w których spędził szczęśliwe dzieciństwo. Moją myśl poparł nasz syn. Właśnie kończy się budowa tego domu, postawionego tuż za parkiem na 2 ha ziemi. Każda z rodzin dostanie ok. 400 m. kw. ziemi do zagospodarowania. Wydaje się realne, że nowi mieszkańcy wprowadzą się do nowego domu na Boże Narodzenie. Jestem pewna, że Ludwik by nas popierał w tym budowaniu. Był dobrym szlachetnym człowiekiem.

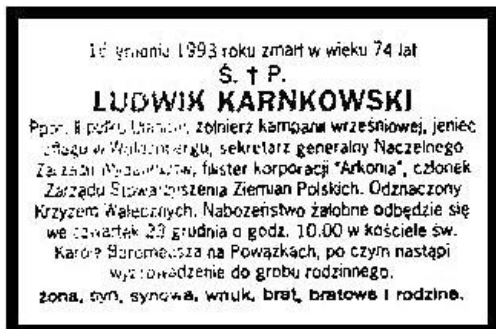
Nieznacznie skrócony artykuł MARII (255) KARNKOWSKIEJ z Gazety Wyborczej z 23 grudnia 1998 r.

659. Oflag Woldenberg:
H. Rostworowski, E. Sapieha, S.
Czartoryski, Ludwik (252)
Karnkowski.

660. Ludwik (252) Karnkowski, w parku.

661. Nekrolog nr 1.

662. Nekrolog nr 2.

Ludwik (252) Karnkowski

663. Grobowiec Hołyńskich,
na Powązkach w Warszawie.664. Tablice nagrobne na grobowcu Hołyńskich,
w tym Ludwika (252) Karnkowskiego.

Poz. 255 Maria z Paszkowskich Karnkowska, I o v. Woynicz-Sianożęcka, ur. 17.03.1921 w Częstochowie, zm. 19. 01. 2003 w Warszawie, pochowana na Powązkach.

Córka Kazimierza Paszkowskiego i Marii z Baykowskich.

Za (28.09.1954) Ludwikiem (252) Karnkowskim, z którym miała syna Andrzeja (256).

Wyciąg ze słownika biograficznego

MARIA KARNKOWSKA-SIANOŻĘCKA

Scenograf. Ur. 17.III.1921 Częstochowa.

Studia: 1947-51 ASP Warszawa, dyplom 1956.

Podróże: 1966 Francja, W. Brytania.

Twórczość i działalność: scenografia, projektowanie kostiumów teatralnych. Asystent scenografa – 1951-62 T. Współczesny, 1964-70 T. Wielki.

Przykłady prac: scenografia do sztuk A. Fredro „Dożywocie”, T. im. Żeromskiego, Kielce-Radom, 1952; J. Tuwim „Porwanie Sabinek”, PWST Warszawa, 1954; J. Bliźniński „Pan Damazy”, T. im. Osterwy, Gorzów W., 1961; współpr. Przy opr. scenografii oper i baletów w T. Wielkim – S. Moniuszko „Straszny Dwór”, G. Verdi „Aida”, S. Prokofiew „Kopciuszek”, P. Czajkowski „Jezioro Łabędzie”.

OKRĘG WARSZAWSKI ZPAP- WARSZAWA 1972r.

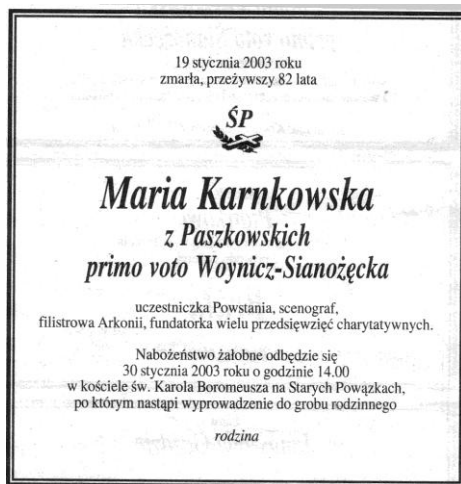
665. Maria (255) z Sianożęckich Karnkowska, ujęcie 1.

666. Maria (255) z Sianożęckich Karnkowska, ujęcie 2.

667. Maria (255) z Sianożęckich Karnkowska, ujęcie 3.

668. Maria (255) z Paszkowskich Karnkowska, nekrolog 1.

669. Maria (255) z Paszkowskich Karnkowska, nekrolog 2.

Poz. 251 **Andrzej Karnkowski** ur.24.12.1921 r. w Łazach, zm. 09.03.1995 r. w Paryżu, zgodnie z ostatnią wolą pochowany przy grobach rodziców w grobowcu rodzinnym Karnkowskich w Zawadach.

Syn Stanisława (247) Karnkowskiego i Elżbiety (250) Hołyńskiej.

Żonaty (28.09.1954) z Marią de la Concepcion d'Avial, z którą miał syna Stanisława Ludwika (254) Karnkowskiego.

Właściciel pałacu i majątku w Starożrebach doprowadzonego do kompletnej ruiny przez „**lud**” po tzw. reformie rolnej 1944/45, a następnie sprzedany przez III RP osobie trzeciej.

Kapral podchorąży 1 pułku Szwoleżerów AK. Uczestnik Powstania Warszawskiego, pseudonim „**Kary**”, odznaczony Krzyżem Powstańczym, jeńiec Stalagu w Sandbostel.

Po wojnie osiedlił się w Paryżu. Ukończył studia prawnicze. Pracował, jako prezes w koncernie stalowym Saint-de Tarn, następnie, jako prezes w polsko-francuskiej spółce „**Vispol**” z siedzibą w Paryżu.

Poz. 253 Maria de la Concepcion d'Avial ur. w 1928 r. w Madrycie.

Za Andrzejem (251) Karnkowskim, z którym miała syna (254) Ludwika Karnkowskiego.

670. **Andrzej (251) Karnkowski. Po ślubie z Marią (253) de la Concepcion d'Avial.**

671. **Andrzej (251) Karnkowski z synem Stanisławem (254) Ludwikiem Karnkowskim.**

672. **Andrzej (251) Karnkowski z bratankiem Andrzejem (256) Karnkowskim.**

673. **Andrzej (251) Karnkowski. Złożenie urny do grobu rodzinnego w Zawadach. Syn (254), Maria (255) Karnkowska, żona (253 i Andrzej (256) Karnkowski.**

674. **Andrzej (251) Karnkowski tabliczka nagrobna w grobowcu rodzinnym.**

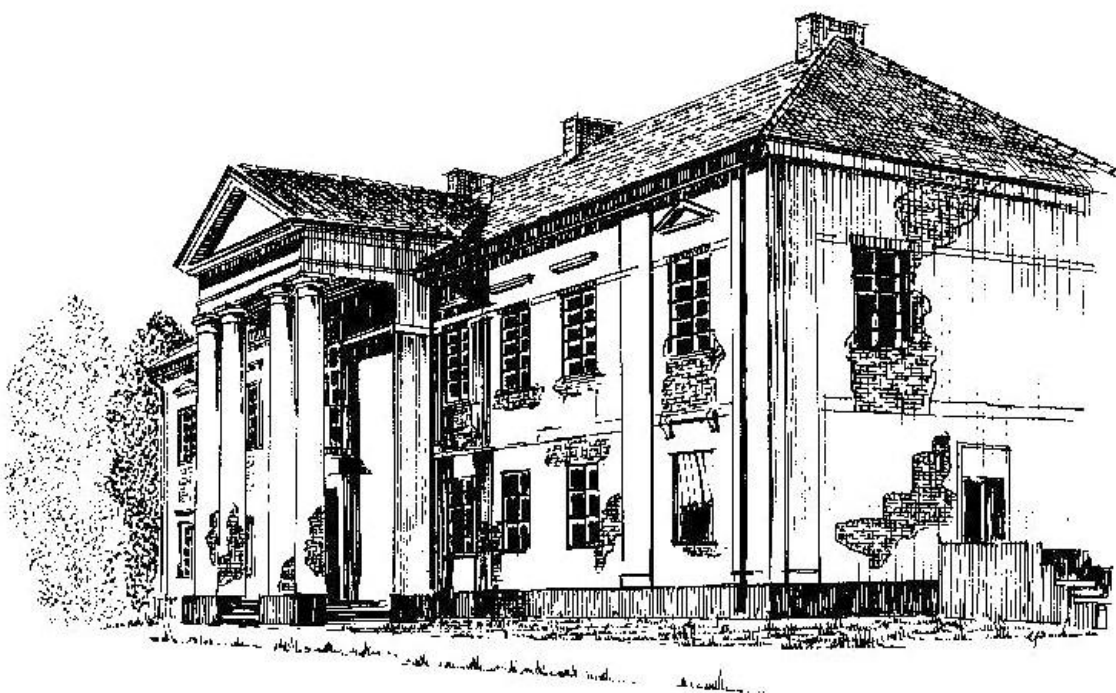
675. Maria (253) de la
 Concepcion d'Avial,
 ujęcie 1.

676. Maria (253) de la
 Concepcion d'Avial,
 ujęcie 2.

677. Maria (253) de la Concepcion
 d'Avial z synem Stanisławem
 (254) Ludwikiem Karnkowskim.

678.

Pałac w Staroźrebach, po zniszczeniach w okresie PRL'u.

Pokolenie 18.

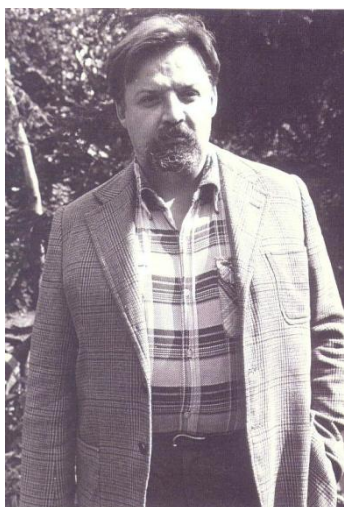
Poz. 256 **Andrzej Karnkowski** ur.12.04.1955 r. w Warszawie.

Syn Ludwika (252) Karnkowskiego i Marii (255) z Paszkowskich I °v. Woynicz-Sianożęckiej.

Żonaty I °v z Anną, Kamińską, z którą miał syna Krzysztofa (449) Karnkowskiego i II °v. z Zofią Chojnowską.

Ukończył Szkołę Główną Planowania w Warszawie i pracuje, jako dziennikarz. W 1991 r. red. Nacz. Pisma „**Nowy Świat**”.

W 1995 r. odkupił rodzinny dwór w Karnkowie.

679. **Andrzej (256) Karnkowski.**

680. **Anna (448) z Kamińskich
 Karnkowska z synem
 Krzysztofem (449)
 Karnkowskim.**

681. **Krzysztof (449) Karnkowski.**

Poz. 448 Anna Kamińska, ur. 27.12.1955 r. w Warszawie.

Córka Andrzeja i Krystyny Kamińskich.

Za Andrzejem (256) Karnkowskim, rozwiedzeni w r. 1990.

Ukończyła wydział polonistyki na Uniwersytecie Warszawskim. Pracowała, jako bibliotekarz w Głównej Bibliotece Lekarskiej, redaktor w Polskim Towarzystwie Ekologicznym i redaktor w Telewizji Polskiej przy redagowaniu kwartalnika naukowego (przekazy, opinie).

Poz. 450 Zofia Chojnowska, ur. 26.02.1955 r. w Bobowej, nowosądeckie.

Córka Wacława i Stefanii Chojnowskich.

Za (12.04.1996) Andrzejem (256) Karnkowskim.

Ukończyła wydział romanistyki na Uniwersytecie Warszawskim. Pracuje w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, jako starszy inspektor.

682. Zofia (450) z Chojnowskich Karnkowska druga żona Andrzeja (256) Karnkowskiego.

Poz. 254 **Stanisław Ludwik Karnkowski** ur. w 1961 r.

Syn Andrzeja (251) Karnkowskiego i Marii (253) de la Concepcion d'Avial.

Pokolenie 19.

Poz. 449 **Krzysztof Karnkowski** ur. 11.08.1978 r. w Warszawie.

Syn Andrzeja (256) Karnkowskiego i Anny (448) z Kamińskich Karnkowskiej.

GAZETA WYBORCZA - III RP. 4 Czerwca 1989. "Nasz kandydat"

Jacek Hugo-Bader 30-05-2004, ostatnia aktualizacja 28-05-2004 12:25

Senator Krzys zostaje anarchista

„**Nasz kandydat**” - taki tytuł miał reportaż, który ukazał się w **„Gazecie Wyborczej”** 9 czerwca 1989 roku, w pięć dni po pierwszych wolnych wyborach. **„W dniu wyborów chłopiec w wieku 10-11 lat bacznie przypatrywał się pracy punktu informacyjnego na ulicy Baśniowej”** - pisali Grażyna Limecka i Radosław Zaremba. Takie punkty zorganizowano przy lokalach wyborczych, prowadzili je sympatycy **„Solidarności”**. **„Dopiero po kilku kwadransach podszedł do naszego stolika, wyjął kartkę, długopis i poprosił o wywiad dla szkolnej gazетки”**.

Pytał o przebieg wyborów, frekwencję, **„smutnych panów”** ze Służby Bezpieczeństwa, którzy tak jak on obserwowali punkt informacyjny. Kilka razy przychodził pytać, czy coś się zmieniło. Ostatni raz był tuż po dobranocce.

„**Dlaczego tak ciężko pracujesz? - Zapytali go korespondenci „Gazety”**. - Przecież jest niedziela?”.

On: **„Pierwszy raz było coś do zrobienia”**.

Oni: „Na kogo **byś głosował, gdybyś był dorosły?**”.

On: „Na »**Solidarność**«, ale mam nadzieję, że jak będę dorosły, to wy będziecie głosowali na mnie. W mojej rodzinie było dwudziestu kilku senatorów. Skoro im się udało, to i ja mam szansę”.

Oni: **„Jak się nazywasz?”**.

On: **„Karnkowski”**.

„Naszego kandydata” odszukałem dzięki książce telefonicznej i łańcuszkowi krewniaków. Ma 25 lat, nosi ksywę **„Budyń”** i jest punkiem.

- W moim domu rodzinnym słuchało się Kaczmarek i Kelusa - mówi Krzysztof - i chyba stąd wzięło mi się to zainteresowanie polityką, punkowanie i miłość do muzyki zaangażowanej społecznie.

Jest studentem czwartego roku wydziału Stosowanych Nauk Społecznych na Uniwersytecie Warszawskim.

- Przez ten artykuł w „Gazecie” zostałem wezwany na dywanik do dyrektorki mojej podstawówki - opowiada. - Zmyła mi głowę, że za wcześnie zaczynam z polityką. Niełatwe miałem stosunki z polską oświatą. Nie dostałem się do państwowego liceum, więc rodzice posłali mnie do społecznego, ale wyleciałem, więc zapisali mnie do prywatnego i znowu wyleciałem. Straszny był ze mnie gałgan i wałkoń. Buntowałem się, wagarowałem, objąłem. Maturę zrobiłem w liceum dla dorosłych. Chciałem studiować historię, ale po drodze na uniwersytecie zmieniłem zdanie i złożyłem dokumenty na nauki społeczne.

- Sporo się działo.

- Do tego w wypadku otarłem się o śmierć, spaliło mi się mieszkanie, sto razy byłem napadany przez skinów, bo jeszcze niedawno nosiłem na głowie irokeza.

Krzysztof prowadzi grupę rockową „Spirit of 84” w jednym z warszawskich klubów. Jest wokalistą, pisze muzykę i teksty. Pracuje nad pracą doktorską na UW. Organizuje akcje społeczne. Jest mocno zaangażowany politycznie. Blog polityczny (www.budyn78.salon24.pl).

Nagrał z zespołem płytę **„Political fiction”**. W pieśni - manifeście śpiewa:

**„Pokochać coś takiego i nazwać to ojczyzną
To jest folwark zwierzęcy przeżarty zgnilizną,
Władza kocha pieniądze, a ksiądz biskup dzieci,
Domek z kart znaczących, co zaraz się rozleci.
Telewizja w dzień kłamie, wychowuje nocą,
Tresuje niewolników reklamą i przemocą,
Walki psów, walki świń, orędzie prezydenta,
Zanim na wojnę pójdziesz, pożegnalna msza święta”**.

683. **Krzysztof (449) Karnkowski, Gazeta Wyborcza – Duży Format – 31. 05. 2004.**

Poz. 1848 Marta Siwek, ur. 23.02.1978 r. w Warszawie.

Córka Władysława i Krystyny Siwków.

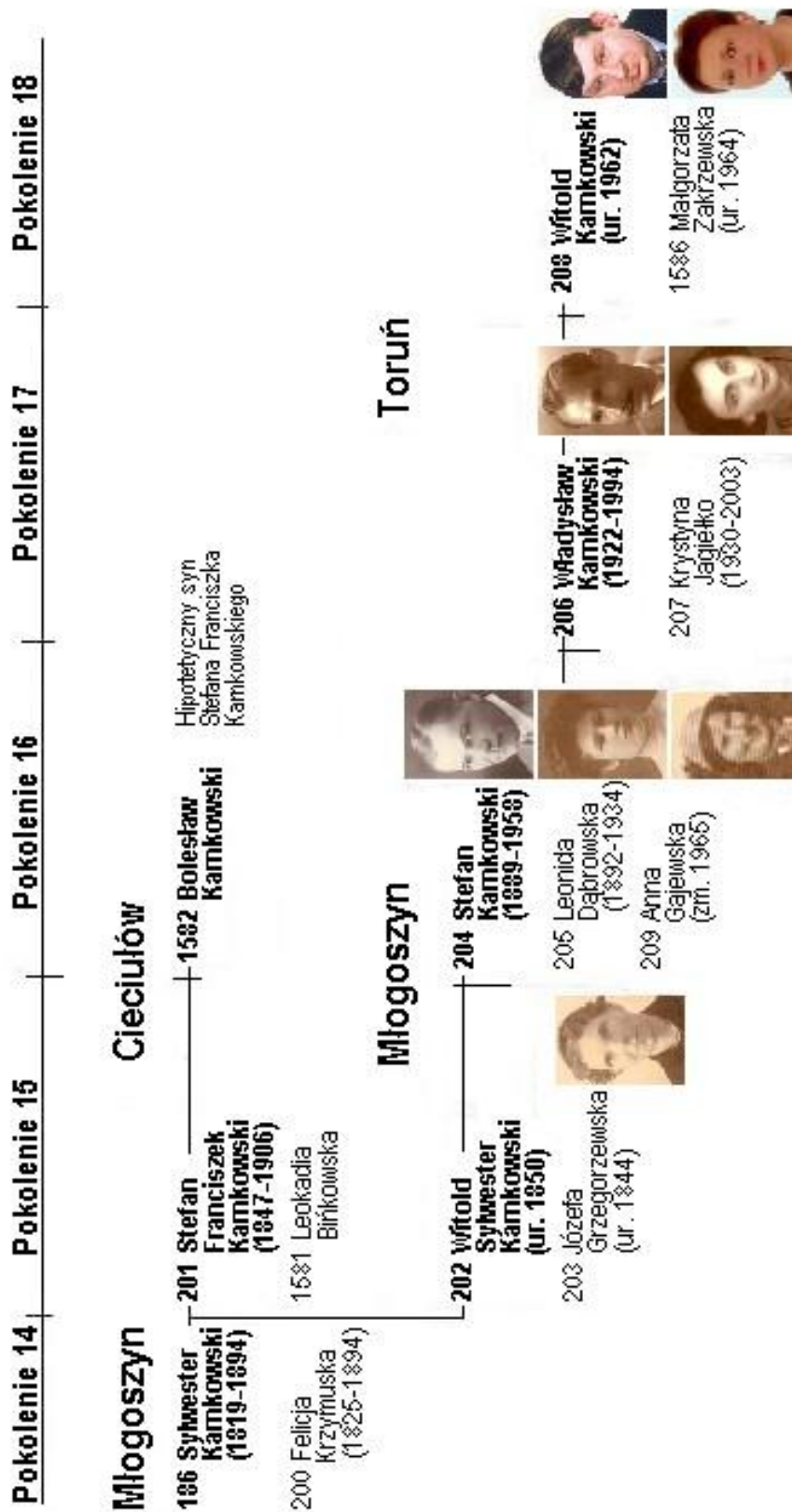
Za (03.08.008) Krzysztofem (449) Karnkowskim.

Ukończyła Wydział Bibliotekoznawstwa i Informatyki Uniwersytetu Warszawskiego.

Zajmuje się rozdziałem Funduszy Unijnych.

Jurorka Festiwalu Filmowych. Animatorka Ruchu Filmowego.

2.15. Linia z Młogoszyna, Cieciulowa i Torunia.

684.

Drzewo genealogiczne linii Karnkowskich z Młogoszyna i z Torunia.

~ ~ ~ ~ ~

Protoplastą linii Karnkowskich z Młogoszyna i z Torunia uznać należy Sylwestra (186) Karnkowskiego. W dalszym ciągu niniejszego opracowania, przytoczono kilka kopii ponad 150-letnich dokumentów sporządzonych przez Sylwestra (186), a dotyczących jego syna Stefana (201) Karnkowskiego, których oryginały zachowały się w Archiwum Głównym Akt Dawnych (AGAD) w Warszawie. Jest to piękna pamiątka rodzinna o historycznym znaczeniu.

W latach 20-tych XX w. Witold Karnkowski stracił rodzową siedzibę Młogoszyn i po różnych kolejach losu, jego syn Władysław osiadł ostatecznie w Toruniu gdzie zmarł i został pochowany. Tam też zamieszkuje obecnie jego wnuk, dr Witold, Karnkowski, dlatego postanowiono nazwać tę linię linią z Młogoszyna i z Torunia.

Pokolenie 14.

Poz. 186. **Sylwester Karnkowski** ur. w 1819 r. zm. 10.12.1894 r. w Młogoszynie (w wieku 75 lat) pochowany w Łękach Kościelnych.

Syn Józefa (122) Karnkowskiego i Eustachii (182) z Orsettich. Młodość spędził niewątpliwie w Czamaninie starej posiadłości Karnkowskich, majątku swego ojca.

Żonaty z Felicją (200) Krzymuską, z którą miał synów Stefana (201) i Witolda (202).

Wg zapisów był właścicielem Młogoszyna.

Poz. 200 Felicja Krzymuska ur. 30.10.1825 r., zm. 11.1.1894r., w Młogoszynie. Pogrzeb 16. 01. 1894 w Łękach Kościelnych.

Córka Marcina Teodora Krzymuskiego i Teodory Komierowskiej.

Żona Sylwestra Karnkowskiego, z którym miała synów Stefana (201) i Witolda (202).

Linia z Ciecuiłowa

Pokolenie 15.

Poz. 201. **Stefan Franciszek, Karnkowski** ur. w 10 października 1847 r. w Młogoszynie, zm. 26. 10. 1906 w Ciecuiłowie.

Syn Sylwestra (186) Karnkowskiego i Felicji (200) Krzymuskiej. Młodość spędził niewątpliwie w Młogoszynie, majątku swego ojca. Na przełomie lat 50/60 ubiegłego stulecia uczęszczał do gimnazjum gubernialnego w Warszawie.

Właściciel majątku Ciecuiłów, gdzie zmarł. Mąż Leokadii z Bińkowskich Karnkowskiej. W jego kręgu znajdujemy nigdzie niewspomnianego Bolesława Karnkowskiego, rzekomo także właściciela majątku Ciecuiłów. Niewykluczone, że Bolesław był nieślubnym synem Stefana i Leokadii, a jego legalizacja nie została dopełniona.

~ ~ ~ ~ ~

Powiat kutnowski

Parafia Łęcka

Proboszcz Parafii Łęki

Informuje, że w aktach stanu cywilnego znajduje się następujący akt urodzenia

51 Młogoszyn.

Działo się to w Łękach dnia czwartego września tysiąc osiemset czterdziestego ósmego (1848) roku o godzinie piątej po południu. Stawił się Wielmożny

Sylwester Karnkowski, dziedzic wsi Młogoszyn, dwudziestodwuletni, zamieszkujący w Młogoszynie, w towarzystwie **Jana Glińby**, robotnika (pracownika) z Młogoszyna, trzydziestoletniego

Jakuba Brondziaka, robotnika (pracownika) z Młogoszyna, trzydziestosześcioletniego, obaj włościanie (rolnicy)

i pokazał Nam dziecko płci męskiej, urodzone w Młogoszynie w dniu dziesiątego października tysiąc osiemset czterdziestego siódmego roku, o godzinie czwartej po południu, z poślubionej mu małżonki Wielmożnej **Feliksi z Krzymuskich**, dwudziestodwuletniej.

Dziecku temu na Chrzcie Świątym w dniu czwartego listopada zeszłego roku z samej wody odbytego, nadano imiona **Franciszek Stefan**, w dniu dzisiejszym ceremonię solennie dopełniono a rodzicami chrzestnymi jego byli Wielmożny

Władysław Orsetti dziedzic Dobrzelina

i Wielmożna **Teodora Krzymuska** dziedziczka wsi Wierzbno,

Wielmożny **Witold Mniewski**

i Wielmożna **Maryanna Orsetti**,

Wielmożny **Teodor Karnkowski** z Czamanina

i Wielmożna Helena Orsetti.

Akt ten zgłaszającemu i świadkom nieumiejącym pisać, przeczytany i podpisany został przez Nas i ojca.

Ksiądz Maciej Morawski P.P.Ł (proboszcz parafii Łęki)

/-/ Sylwester Karnkowski ojciec

Wydając prawdziwy wypis z miejscowych ksiąg, zgodność jego potwierdzam własnoręcznym podpisem i przyłożeniem urzędowej pieczęci.

Łęki, dnia 22 lutego (6 marca) 1894 roku

(MP) /-/ ks. Rugieniuk

Własnoręczność podpisu księdza Rugieniuka podpisem i przyłożeniem pieczęci potwierdzam, m. Kutno 15 listopada 1894 roku (MP)

Sędzia Pokoju m. Kutno /-/ podpis nieczytelny

Administrator

Parafii Rudniki, prowadzący księgi stanu cywilnego informuje, że w księgach tutejszej Parafii znajduje się następujący akt Zgonu

Działo się to we wsi Rudniki dwudziestego szóstego października (ósmego listopada) tysiąc dziewięćset szóstego roku (26. 10. 1906), o godzinie dziesiątej rano. Stawił się

Bolesław Karnkowski, właściciel majątku Ciecuiów tamże zamieszkały, dwudziestoczeroletni oraz

Janusz Kruszewski, administrator majątku Jaworzno, zamieszkały w Jaworznie, trzydziestopięcioletni i zgłosili, że dwudziestego drugiego października (czwartego listopada) bieżącego roku, o godzinie dziewiątej wieczorem zmarł sześćdziesięcioletni

Franciszek Stefan Karnkowski, właściciel majątku Ciecuiów,

Syn zmarłych Sylwestra i Felicji z Krzymuskich Karnkowskich, właścicieli majątku Falbórz, urodzony w majątku Młogoszyn parafii Łęki, zamieszkały w majątku Rudniki,

pozostawiając owdowiałą żonę **Leokadię**.

Po naocznym stwierdzeniu zgonu Franciszka Stefana Karnkowskiego, akt ten obecnym został przeczytany, przeze mnie i przez nich podpisany (podpisali)

Ksiądz Bronisław Świerzewski administrator parafii Rudniki,

Bolesław Karnkowski,

Janusz Kruszewski.

Wydając prawdziwy wypis z miejscowych ksiąg, zgodność jego potwierdzam własnoręcznym podpisem i przyłożeniem urzędowej pieczęci.

Rudniki, 6 (19) listopada 1906 roku

Administrator Parafii Rudniki

(MP) /-/ ks. Bronisław Świerzewski

Poz. 1581 Leokadia Bińkowska, córka Teofila i Teofilii Bińkowskich ur. w 1858 r. w Ruszkowie, zm. 8 marca 1916 r. w Rudnikach.

Żona Franciszka Stefana Karnkowskiego.

Linia z Młogoszyna

Pokolenie 15.

Poz. 202. **Witold Sylwester Karnkowski.**

Syn Sylwestra (186) Karnkowskiego i Felicji (200) Krzymuskiej, ur. w Młogoszynie 28 października 1850 r. Młodość spędził niewątpliwie w Młogoszynie, majątku swego ojca.

Żonaty z Józefą Grzegorzewską, z którą miał syna Stefana (204) Karnkowskiego.

Poz. 203 Józefa Grzegorzewska, ur. 17. 02. 1864 r. ze wsi Popówek, pow. Łowicz, c. Mateusza Grzegorka i Marianny z Anielczyków, zamieszkała w maj. Młogoszyn.

Żona Witolda Sylwestra, (202) z którym miała syna Stefana (204) Karnkowskiego.

687.

Ujęcie 1.

688.

Ujęcie 2.

Józefa (203) Grzegorzewska, żona Witolda (202) Sylwestra Karnkowskiego.

Młogoszyn Nr 106

(Otrzymano luty 2004 r. K. K.)

Działo się we wsi Łęki dnia 31 grudnia 1886 roku o godzinie 12⁰⁰ w południe.

Przybyli:

1. **Sylwester Karnkowski**, właściciel majątku Młogoszyn z przyległościami, 47 lat liczący.
2. **Marcin Krzymuski** właściciel majątku Zagrodnica (?) lat 34.
3. **Wincenty Krasieński** właściciel majątku Siemienice z przyległościami lat 49,
wszyscy właściciele mieszkający w swych majątkach.

Pan **Sylwester Karnkowski** przedstawił nam dziecko płci męskiej, urodzone w majątku Młogoszyn 28 października 1850 roku o 11⁰⁰ w nocy z małżonki jego pani

Felicji z domu **Krzymuskiej** liczącej lat 41. Dziecku temu na chrzcie św., wobec groźby choroby odbyłym z wody, dane były imiona **Witold Sylwester**, wobec czego w dniu dzisiejszym dopełniono obrządku kościelnego. Rodzicami chrzestnymi zostali

Marcin Krzymuski (!) z Warszawy,

Jadwiga z domu **Krzymuska** z Wierzbna,

Teodor Karnkowski z Czamanina

i Julia Karnkowska z Bogusławic.

Akt ten obecnym umiejącym czytać i pisać przeczytano

/ - / podpisali: Zgłaszający: Sylwester Karnkowski

Ksiądz: Morawski N. J. L.

Świadkowie: Marcin Krzymuski

Wincenty Krasieński

Handwritten

181

№ 2353.

Директор
Гимназіум Губерніальнаго
Варшавскаго -

Прислужив до саниціоней просьбы - вдала ми-
неясе свидетство - jako Karnkowski Stefan
syn Sylwestra lat wieku Młodszy - w dniu
1/12 Sierpnia r. b. w liście uczniów klasy dru-
giej Ginnazjum Gubernialnego Warszaw-
skiego na r. s. 1859 zapisany został.
w Warszawie dnia 1/30 Sierpnia 1859 r. -

Radca Stanu Baron Kaulbarz -

Секретарь Стараго Кмил.

Do bratem d. 31. Grudnia 1859

№ 1223

an 3.
178

Do
Komisarowi Słacheckiej
Gubernii Warszawskiej

P. Mary 31/12.
Mary 47. ul. Mława

Mając sobie przez
Wieloletnią Księżkę
Księżkę pryncesa
Słachectwa od pryncesa
Księżki na tytuł i otrzy-
mawszy na to swias-
decstwo p. d. ob. Księżki
d. 1837 r. № 860, upra-
szeń depulacyjną o za-
pisanie mnie Księżki
Genealogicznych Słachectwa
wraz z synem Stefanem
i o wydanie stałec-
stwa, w którym
to celu natężam pro-
specyfikacji nasto-
pujące dowody:

- 1) Akt małżeństwa
- 2) Akt chrzczenia
syna mego Stefana
- 3) świadectwa Dyrektora

Gimnazjum Gubernialne
w Warszawie,
jako senar do klasy
mistrzów.

Nadmieniam także
tamże że zapisany
jestem do klasy
Izraelitów w Szkole
w Warszawie. Książka
stempel na surzędach
stał się dostępnym

Do obywatela w Warszawie 31 Grudnia
1859 r.
prośbę o wpis
w surzędach
opowiadania Pana
Karola Karolczy-
czyńskiego Gimnazjum
Gubernialnego
Warszawskiego

Sylwestra Karnkowskiego

Sylwestra / syn Józefa /
Karnkowskiego

ulica Aleksandra #1849
w domu Bekkera
w Warszawie

Marszałek Słachty
Gubernii Warszawskiej
w Warszawie
dnia 13^{go} Sierpnia 1860.
№ 1223.

Do 179^{wey}
Pa Sylwestra Karnkowskiego
Naryce Pa Karwa
Kauwycia Gimmeryn
Gubernialnego
w Warszawie.

[Faint signature]

D.
Akt matriculacji i
skrypta urodzenia syna
noszącego imię Karwa.

Exp 13/1 60 wy

Wskazywając przy okazji Pa
Karnkowskiego z dnia 19/1
Grudnia r. k. dwudziestu, w ce-
lu zapewnienia syna jego Fran-
ciszek - Stepana Dim. do Kręgu
Gubernialnej Słachty tejże
Gubernii, okazała się nie-
regulbrnie imienia Stepa Paun,
taki w Akcie matriculacji jako
tę i w skrypcie urodzenia sy-
na, obawiam w przedwzrostu sa-
mieszczano Florentyna Felicy-
anna Dim. w drugim zaś
Felixa. —

Dotychczas więc decyduję
w treści art. 2^{go} unyquem
Pa Karnkowskiego: aby
przez Akt mianu w Sa-
dnie Polacy wstawił go c.
[Signature]

M. l. p. m. Warsz. 17 K. XI

Obiega adriety a przez
 Theresa Augustina Lepitnego
 subygnirany, parostat się
 sproszkować wachachy, w imie
 mie Tany ^{gdy} flacy mierzadomii,
 po depetrowaniu cregu iadawie
 Tamliu bechic moge bych do
 decypri Herakleji Prasteta
 imalstawiorem. —

Karol D. 12/1
 4/3
 11.

Mar. S. 1.
 Cham. Du. Bro. P. St.

PM

180

Specyfikacja dowodów stowaryż
przez Sylwestra Karnkowskiego
Sędzię i Słuchacza Gubernii
Warszawskiej.

1. Akt ślubu cywilnego po-
między Sylwestrem Karnkowskim
a: Felicyanną, Florentianą d. w.
imion Chryzmuśką z księz.
Parafii N. Kolno, Młodego Ko-
pinstkiego w. p. z. y. z.
2. Akt urodzenia syna Franciszka
Stefana z Parafii Ł. k. i, Powia-
sz. G. k. i. z. k. i. z.
3. Świadczenia Dyrektora Gimna-
zjum Gubernialnego Warsza-
wskiego na dowód, jako że
był do służby przystąpił A.
Karnkowski.

Warszawa 31^{go} grudnia r. 1859

Pokolenie 16.

Poz. 204. **Stefan Karnkowski**, ☆ 24.08.1889 r w Młogoszynie k/ Kutna, † 05.03.1958 r. w Toruniu, gdzie został pochowany. Fotografia grobu znajduje się w opisie miasta Torunia.

Syn Witolda (202) Karnkowskiego i Józefy (203) z Grzegorzewskich. Inżynier rolnik. Absolwent Szkoły Rolniczej w Czernichowie. Ostatni właściciel Młogoszyna z rodziny Karnkowskich. Po sprzedaży Młogoszyna pracował przez szereg lat jako rządca na różnych majątkach na krótkotrwałych 1 lub 2-letnich posadach. Ostatnie lata przed II wojną światową pracował w Izbie Rolniczej, gdzie był inspektorem rolnym, lub agronomelem.

Żonaty I^o v. z Leonidą (205) z Dąbrowskich (1920, lub, 1921) z którą miał syna Władysława (206) Karnkowskiego i II° v. z Anną z Gajewskich (1943 lub 1944) w Generalnym Gubernatorstwie.

695.

Od lewej: Leonida (205) z Dąbrowskich z synem Władysławem (206) i mężem Stefanem (204) Karnkowskim, oraz Józefa (203) z Grzegorzewskich Karnkowska.

696.

Stefan (204) Karnkowski.

697.

Leonida (205) z Dąbrowskich Karnkowska. Ujęcie 1.

ZESPÓŁ SZKÓŁ ROLNICZYCH KSZTAŁCENIA USTAWICZNEGO, IM. DR FRANCISZKA STEFCZYKA
 32-070 CZERNICHÓW

Powiat: *krakowski*, Województwo: *małopolskie*, tel. (0-12) 270-20-16

Absolwenci 1909

Feill Ernest

Floryanowicz Antoni

Galczyński Ryszard

Gniazdowski Dominik

Hińcz Karol

Hipsz Stanisław

Jasiński Henryk

Karnkowski Stefan (204) z Młogoszyna

Medwid Dymitr

Nehrebecki Stefan

Niepokojczycki Stanisław

Peszyński Władysław

Pilawski Feliks

Różański Czesław

Stachiewicz Roman

Strzechowski Karol

Szklenarski Władysław

Szymoński Jan

Timoffiejewicz Julian

Wąsowski Tadeusz

Żurakowski Julian

Szkoła Rolnicza im. dr Franciszka Stefczyka w Czernichowie jest najstarszą szkołą rolniczą w Polsce, działająca od 1860 r. Jej organem prowadzącym jest powiat krakowski. Szkoła dysponuje dobrze wyposażoną bazą dydaktyczną, oraz internatem ze stołówką. Budynki otacza zabytkowy park.

Z internetu

698.

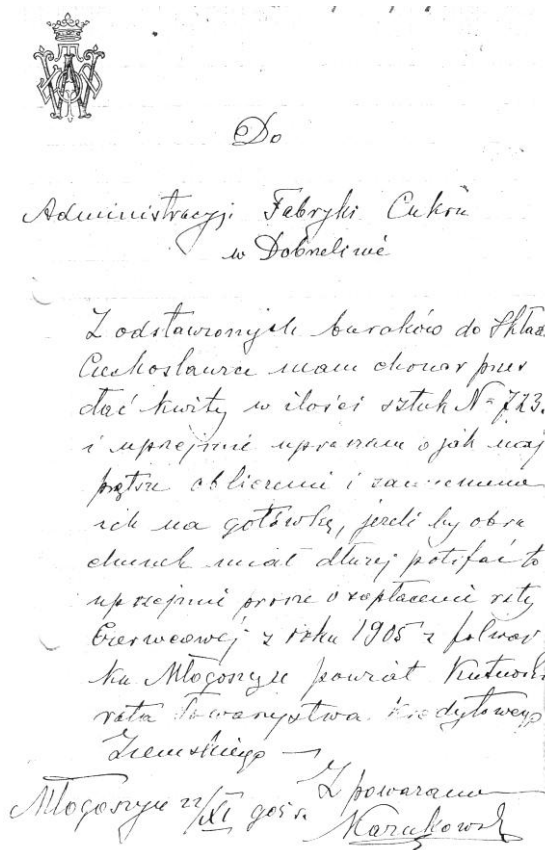
Leonida (205) z Dąbrowskich
Karnkowska. Ujęcie 1.

699.

Władysław (206) Karnkowski.

Poz. 205 Leonida Dąbrowska, ☆.1892 r. † 1934 r prawdopodobnie w Pęcławicach k/ Kutna.
 Spoczywa w rodzinnym grobowcu w Łękach Kościelnych k/ Kutna. (Fotografia grobowca znajduje się przy opisie miejscowości Łęki Kościelne, Tom II). Żona Stefana, (204) z którym miała syna Władysława (206) Karnkowskiego.
 Pochodziła z Ukrainy skąd uciekła przed bolszewikami.

Do
 Administracji Fabryki Cukru
 w Dobrzelinie

Z odstawionymi barakos do Płk. Cierwekowej w celu obrotu przy dacie kwitów w ilości sztuk 1000 i uprzejmie uproszamy o jak najprędsze obliczenie i zamieszczenie na gotówkę, jeżeli by obrotu nie miał dany potofał to uprzejmie prosimy o rozłożenie w raty Cierwekowej z roku 1905 z polową na Młogoszyńce powiat Kutnowski wata baraniostwa kredytowego Ziemskiego

Młogoszyńce 22/11/1911
 z powrotem
 Karnkowski

700.

List Stefana Karnkowskiego do cukrowni w Dobrzelinie.

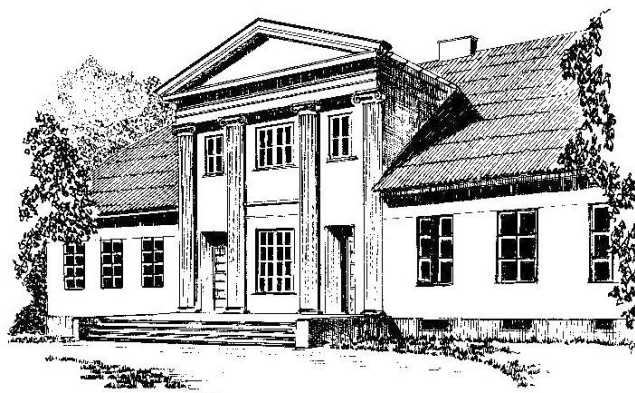
701.

Stefan (204), Leonida (205) z Dąbrowskich i Władysław (206) Karnkowsky.

702.

Leonida (205) z Dąbrowskich Karnkowska. Ujęcie 3.

703.

Dwór w Młogoszyńcu stan z końca lat 90-tych.

MŁOGOSZYN

Młogoszyn na początku XIX wieku wieś i folwark leżący przy drodze z Kutna do Piątku w parafii Łęki.

Właściciele

W 2. połowie XVIII wieku Młogoszyn należał do Jakuba Magnuskiego. W 1798 (1800) zamienił Młogoszyn na folwark Kraski z Marcinem Byszewskim z przeniesieniem niektórych poddanych do nowych folwarków, co prawnie było zakazane ³⁶. M. Byszewski został konsyliarzem pow. orłowskiego (był nim już w 1809). W 1814 spisał testament, w którym zalecał sprzedaż Młogoszyna, wypłacenie żonie sumy posagowej, zapisanej, jako dożywocie, a dzieciom (Julianna, Antoni, Kalikst, Seweryn, Karolina i Eleonora), „**utrzymanie przyzwoite, nie zaniedbując potrzebnej edukacji**”. Żonie zapisał

wszystek drób, świnie, krowy, jałowiznę, powozy, sanki, cztery konie, które sobie wybierze. (...) Konie i woły do uprawy gruntu służące na gruncie pozostać mają, resztę opiekunowie sprzedadzą.

W folwarku była kuźnia i gorzelnia; O stanie finansowym majątku świadczy fakt, że

Pogrzeb z tegorocznej krescencji, ile być może najoszczędniejszy, a jako do swego tylko kawałka ziemi i moich poddanych przywiązany byłem, tak i po śmierci dalekim być nie chcę³⁷ długi im wszystkim daruję...

Uprasza się za tym, aby opiekunowie rozkazali mnie pochować w małym okopku, gdzie pierwszą razą na cmentarz parafialny był przeznaczony w wymurowanej porządnej katakombie.

W 1815 zmarł Marcin Byszewski i majątek przeszedł na jego pięcioro dzieci: Juliannę zamężną za Władysławem Morzkowskim, właścicielem Gnojna³⁸ oraz Antoniego, Kaliksta, Seweryna i Eleonorę (Karolina zmarła w 1817). W 1823. W. Morzkowski, radca powiatu orłowskiego do Komisji Wojskowej, nabył część Młogoszyna, a w 1827 następną, łącznie 4/5 za 114'000 zł, które w 1835 sprzedał Piotrowi (183) Karnkowskiemu (1811-1880) za 165'000 zł.

Karnkowscy herbu Junosza wywodzili się z ziemi dobrzyńskiej. Piotr, syn Józefa (122) Karnkowskiego (1778-1828) i Eustachii (182) z Orsetich (1786-1828) w 1840 sprzedał młodszemu bratu, Sylwestrowi (186), (urodzonemu w Czamaninie w 1819), za 180'000 zł. Z Felicją (200) Franciszką z Krzymuskich miał dwóch synów: Stefana (201) i Witolda (202) Sylwestra. Po śmierci Sylwestra, w 1871 Młogoszyn przejęła wdowa Feliksa (200) Karnkowska, a po jej śmierci w 1895 jej synowie Witold Sylwester (202) i Franciszek Stefan (201) — ten zmarł 4 listopada 1906 w Ciecuiowie. W tym też roku Witold (202) Karnkowski odkupił część od brata. W 1914 zmarł Witold i po procesach z wierzycielami (S. Roliński) majątek w 1918 przejął syn Witolda Stefan Władysław (204) Karnkowski.

Dzieje majątku Młogoszyn, po sprzedaży przez Karnkowskich.

W 1927 Młogoszyn kupili Wiktor i Janina małżonkowie Strzeszewscy za 25'000 dolarów (225'000 zł). Dnia 12 listopada 1946 folwark został rozparcelowany. Strzeszewscy mieli czworo dzieci: Jerzy, (ur. 1922), magister inżynier górnik, pracował w Bytomskim Zjednoczeniu Przemysłu Węglowego. Zofia, (ur. 1927), mgr inż. chemii pracowała w Energopomiarze w Gliwicach. Irena (ur. 1931), inżynier chemii spożywczej, pracowała w Instytucie Chemii Nieorganicznej w Gliwicach. Michał (ur. 1937), magister historii i socjologii.

Wiktor Strzeszewski (1888-1973), w 1905 ukończył Szkołę Handlową A. E. Rontalera w Warszawie i studia górnicze na Wydziale Technicznym Uniwersytetu w Liege (1905-1911). Pracował w kopalni węgla kamiennego „**Renard**” w latach 1912-1922. Brał udział w wojnie 1920, przydzielony do wojsk inżynieryjnych z zadaniem budowy linii kolejowej Puck-Hel do przewozu dostaw pomocy wojskowej przychodzącej drogą morską z Francji. Został odznaczony medalem „**Polska swemu Obrońcy**”. W 1921 uczestniczył w pracach Komitetu Plebiscytowego, następnie został pełnomocnikiem Generalnej Dyrekcji Przedsiębiorstwa. Hut i Kopalń w Lipinach. Za udział w pracach plebiscytu na Górnym Śląsku i drugim powstaniu śląskim otrzymał odznaczenie Bojownikom Niepodległości. W latach 1922-1932 był dyrektorem kopalni węgla kamiennego „**Bielszowice**” następnie do 1939 zastępcą dyrektora technicznego generalnej dyrekcji spółki Skarboferm. W lipcu 1939 r. rodzina Strzeszewskich przebywała w Młogoszynie, tu zmarł ojciec Wiktora, Roman Strzeszewski. Pochowany został w Łękach.

W marcu 1940 Młogoszyn przejął Niemiec z Łotwy Otto Nepert. Wiktor został zatrudniony w charakterze rządcy oraz księgowego i zamieszkał w nieistniejącej obecnie oficynie. W lutym 1945 wrócił na Śląsk, tu został zatrudniony na stanowisku głównego inżyniera w Bytomskim Zjednoczeniu Przemysłu Węglowego, następnie w 1950 w Instytucie Górnictwa w Katowicach, jako samodzielny pracownik naukowo-badawczy. W 1958 uzyskał stopień Generalnego Dyrektora Górniczego III stopnia. Po przejściu na emeryturę (1964) był czynny zawodowo do 1972.

³⁶ APK, zbiór dokumentów. A więc już wtedy było zakazane przymusowe przesiedlanie poddanych do nowych folwarków.

³⁷ Widać przywiązanie właścicieli majątków, do swych poddanych i usiłowanie względem ich do pewnego rodzaju wielkoduszności/współczułości.

³⁸ Patrz Tom II HISTORII RODU KARNKOWSKICH i powiązanie majątku z członkami rodu Karnkowskich.

Majątek

Wdowa po Marcynie Byszewskim, Ludwika z Prądzyńskich, wydzierżawiając Młogoszyn Karolowi Hagenmeistrowi, wyłączyła z dzierżawy: w nowym dworze ...

Z notatek otrzymanych od p. Henryka Lesiaka z Kutna.(K. K.)

704. Od lewej: Anna (209) z Gajewskich z Władysławem (206) Karnkowskim.

Poz. 209 Anna Gajewska, † w 1965 r. w Warszawie. Druga żona Stefana (204) Karnkowskiego.

705. Grób Stefana (204) i Władysława (206) Karnkowskich. Na zdjęciu syn i wnuk pochowanych, dr Witold (208) Karnkowski, w grobie jego dziadek i ojciec w tyle autor opracowania Kazimierz (269) Karnkowski.

706. Stefan (204) Karnkowski z Młogoszyna i jego syn Władysław (206) Karnkowski. Tablica nagrobna, zdjęcie z 19. września 2005 r.

Pokolenie 17.

Poz. 206. **Władysław Karnkowski**, ☆ 21.06.1922 r. w Młogoszynie k/ Kutna, † 07.03.1994 r. w Toruniu, gdzie został pochowany. Syn Stefana (204) Karnkowskiego i Leonidy (205) z Dąbrowskich.

Chemik, absolwent Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Wieloletni pracownik Sanepidu w Bydgoszczy, Ciechocinku i Toruniu.

Żonaty (08.10.1960) z Krystyną (207) z Jagiełków, z którą miał syna Witolda (208) Karnkowskiego.

707. **Władysław (206) Karnkowski.**

708. **Krystyna (207) z Jagiełków Karnkowska.**

709. **Miejsce wiecznego spoczynku Krystyny (207) z Jagiełków Karnkowskiej w grobowcu Rodziców.**

710. **Zbliżenie lewej tablicy nagrobnej. Krystyna (207) z Jagiełków Karnkowska i jej ojciec Edmund (1599) Jagiełko.**

Poz. 207 Krystyna Jagiełko, ☆ 08.08.1930 r. na Podgórzu (obecnie dzielnica Torunia). † 08.07.2003 r. w Toruniu, pochowana w Toruniu, na cmentarzu św. Jerzego, przy ul. Gałczyńskiego w grobie swego ojca Edmunda (1599) Jagiełko. Córka Edmunda i Bolesławy z Szypulskich.

Żona Władysława (206) Karnkowskiego, z którym miała syna Witolda (208). Handlowiec.

Pokolenie 18.

711. **Dr Witold (208) Karnkowski.**

712. **Witold (208) Karnkowski.
 Uroczysta promocja doktorska, 2001-06-01.**

Poz. 208. **Witold Karnkowski**, ☆ 24.07.1962 r. w Toruniu.

Syn Władysława (206) Karnkowskiego i Krystyny (207) z Jagielków Karnkowskiej.

Biolog, absolwent Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Doktorat na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie (2000-06-12). Pracownik Centralnego Laboratorium Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

20 grudnia 2004 zawiera związek małżeński z Małgorzatą (1586) Zakrzewską.

Poz. 1586 Małgorzata Zakrzewska ☆ 20.10.1964 r. w Wielkich Łunawach. Córka Jana Zakrzewskiego i Heleny z d. Lipowskiej. Przed poślubieniem Witolda Karnkowskiego mieszkała w Malankowie, gm. Listwo, pow. Chełmiński, woj. kujawsko-pomorskie. Wykształcenie pomaturalne, jako dietetyczka. Przez wiele lat pracowała w swoim zawodzie w szpitalach w Toruniu i Bydgoszczy. Zamieszkuje w Toruniu z mężem Witoldem (209) Karnkowskim.

713. **Małgorzata z Zakrzewskich (1586) Karnkowska z Torunia.**

LINIA po JÓZEFIE (105) KARNKOWSKIM: 2.16 z Czamaninka, Czamanina, Lelic, Dobrosielic, Pogrzybowa, Biskupic i Zbójna. Pokolenie 12.

SIC TRANSIT GLORIA ... SED NON OMNIS MORIAR!!!

Oto jak przemija chwała nie tylko świata, ale ludzi i pokoleń. Mało linii z rodu Karnkowskich zaczynało tak obiecująco, jak małżeństwo **Józefa (105) Karnkowskiego** (☆ 1728 † 1788), syna Stanisława (92) Floryana Karnkowskiego (☆ 1695 † 1736) i Wiktorii Niszczyckiej († 1769), **żonatego z Julianną (128) Ostromecką** h. Pomian, obdarzonych dwoma synami Piotrem (129) i Rafałem (130), oraz córką Teklą (131), wszyscy w związkach małżeńskich, obdarzonych w kilku generacjach potomstwem i licznymi majątkami.

Linia ta posiada skromny zapis w herbarzu Bonieckiego, a Żychliński nie kreśli jej jasno.

Zachowały się po niej jedynie dwór w Pogrzybowie, jako szkoła rolniczo-ogrodnicza w Przybysławicach i ruiny, rabowanego właśnie (r. 2006), ku hańbie narodu, dworu w Bogusławicach.

Z zabytków sakralnych zachowała się skromna kaplica w Czamaninku, pielęgnowana **starannie** przez okoliczną ludność, bez stałego proboszcza, jeden z nielicznych przykładów, że są w narodzie nie tylko jednostki, ale i pewne niewielkie społeczności, które sprawę kultury narodowej traktują poważnie, jako wspólne dobro. I w tym widzę przyszłość narodu!!!

Nieznane są mi także żadne portrety, ani fotografie jej potomków.

Nie słyszałam również o żadnym jej potomku w linii prostej.

W historii rodu Karnkowskich decydującą cezurą był rok 1752, kiedy to na zjeździe członków rodu rozdzielono równomiernie i względnie sprawiedliwie, liczne majątności, tak, aby każdy miał, na czym gospodarować i mógł z czegoś żyć. Niestety nigdzie nie oprócz daty (roku), nie znalazłem, dokładnej daty miejsca gdzie się ten zjazd odbywał, listy uczestników, ani innych szczegółów³⁹.

Boniecki pisze, że - **Józef (105) Karnkowski**, ur. 1728 r., wziął w działach z 1752 r. wspólnie z bratem X. Andrzejem (101), Zbójno. Lelice i Rzeczewo. W 1773 r. nabył od Andrzeja (101) Dobrosielice, które w 1783 r. odstąpił bratankowi swemu Stefanowi (109) (DW, 90 f. 123 i 102 f. 1031). Był także właścicielem Czamanina i Broniewa, gdzie zamieszkiwał. Za konsensem królewskim z 1760 r., nabył starostwo mokrskie od Turnów, które za konsensem z 1763 r., odstąpił N. Karnkowskiemu (?) (Sig.27 i 29). Żonaty z Julianną Ostromecką (128), zabezpieczył jej 1768 roku 14'000 fl. na Czamaninie (Gr. Brzes.).

Ponadto posiadał także, część na Gutówku i Gołocin. W r. 1763 występuje, jako właściciel dóbr Grabienice. W r. 1782 występuje także, jako właściciel maj. Kaszczały. Wspólnie z Rafałem (130) Karnkowskim występuje, jako właściciel maj. Nykiel.

Po śmierci żony został księdzem; w 1779 r. tytułowany jest kantorem katedralnym włocławskim (DW. 103 f. 1031), a następnie kanonikiem. Synów jego dwóch: Piotr (129) i Rafał (130) i córka Tekla (131), za Emerykiem Bratoszewskim (321), szambelanem dworu polskiego. Tekla kwitowała brata Piotra, z odbioru posagu, 1795 roku (DW. 110 f. 1071).

~~~~~

Dla mnie najbardziej urzekającym zabytkiem tej linii rodu Karnkowskich jest bezpretensjonalna kaplica p.w. św. Hieronima. w Czamaninku. Zbudowana 1773, z fundacji⁴⁰ **Józefa (105) Karnkowskiego** (1728-1788), starosty mokrskiego, przez mistrza ciesielskiego Bogusława Rogowskiego, mieszczanina kruszwickiego. Orientowana. Drewniana konstrukcji zrębowej oszalowana. Salowa, z trójbocznym zamknięciem od wsch. i zbliżoną do kwadratu zakrystią od pn. W części zach. chór muzyczny wsparty na czterech nowszych słupach, z wydzieloną pod nim kruchtą, otwartą do wnętrza półkolistą arkadą. Wnętrze nakryte stropem płaskim z zaokrąglonymi połączeniami po bokach. Przy ścianach bocznych lisece. Wejścia od pd. i do zakrystii półkolisty z mieczowaniami, okna zamknięte analogicznie; w ścianie wsch. okno koliste. Wejście zach. prostokątne, w nim drzwi klepkowe. Parapet chóru muzycznego ażurowy z profilowanymi belkami, na których inskrypcja fundacyjna. MAGISTER EDIFICAT DOMUS DEI FAMATUS BOGUSLAUS ROGOWSKI INCOLA CRUSVICIENSIS - In honorem Gloriam a Dei Omnipotentis Anno Die quibus supra. Tekst częściowo źle czytelny. MISTRZ BUDOWNICZY DOMU BOZEGO SŁAWETNY BOGUSLAW ROGOWSKI MIESZKANIEC KRUSZWICY - ku Większej Chwale bożej roku dnia Radości Wielkiej. (tłumaczenie bez gwarancji poprawności K.K.). Dach siodłowy kryty blachą, na nim od zach. niewielka kwadratowa wieżyczka, zwieńczona daszkiem namiotowym z latarnią oraz od wsch. wieżyczka na sygnaturkę z daszkiem namiotowym.

³⁹ Zwracam się tutaj do szanownych czytelników i znawców starych dokumentów o informacje w tej sprawie. Adres: CH 5400 Baden, wystarczy.

⁴⁰ Data fundacyjna 20. 07.1773 r. CORPUS INSCRIPTIONUM POLANIAE. T.4. Str. 193. Woj. Włocławskie. Zesz. 1, Kujawy Brzeskie. Włocławek – Toruń 1985.

– Ołtarz rokokowy ok. 1773, wklęsły, z rzeźbami św. Piotra i Pawła oraz współczesnym obrazem św. Hieronima: na mense sarkofagowej kartusze z herbami Pomian (Ostromęczkich, żoną Józefa była Julianna z Ostromęczkich) i Junosza (rodziny Karnkowskich). Ambona rokokowa ok.1773. Cztery lichtarze 1790, z literami M D P K, cynowe posrebrzane. Krucyfiks ludowy w. XIX. Na parapecie drewnianym chóru muzycznego powinien się jeszcze znajdować napis fundacyjny AEDIFICAVIT ILUSTRIS MAGNIFICUS JOSEPHUS KARNKOWSKI CAPITANEUS MOKRSCENSIS ANNO DOMINI 1773 DIE 20 Mensis J(u)liis.

Fotografie, oraz opis, zostały dla zachowania całości narracji powtórzone z Tomu II.

714.

Kaplica w Czamaninku. Herby fundatorów kaplicy *Junosza*, Józefa Karnkowskiego i *Pomian*, Julianny Ostrołęckiej na mense sarkofagowej. Stan z 13 września 2005.

715.

Kaplica w Czamaninku. Inskrypcja fundacyjna o treści: **MAGISTER EDIFICAT DOMUS DEI FAMATUS BOGUSLAUS ROGOWSKI INCOLA CRUSVICENSIS In honorem Gloriam a Dei Omnipotentis Anno. Die quibus supra. MISTRZ BUDOWNICZY DOMU BOŻEGO SŁAWETNY BOGUSŁAW ROGOWSKI, MIESZKANIEC KRUSZWICY.** Stan z 13 września 2005.

Poz. 105. **Józef (105) Karnkowski** (☆ 1728 † 1788), syn Stanisława (92) Floryana Karnkowskiego (☆ 1695 † 1736) i Wiktorii (99) Niszczyckiej († 1769), żonaty z,
Poz. 128. Julianną Ostromecką, posiadał 2 synów Piotra i Rafała, oraz córkę Teklę.

Pokolenie 13.

Poz. 129. **Piotr Karnkowski**, posiadał z Franciszką Lasocką, syna Adama (133) Karnkowskiego (☆ 1790), żonatego z Heleną (135) Morzkowską i córkę Ludwikę (134) Brygidę Karnkowską (☆ 1791) niezamężną.

Podkomorzy Stanisława Augusta 1791 r., właściciel Mazewa i Świeszewa, występuje ponadto wspólnie z synem Adamem, jako właściciel maj. Mazewko i Kątno, który to prowadzi dalej linię w pokoleniu 14.

Linia ta ciągnie się, przez szereg pokoleń, łączy się z Karnkowskimi z Karnkowa i pośrednio przez linię z Biskupic i Wiśniewy, prowadzi aż do obecnych czasów.

Poz. 132. Franciszka Lasocka, córka Adama kasztelana sochaczewskiego i Apolonii Niemojewskiej. II^ov-to, za Ignacym Kucharskim, z Tułowic.

Poz. 130. **Rafał Karnkowski** (☆ 1771 † 1816), posiadał z Brygittą (146) Rybińską, syna Ignacego (148) Karnkowskiego, bezżennego i Juliannę (150) Karnkowską niezamężną. Ponadto posiadał córki: Mariannę (147) Karnkowską († 1805) za Tadeuszem Chelmickim († ok. 1821) i Eleonorę (149) Karnkowską za Prokopem (338) Skórzewskim.

Rafał Karnkowski występuje, jako właściciel majątków: Broniewo, Pogrzybowo, Jelitowa, Rąbczyna, Sulisławia, Świeszewa i kilku innych. Pogrzybowo, oraz sąsiadujące z nim Jelitów, Rąbczyn i Sulisław, położone są na pln. zach. od Ostrowa Wlkp. i przechodzą na pok. 14.

Poz. 131. **Tekla Karnkowska** (☆ 1770 † 1849), za Emerykiem (321) Bratoszewskim († 1826), z którym miała syna Florentyna, oraz córkę Julię Urszulę Emilię. Dzieci te, które odziedziczyły majątki, Miszewo, Wlk. Śr. i Florentynowo, nie należą już do rodu Karnkowskich. Zachowały się jednak ich akty urodzenia, zostały one pokazane i omówione, w Tomie I, niniejszego opracowania.

Pokolenie 14.

Poz. 133. **Adam Karnkowski** (☆ 1790), posiadał z Heleną (135) Morzkowską, synów:

Juliusza (136) Karnkowskiego (☆ 1813), żonatego z Salomeą (139) Zakrzewską, z którą posiadał syna Leona (140) Karnkowskiego oraz, córkę Jadwigę (141) Karnkowską. Występuje, jako właściciel maj. Świeszewo.

Anastazego (137) Karnkowskiego (☆ 1814 † 1855), żonatego 1^ov z Marią z Ostrowskich Osińską i 2^ov z N. N.

Kamillę (138) Karnkowską († 1851), za Piotrem Karnkowskim (183) z Czamanina.

Poz. 134. **Ludwika Brygida Karnkowska** (☆ 1791), niezamężna.

Poz. 147. **Marianna Karnkowska** († 1805).

Poz. 1009. Tadeusz Chelmicki († ok. 1821). Posiadłości tego małżeństwa, ani miejsce zamieszkania, są nieznanne.

Poz. 148. **Ignacy Karnkowski**, bezżenny. Dziedzic Pogrzybowo, gdzie zmarł i został pochowany. Grób się nie zachował i na tym można tą linię Karnkowskich uznać za wygasłą. Pogrzybowo przeszło na innych właścicieli.

Poz. 150. **Julianna Karnkowska** (☆ 1808) niezamężna.

Poz. 149. **Eleonora Karnkowska**, za Prokopem Skórzewskim. Posiadłości tego małżeństwa, ani miejsce zamieszkania, są nieznanne.

Pokolenie 15.

Poz. 136. **Juliusz Karnkowski** (☆ 1813), żonaty z Salomeą Zakrzewską (139), z którą miał syna Leona (140) i córkę Jadwigę (141). Występuje, jako właściciel maj. Świeszewo.

Poz. 137. **Anastazy Karnkowski** (☆ 1814 † 1855), dziedzic dóbr Świszewy, ożeniony z Marią Ostrowską 1° v-to, za Augustem Osińskim, po którym pozostała córka, Stefania, (143) za Bronisławem Żychlińskim (389),

b. dziedzicem Targowej Górki. Z drugiego małżeństwa, młodo zmarły syn Adam (145) Karnkowski. Anastazy, dziedziczy maj. Biskupice i występuje, jako właściciel maj. Świszewo i Mchowo.

Wyjaśnienie skomplikowanej sytuacji rodzinnej Anastazego nie jest łatwe. Do dyspozycji posiadamy:

- **Zapis w Herbarzu Żychlińskiego:** ożeniony z Marią Ostrowską 1° v-to, za Augustem Osińskim, po którym pozostała córka, Stefania, (143) za Bronisławem Żychlińskim (389); z drugiego małżeństwa młodo zmarły syn Adam.
- **Tablica nagrobna w kolumbarium na Powązkach w Warszawie: „Pozostała Żona wraz z Synem”.**
- **Obszerne wspomnienie z KURIERA WARSZAWSKIEGO z 1856-01-02: „jego miłość w stosunku do Syna, Pasierbicy i Żony”.**

Wynika z tego, że

- Prawdopodobnie Anastazy uznał córkę Marii Ostrowskiej po Augustcie Osińskim za swą pełnoprawną córkę/pasierbicę i włączył ją do drzewa genealogicznego. Zastanawiającym jest, jednak, że na tablicy nagrobnej wymieniono jedynie Żonę i Syna.
- Zastanawiającą jest także wzmianka, o „z drugiego małżeństwa młodo zmarłym synie”. Moim zdaniem syn ten pochodził z pierwszego małżeństwa Anastazego i tak powinien być zapisane w historii rodu Karnkowskich. Natomiast pochodził z drugiego małżeństwa Marii Ostrowskiej z Anastazym Karnkowskim i tak powinno być zapisane w ewentualnej historii rodu Ostrowskich. Z tego też powstał zapis na ark. 3. drzewa genealogicznego Karnkowskich (Żona brak danych, i cyfra 2 przed Adamem Karnkowskim oznaczająca, że pochodzi od drugiej żony Anastazego [144], podczas, kiedy Marianna, była wdową, ale dla Anastazego była ona pierwszą żoną).

Są to jednak wszystko drobne usterki i mam nadzieję, że Czytelnik uzna powyższe wyjaśnienia, za wystarczające (K.K.).

Poz. 138. **Kamilla Karnkowska** (☆ 1811 † 1851), za Piotrem (183) Karnkowskim (☆ 1811 † 1880), pierwszym synem Józefa (122) Karnkowskiego z Czamanina i Eustachii z Orsetti. Dla genealogii rodu Karnkowskich jest to osoba ta zapewniła połączenie linii z Karnkowa, poprzez Józefa (122) Karnkowskiego z Czamanina i Eustachię (182) Orsetti z kwitnącymi do dzisiaj liniami z Wiśniewy, i Oleszna. Jednocześnie jest to osoba tragiczna, która straciła na gruźlicę 6-cioro najmłodszych, z 9-ciorga dzieci. W nekrologu Kamilli Karnkowskiej, z Kuriera Warszawskiego nr 314/1851 s. 1675, opisano, jak „**troje najmłodszych dzieci rzuciło się na trumnę matki przed spuszczeniem jej do grobu**”.

Pokolenie 16.

Poz. 140. **Leon Karnkowski** (☆ 1844 † 1863). Napis na nagrobku na cmentarzu Powązkowskim, głosi, że Leon Karnkowski zmarł 14 stycznia 1863 r. w 19 roku życia - Matka. Zbieżność wieku, dat, oraz brak dalszych wiadomości, pozwala wnosić, że Leon był jedną z pierwszych ofiar Powstania Styczniowego.

Poz. 141. **Jadwiga Karnkowska** zamężna za Hinczem. Dalszych informacji brak.

Poz. 143. **Stefania Karnkowska**. Prawdopodobnie pasierbica Anastazego (137) Karnkowskiego, jak obszernie wyjaśniono powyżej. Zamężna za Bronisławem (389) Żychlińskim.

Poz. 144. **Adam Karnkowski** († 1869), syn Anastazego (137) Karnkowskiego, jak obszernie wyjaśniono powyżej.

Poz. 188. **Władysław Karnkowski** (☆ 1833). Syn Piotra (183) i Kamilli (138) z Karnkowskich Karnkowskiej. Żonaty z Teodorą (210) Krzymuską (☆ 1839 † 1935). Prowadzi ród Karnkowskich poprzez linie z Wiśniewy, Bobryka i Oleszna.

Poz. 189. **Edward Karnkowski** (☆ 1839 † 1911). Syn Piotra (183) i Kamilli (138) z Karnkowskich Karnkowskiej. Żonaty 1° v-to z Heleną (234) Otocką i 2° v-to z Franciszką (234) Otocką (☆ 1833 † 1913). Dziedzic Bogusławic.

Z Heleną Otocką posiadał 3 córki: Felicję (235) Karnkowską (☆ 1866), za Janem (354) Byszewskim (☆ 1857 † 1929), Helenę (236) Karnkowską († 1929), za Karolem hr. Jezierskim (· 1863 · 192) i Marię (237) Karnkowską (☆ 1869 † 1934), za Janem (614) Krzymuskim (☆ 1868 † 1929).

Poz. 190. **Julia Karnkowska**. Zamężna za Janem (356) Leszczycem Dobrzyckim.

Rozdział 3

3.1.

Nieznani Karnkowscy

Okoliczności ogólne.

Nawet w szczegółowych herbarzach, autorzy czasami nie są w stanie połączyć wszystkich linii danego rodu bez wątplenia do niego należących, bezkolizyjnie we wspólnym pniu drzewa genealogicznego. W ten sposób powstają „**nieznani**” danego rodu. Podobnie z rodem Karnkowskich, przy czym mamy do czynienia z dwoma kategoriami:

1. Rodzinami, co, do których istnieją pewne, ale niewystarczające dokumenty o przynależności do rodziny Karnkowskich.
2. Oraz z rodzinami, które korzystając z braku ochrony nazwisk historycznych w Polsce w dobrej, lub w złej wierze, bez żadnych formalności, przybrały sobie nazwisko Karnkowski, „**bo proszę Pana nam powiedziano, że to lepiej brzmi**”.

W zasadzie niby bagatela. Można by przyjąć to, za jeszcze jeden przejaw planowego tępienia, unicestwienia, pozbawienia tożsamości kulturowej i wypierania polskiej warstwy szlachecko-ziemiańskiej, co jako zbrodnia „**wandalizmu i barbarzyństwa**” zaliczane jest do „**zbrodni przeciw ludzkości**”⁴¹. Ma to jednak historyczne implikacje, bo uniemożliwia to badanie pochodzenia i tworzenia nazwisk we współczesnej Polsce.

Pan prof. K. Rymut z Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie opublikował **Słownik nazwisk współcześnie w Polsce używanych** i pisze z nieukrywaną dumą, że jego dzieło stało się podstawą do publikacji naukowych, a liczni Polacy z Kraju i z Emigracji badający historie swych rodów ślą do niego listy dziękczynne.

W latach 1992-1994 opublikowałem dziesięciotomowy *Słownik nazwisk współcześnie w Polsce używanych*. Podstawę dla zestawienia Słownika stanowiła baza danych Rządowego Centrum Informatycznego PESEL według stanu z końca 1990 roku. Moja publikacja spotkała się z dużym zainteresowaniem różnych środowisk. Stała się podstawą dla już wydanych publikacji naukowych, bazą materiałową dla studentów piszących różne wypracowania i prace magisterskie z zakresu językoznawstwa polonistycznego. Jednak, co mnie najbardziej cieszy, to fakt, że do Słownika zaglądają ludzie nie zajmujący się językoznawczą analizą polskich nazwisk, ale szukający informacji o historii swoich rodzin, rozmieszczenia osób noszących to samo nazwisko. Otrzymuję dużo listów od ludzi szukających swoich korzeni w Polsce a obecnie mieszkających w różnych krajach świata. Szczególnie dużo takich listów dociera do mnie od naszych rodaków z Ameryki.

716.

Autoreklama prof. K. Rymuta.

Ze względu na wprowadzoną w Polsce ochronę danych osobowych i innych regulacji prawnych, kontrola „**rewelacji**” pana profesora jest niemożliwa (lub znacznie utrudniona). Daje mu to mu nieograniczony monopol na głoszenie swych prawd. Otóż według danych prof. Rymuta żyło w Polsce (2003 r.) 68 osób noszących nazwisko Karnkowski, lub Karnkowska. Pomimo pewnych trudności udało mi się sprawdzić, że szereg osób na liście już nie żyje, względnie wyemigrowało. Według moich zapisów w Polsce żyje obecnie 27 osób noszących nazwisko Karnkowski. Udało mi się dotrzeć i imiennie zidentyfikować 19 osób, należących do powyżej opisanej drugiej kategorii, które nazwisko Karnkowski, przyjęły uzasadniając to „**błędami w ewidencji**”. Podejrzewam, że pozostałe 22 osoby też nie są moimi kuzynami.

Jaki kraj, takie prawa, taki profesor i taka wartość publikacji. Moim zdaniem elementarna uczciwość wymagałaby, aby pan profesor Rymut uprzedził osoby, którym sprzedaje swoje CD, że dysponują wątpliwej, jakości źródłami, bo nie wydaje mi się, aby nazwisko Karnkowski miało być w tym wypadku szczególnie pechowym.

W niniejszym rozdziale opisano jedynie „**nieznanych Karnkowskich**” należących do pierwszej kategorii. Pozostałe pozostawiając „**naukowcom**”.

⁴¹ Rafał Lemkin – Zeszyty Historyczne – Instytut Literacki Paryż 2004. Nr 147, str. 107-157.

3.2. Karnkowscy ze Skwirlna.

Swego czasu zwrócono mi uwagę na następujący dokument⁴².

Materiały do genealogii rodziny:

KARNKOWSCY

Zródło: Archiwum Państwowe we Włocławku; Akta stanu cywilnego parafii Skrwilno 1824, akt małżeństwa nr 11

01.06.1824 w Skrwilnie, zawarli związek małżeński

Jan Karnkowski, "ogrodowy", [kawaler], mający 37 lat według "wywodu słownego sporządzonego w Sądzie Pokojowym Lipnowskim 26 kwietnia tego roku"; zamieszkały w Okalewie, syn Stanisława i Katarzyny małżonków Karnkowskich już zmarłych, którzy mieszkali we wsi Lipnicy¹ w obwodzie golubskim, w Kraju Pruskim, oraz

Urodzona Imć Panna Antonina Dionizja Scholastyka Smoleńska, panna, mająca 28 lat według metryki z kościoła jeżewskiego²; zamieszkała w Okalewku, z "prowentu utrzymująca się"; córka WJmość Pana Leona Smoleńskiego, 56, posesora dzierżawnego zamieszkałego w Płocicznie i Marianny ze Smoleńskich, zmarłej w parafii Skępe, według sepultury z tamtejszego kościoła.

Zapowiedzi ogłoszone przed drzwiami domu gminnego w Skrwilnie i w parafii lubowidzkiej³ 9, 16.05.

Świadkowie: Urodzony Joachim Piotrkowski, 40, ekonom z Szustka, Urodzony Franciszek Smiechowski, 72, nauczyciel ze Skrwilna, Witalis Skempski, 39, organista, Urodzony Nikodem Szczawieński, 32, zamieszkały w Mazowszu.

Akt podpisali nowożeńcy i świadkowie.

¹ wieś na północ od Golubia, należąca do parafii rzymskokatolickiej w Golubiu

² wieś parafialna w dawnym powiecie sierpeckim, w połowie drogi między Sierpcem a Drobinem

³ do tej parafii należała wieś Okalewko

717. Kopia aktu zawarcia małżeństwa przez Jana Karnkowskiego ze Skwirlna.

Nie natrafiłem nigdy na żadne ślady rodziny Jana i Antoniny Karnkowskich, ani ich potomstwa, nikt też nie potrafił mi niczego na ten temat powiedzieć.

3.3. Karnkowscy z Osieczan.

W SGKP pod miejscowością Osieczany (tom 7, str. 623), znajduje się następująca adnotacja:

Na początku b. wieku (tzn. XIX) O. (Osieczany) należały do Karnkowskich a potem Sobolewskich.

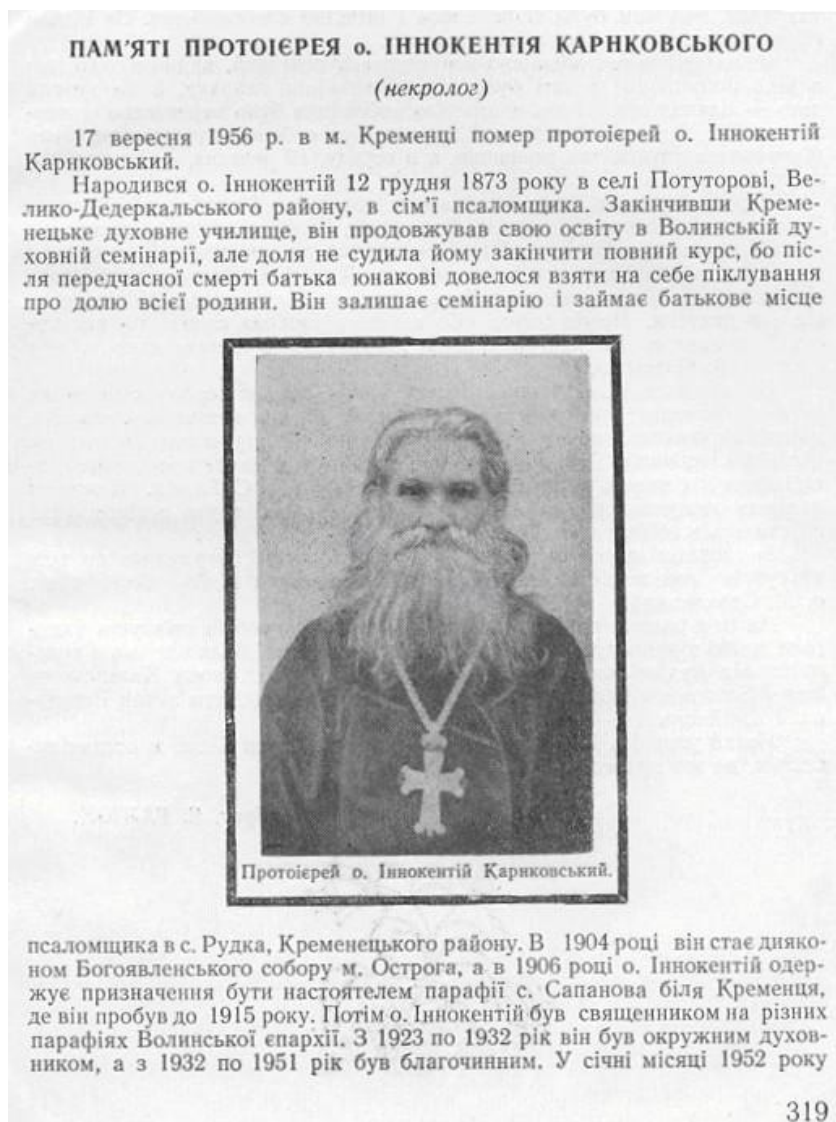
W Internecie podano, że Osieczany w 1629 r. były własnością Andrzeja Karnkowskiego (44), a następnie, przez co najmniej 200 lat jego potomków. Niestety pomimo długoletnich poszukiwań nie udało mi się natrafić na wiadomość, kto z rodziny Karnkowskich dziedziczył Osieczany po Andrzeju Karnkowskim. Dalsze szczegóły podano w tomie II przy opisie majątku Osieczany.

⁴² Kwerenda p. mgr Jadwigi Kwołczak.

3.4. Prawosławni Karnkowscy.

3.4.1. Inocenty Karnkowski.

Swego czasu otrzymałem z terenu Rosji i Ukrainy wiadomości o żyjących tam prawosławnych Karnkowskich. Odnosnie 3 z nich, którzy w okresie międzywojennym żyli na terenie Polski uzyskałem dokumenty i fotografie.

718.

Inocenty Karnkowski, wspomnienie pośmiertne nr 1. Nekrolog.

Ponieważ nazwisko jest używane poprawnie i z wielką konsekwencją, powstało przypuszczenie, że rzeczywiście chodzi tu o zapomnianą gałąź rodu, która się w dawnych czasach odłączyła od głównego pnia, przyjęła prawosławie, utraciła szlachectwo i poczucie polskości. W związku z tym powstała następująca hipoteza.

W połowie XV w. żył na Rusi Mikołaj z Karnkowa Karnkowski, wojewoda halicki, (1456), miecznik halicki (1472) i podstoli lwowski (1483). Tenże Mikołaj Karnkowski miał w pobliżu Halicza liczne majątki, ale z historii jego potomstwa wynika, że powrócił na ziemię dobrzyńską. Nie jest wykluczone, że osoba zajmująca tak znaczne stanowiska miała „na Rusi” jakąś prawosławną żonę i dzieci, z którą rozszedł się w trakcie wdrażania reform przed trydenckich (1545-1563) i żeby się odseparować od prawosławia powrócił na ziemię dobrzyńską. Oczywiście jest to hipoteza nie do udowodnienia, ani też nie do zaprzeczenia. Może ona być jedynie wyjaśnieniem.

Z innymi niewymienionymi poniżej Karnkowskimi w Rosji, pomimo usiłowań nie udało się nawiązać kontaktu. W czasach zaborów na Ukrainie nie notowano szlachty o nazwisku Karnkowski.

Inocenty Karnkowski

17 сентября 1956 года в г. Кременце Тернопольской области на 83-м году жизни скончался митрофорный протоиерей о. Иннокентий Карнковский.

Во всех местах своего пастырского служения покойный о. Иннокентий пользовался общей любовью и уважением прихожан, духовенства и архипастырей. За ревностные труды во благо Святой Православной Церкви о. Иннокентий был удостоен епархиальной властью всех, присущих духовенству, наград, включая и митру.

18 сентября 1956 года гроб с телом покойного был перевезен в храм г. Кременца, где была собрана совершена заупокойная всенощная. На другой день, после Божественной литургии, был совершен умиротворительный чин иерейского погребения, после которого при пении ирмосов «Помощник и покровитель» гроб с телом покойного о. Иннокентия был обнесен вокруг храма, а затем предан земле на Тушицком кладбище г. Кременца. Да упокоит Господь Бог душу почившего в обителях, где праведные почивают!

Прот. Г. Юркевич

719.

Inocenty Karnkowski, wspomnienie pośmiertne nr 2
Przedruk z pisma „Żurnal Moskowskiej Patriarchii” 1956, kwerenda p. S. Koryckiego.

3.4.2.

Siergjusz Karnkowski, syn Innocentego.

720.

Sergiusz Karnkowski, syn Innocentego, student teologii w Warszawie.

2129

iczb. Alb. Uniw.

iczb. Alb. Wydz.

UNIwersyTET WarsZawski

Rok 1925 Trimestr I

Imię i Nazwisko *Karnkowski Siergusz*

Adres

Kandydat na Wydział *Teol. Prawosławnej*

Dokumenty złożono dn. *14.11.1925* pod L. dz. *2189*

Orzeczenie Komisji Imatrykulacyjnej

Przyjęto dn. *22.11.1925* r.

Stud. Teolog. Prawosławnej

Encuzator *M. Majonicki*

Egzamin uzupełniający z

Dowody Studenckie otrzymał dnia *22. X. 1925* r.

Podpis: *S. Karnkowski*

Siergusz Karnkowski
Teol. praw.
15.11.33

STUDIJUM TEOL. PRAWOSŁAWNEJ
L. protok. *13* Zdał dn. *16.11*
1926 r. egzamin z *Teol. Staropad.*
z wynikiem *dobrym*
Warszawa, dn. *2.11.1927* roku.

Prof. M. Majonicki

STUDIJUM TEOL. PRAWOSŁAWNEJ
L. protok. *13* Zdał dn. *16.11*
1926 r. egzamin z *Teol. Staropad.*
z wynikiem *dobrym*
Warszawa, dn. *2.11.1927* roku.

Prof. M. Majonicki

STUDIJUM TEOL. PRAWOSŁAWNEJ
L. protok. *13* Zdał dn. *16.11*
1926 r. egzamin z *Histor. Dogm. Cerk.*
z wynikiem *dobrym*
Warszawa, dn. *2.11.1927* roku.

Prof. M. Majonicki

STUDIJUM TEOL. PRAWOSŁAWNEJ
L. protok. *13* Zdał dn. *16.11*
1926 r. egzamin z *Teol. Staropad.*
z wynikiem *dobrym*
Warszawa, dn. *2.11.1927* roku.

Prof. M. Majonicki

Złożył egzamin z kursu roku *1925-26*
z wynikiem *dobrym*
Warszawa, dn. *2.11.1927* r.
Przewodniczący komisji egzaminacyjnej *M. Majonicki*

STUDIJUM TEOL. PRAWOSŁAWNEJ
L. protok. *14* Zdał dn. *20.11.27*
1927 r. egzamin z *Teol. Staropad.*
z wynikiem *dobrym*
Warszawa, dn. *23.11.1927* roku.

Prof. M. Majonicki

STUDIJUM TEOL. PRAWOSŁAWNEJ
L. protok. *14* Zdał dn. *20.11.27*
1927 r. egzamin z *Teol. Staropad.*
z wynikiem *dobrym*
Warszawa, dn. *23.11.1927* roku.

Prof. M. Majonicki

Druckerei Posałowa 26 20541 3 VIII 25. 6000.

721. Karta ewidencyjna Sergjusza Karnkowskiego na UW. Str. 1.

„ Curriculum vitae ”

Sergiusz Karnkowski, syn księdza proboszcza ze wsi Tatarzyńce, gm. Borsukowickiej, par. Krzemienieckiej na Wołyniu Innocentego Karnkowskiego, urodzony w dniu 25 października 1905 r. w m. Ostrogu na Wołyniu, wyznania prawosławnego. Do roku 1914 mieszkał z ojcem we wsi Łapanowie par. Krzemienieckiej. W roku 1914 wstąpił do klasy przygotowawczej szkoły duchowskiej w Krzemieńcu, a w roku 1915 przeniósł się do szkoły duchowskiej w Żytomierzu, którą ukończył w roku 1917. W roku 1920 wstąpił do piątej klasy prawosławnego Seminarium Duchownego w Krzemieńcu, które skończył w r. 22. Do roku 1920 żył ze wsi Napadówka par. Krzemienieckiej, a w roku 1920 żył przy ojcu we wsi Tatarzyńce, gm. Borsukowickiej, par. Krzemienieckiej. W kraju. Polskim nie starył; mieszkał 1905 r.

Sergiusz Karnkowski

1925 r. 11 kwietnia

Łapanowce, wsi Tatarzyńce,
Borsukowickiej, par. Krzemien.

723.

Sergiusz Karnkowski – curriculum vitae.

Karnkowski Sergiusz,

syn księdza proboszcza ze wsi Tatarzyńce (gm. Borsuki, pow. Krzemieniec), ur. 25 X 1905 r. w Ostrogu na Wołyniu, syn Awatienfja (Innocentego) i Marii Aleksandrownej, wyznania prawosławnego (par. Nowe Miasto, Ostróg, nr 60/1905).

Miał dwie siostry, z których jedna w latach 20-tych uczyła się w szkole państwowej w Krzemieńcu. Do 1920 r. mieszkał w m. Napadówka, pow. Krzemieniec. Następnie we wsi Tatarzyńce, gdzie jego ojciec został proboszczem miejscowej parafii.

Po skończeniu nauk w Szkole Duchownej w Żytomierzu wstąpił 21 X 1920 r. do V klasy Wołyńskiego Prawosławnego Seminarium Duchownego w Krzemieńcu. Uzyskał 24 VI 1925 r. stopień studenta Seminarium. Immatrykulowany 22 X 1925 r., jako student Uniwersytetu Warszawskiego. Absolwent Studium Teologicznego Prawosławnego UW 1929 r. Uczył się pilnie i egzaminy zdawał celująco Uzyskał stopień magistra teologii prawosławnej 24 V 1933 r.

Nie wiadomo, w jakim stosunku pokrewieństwa pozostawał z Dymitrem Karnkowskim, synem Jana. Jego ojciec Innocenty „ dobrowolnie udzielał trzy dziesięciny dla sierot po śp. księdzu wsi Tatarzyńce ” Janie Karnkowskim.

W podaniu o zmniejszenie chesnego do władz UW Sergiusz Karnkowski napisał: „ Wobec tego, iż na utrzymaniu mego ojca, proboszcza prawosławnego wsi Tatarzyńce, pow. krzemienieckiego znajduje się obok mnie, mej siostry, kształcącej się w gimnazjum zawodowym w Krzemieńcu, nieletniej siostry, jeszcze cała rodzina zmarłego poprzednika ojca z parafii, składająca się z trzech osób, z których dwie uczą się w różnych zakładach naukowych ”.

Akta Uniwersytetu Józefa Piłsudskiego w Warszawie, Wydział Teologii Prawosławnej Rp 21429.

Wypis z archiwum UW p. T. Lenczewski.

X-cio-klasowe Wołyńskie Prawosławne Seminarjum Duchowne, istniejące na podstawie reskryptu Ministerstwa W. R. i O. P. z dn. 1 lipca 1921 r., L. 5009.

UNIwersytet WARSZAWSKI

Atestat Immatrykulowany do 22.8.1922 r. jako student *Teol. Teol. Teol.* L. 21122.

Alumn Wołyńskiego Prawosławnego X-cio-klasowego Seminarjum Duchownego w Krzemieńcu *Karnkowski Sergiusz syn Inocentego Karnkowskiego, księdza prawosławnego w Jatawycy pow. Krzemienieckiego* urodzony dnia *15 października 1905* roku, po skończeniu nauk w Szkole *Duchownej w Żytomierzu*, wstąpił dnia *21 października* 1920 roku do *I* klasy Seminarjum Duchownego w Krzemieńcu, uczył się w niem do miesiąca *lipca* 1925 r. i przy obyczajach *Wschodnich (5)* w ciągu nauki w szkole i przy egzaminie końcowym okazał następujące postępy:

Z Piśma Św. Star. i Nowego Testamentu	} <i>bardzo dobre</i>	5
" historii cerkiewnej		5
" teologii kardynalnej	} <i>dobre</i>	4
" " dogmatycznej		6
" " moralnej	} <i>5</i>	5
" " porównawczej		5
" " pastoralnej i kanoniki	} <i>bardzo dobre</i>	5
" homiletyki		6
" liturgiki	} <i>5</i>	5
" historii sektantstwa		5
" " powszechnej	} <i>dobre</i>	4
" " Polski		4
" geografji Polski	} <i>dostatecznie</i>	3
" matematyki		4
" fizyki, chemji i kosmografji	} <i>dobre</i>	4
" logiki i psychologii		4
" filozofji	} <i>bardzo dobre</i>	4
" pedagogiki		5
" języka polskiego	} <i>dostatecznie</i>	3
" " łacińskiego		3
" " greckiego	} <i>dobre</i>	3
" " rosyjskiego		4
" " ukraińskiego	} <i>dostatecznie</i>	3
" " francuskiego		3
" " niemieckiego	} <i>dostatecznie</i>	3
" " śpiewów cerkiewnych		5

Po ukończeniu pełnego kursu nauk w Seminarjum, *Karnkowski* *Sergiusz* na mocy uchwały Komisji Egzaminacyjnej wymienionego

Seminarjum z dnia 24 czerwca 1925 roku, zatwierdzonej przez Jego Eminencję, Najprzewielebniejszego Dyonizego, Ks. Metropol.ę Warszawskiego i Wołyńskiego i całej Cerkwi Prawosławnej w Polsce, w obecności Delegata Ministerstwa W. R. i O. P., został zaliczony do pierwszego rzędu absolwentów tegoż Seminarjum i zaszczytnie stopnia studenta Seminarjum ze wszystkimi prawami, w myśl Statutu Prawosławnych Seminarjów Duchownych.

W dowód czego Komisja Egzaminacyjna wydaje niniejszy atestat Karnkowski - mu S. zaopatrzony należytemi podpisami i odciskiem pieczęci urzędowej.

Krzemienc, dnia 24 czerwca 1925 r. L. 1002.

Delegat M-wa W. R. i O. P.   Biskup Siniog
 Rektor Seminarjum

Za Inspektor Seminarjum J. Pustuchin

Członkowie Komisji Egzaminacyjnej

Wojtyła
A. Czerwinski
Plęba
W. Kobry
S. Kras
N. Witekiewicz
D. Danczyński

M. Kiedrow

Sekretarz Rady Pedagogicznej

Druk. Br. Józefowych.

3.4.3. Karnkowski Dymitr.

Syn Jana, księdza i proboszcza prawosławnego ze wsi Tatarzyńce (gm. Borsuki, pow. Krzemieniec), zmarłego w 1919 r. Urodzony we wsi Lisznia (gm. Białokrynica, pow. Krzemieniec) 15 XI 1906 r.

Miał jeszcze młodszego brata, uczącego się w latach 20-tych w Tarnopolskiej Szkole Technicznej.

W 1916 r. wstąpił do szkoły przygotowawczej w Krzemieńcu. Naukę był zmuszony przerwać w okresie 1917/1918. Powrócił do niej w 1918 r. Po ukończeniu szkoły w 1921 r. wstąpił do Seminarium Duchownego w Krzemieńcu, które ukończył 14 XI 1927 r. Dnia 15 V 1928 r. zdał egzamin uzupełniający z przedmiotów teologii i został zaliczony w poczet absolwentów pierwszej kategorii z nadaniem stopnia studenta Seminarium.

W okresie 1927 do V 1928 r. zajmował posadę psalmisty we wsi Białka pow. krzemienieckiego, a z dniem 17 VII tr., został przeniesiony do wsi Mosurowce tegoż powiatu. Uznany przez komisję poborową w Krzemieńcu z dn. 8 VI 1927 r. za całkowicie niezdolnego do służby wojskowej z przyznaniem kategorii E„ E&#8221.

Utrzymywał się wraz z matką i młodszym bratem z zasiłków, jakie jego matce wypłacał ks. Inocenty Karnkowski następca ojca w parafii Tatarzyńce i **prawdopodobnie dalszy krewny**.

W 1931/1932 r. uzyskał po dłuższym postępowaniu sądowym 2,67 ha ziemi różnego rodzaju stanowiącej odtąd podstawowe źródło utrzymania rodziny (zaświadczenie Urzędu Gminnego w Dederkałach z 15 IX 1938 r.).

Wstąpił na Studium Teologii Prawosławnej w r. akademickim 1928/29. Uczył się fatalnie z powodu złych warunków egzystencji i nienajlepszego stanu zdrowia, choć większość egzaminów zaliczył. Po skończeniu II kursu poprosił o urlop akademicki na r. 1931/32. Zgodę taką uzyskał. W okresie studiów i długo po nich wielokrotnie zalegał z opłatami czesnego.

Przyjęty ponownie na wydział jesienią 1933 r. Z powodu szczątkowego zachowania akt trudno orzec czy ukończył je ostatecznie. Jeszcze jesienią 1938 r. prosił rektora o przesunięcie terminu zwrotu zaległości za czesne w kwocie 200 zł poprzez spłatę w systemie ratałnym (w kwotach po 10 i 15 zł), z których pierwsza miała wpłynąć w marcu 1939 r.

Akta Uniwersytetu Józefa Piłsudskiego w Warszawie, Rp. 29874.

Wypis z archiwum UW p. T. Lenczewski.

3.5.

Karnkowscy ze Lwowa.

Pan Tomasz Lenczewski z Warszawy, którego docieklivości zawdzięczam niejedną *trouville* przesłał mi następujący dokument świadczący o istnieniu dalszej linii Karnkowskich na Ukrainie, który tutaj, jako dokument czasu w formie oryginalnej, jak i w czystopisie załączam.

„(Poz. 111) Roku tysiąc ośmset dwudziestego trzeciego, dnia dziewiątego Miesiąca Października o godzinie szóstey w wieczór przed Nami niżej pomienionym Urzędnikiem Stanu Cywilnego Gminy Warszawskiej Cyrkułu pierwszego w Województwie Mazowieckim Powiecie Warszawskim Stawił się Urodzony Łukasz Konstanty dwóch Jmion Brandys Kawaler podług złożoney przed Nami Metryki z Książ Kościoła Parafialnego w Czempinie będącego, pod dniem piętnastym Miesiąca Stycznia. Tysiąc ośmset dwudziestego roku, przez Regenta Kancellaryi Ziemiańskiej Województwa Mazowieckiego pod dniem piętnastym Miesiąca Stycznia, tysiąc ośmset dwudziestego roku, w Kopij Wierzytelney wydany mający lat wieku swego trzydzieści cztery i miesiący pięć. Stawiła się także Jmci Panna Lucyda Praxeda Emilia, trzech Jmion Karnkowska dowodząca złożoną przed Nami Metryką, z Książ Kościoła Parafialnego, w Pradze przy Warszawie będącego pod dniem dwudziestym pierwszym

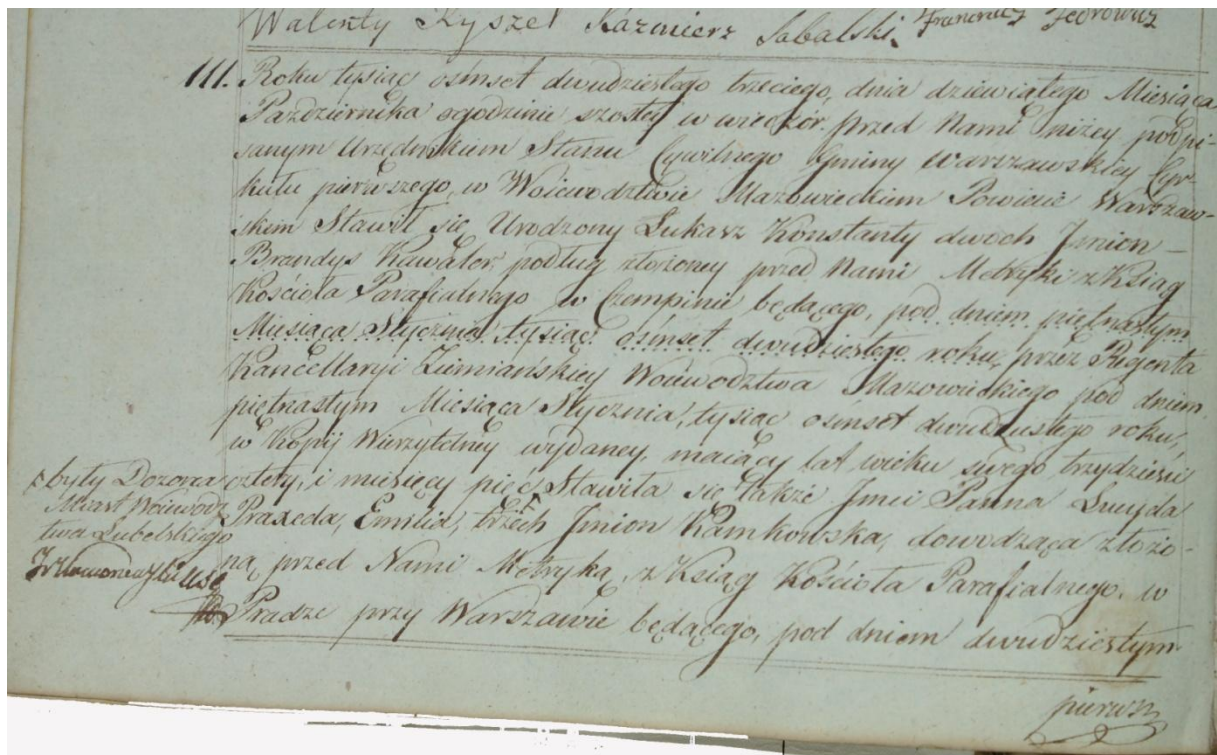
(poprawka na marginesie: obyły Dozorca Miast Województwa Lubelskiego Fr. Kowaczewski USC /-/ podpis)

Miesiąca Sierpnia roku bieżącego wydaną, iż ma lat wieku swego dwadzieścia jeden i miesiący trzy, w assystencji Matki swej czyniąca. J złożyły Nam pomienione Strony dwa Akta Znania, każdy oddzielnie z Świadców dwóch, przed Podsejdkiem Wydziału pierwszego Powiatu i Miasta Warszawy pod dniem dziesiątym Miesiąca Września roku bieżącego udzielane a po uczynionych wnioskach, przez Regenta Kancellaryi Ziemiańskiej Województwa Mazowieckiego w Zastępstwie Prokuratora Królewskiego, zaś przez Sąd Pokoju Powiatu i miasta Warszawy, Wydziału pierwszego potwierdzone, któremi dowodzą iakoto: Urodzony Łukasz Konstanty Brandys, iż zostaje w stanie bezżennym, mieszka w Warszawie przy ulicy Pivney pod Numerem Sto czternaście, od roku, rodem z miasta Czempina Xięztwa Poznańskiego Syn niegdy Wawrzyńca Hrabi Brandys, Dziedzica Dóbr Ziemijskich, w mieście Śremie Xięztwie Poznańskim zmarłego, i Jadwigi z Derpowskich Małżonków, w powtórny teraz Małżeństwie za Józefem Skrzyckim Obywatelem zostaiącey, w powyższym Mieście Czempinie zamieszkałey, od której to Matki swej Zezwolenia, iakoteż Sepultury zmarłego Oycy dla odległości miejsca ile zza granicy złożyć nie jest w możności. Zaś Jmci Panna Lucyda Praxeda, Emilia Karnkowska, iż zostaje w stanie bezmężnym, przy Matce swej zostaiąca i zamieszkała w Warszawie przy Ulicy Nowomiejskiej pod Numerem Sto siedemdziesiąt pięć od Kwartału, poprzednio zaś pod Numerem sześćset czterdzieści dziewięć przy Ulicy Przejazd, od lat czterech, rodem z Pragi przy Warszawie. Córka niegdy Jgnacego Karnkowskiego, Obywatela w Mieście Lwowie w Galicyi zmarłego, którego Sepultury dla odległości miejsca ile zza granicy złożyć nie jest w sposobności, i Ewy z Malinowskich Małżonków z powtórnygo Ślubu Dębowskiej pozostałej Wdowy, wraz z swą Córką iak wyżej zamieszkałey, i przy niniejszym Akcie osobiście assystującej Matki, a za uczynionym sobie od wyżej wyrażoney Córki swej Aktem osobistego Uszanowania, na obchód niniejszego Małżeństwa zezwalającej. Strony stawaiące żądaią ażebyśmy przystąpili do obchodu ułożoney między niemi Małżeństwa, którego Zapowiedzie wyszły, tak przed Głównymi Drzwiami Domu Naszego Gminnego, iakoteż przed Głównymi Drzwiami Domu Gminy trzeciej Miasta tego, iak Zaświadczenia z teyże Gminy pod dniem szóstym Miesiąca i roku bieżących wydane, Nam złożone dowodzi, to jest pierwsze dnia siódmego, drugie zaś dnia czternastego, obiedwie w Miesiącu Wrześniu roku bieżącego o godzinach dwunastey w południe w Niedzielę. Gdy żadne tamowanie przeciw rzeczonemu Małżeństwu nie nastąpiło, My przeyrzawszy wyżej wyrażone Akta, z których okazuje się, iż formalności, iakich Prawo wymaga zachowane zostały. Przychyliąc się do namienionego żądania po przeczytaniu Stronom i Świadców wszystkich wyżej wyrażonych Papierów, iakoteż działu szóstego Prawa o Małżeństwie. Zapytaliśmy się przyszłego Małżonka i przyszłej Małżonki, czy chcą pobrać się z sobą? Na co gdy każde z nich od dzielnie odpowiedziało, iż taka ich jest wola. Oświadczamy, w Jmieniu Prawa, iż Urodzony Łukasz Konstanty dwóch, Jmion Brandys Kawaler i Jmci Panna Lucyda Praxeda Emilia trzech Jmion Karnkowska, połączeni są z sobą węzłem Małżeństwa. Tego wszystkiego spisaliśmy Akt w przytomności Jaśnie Wielmożnygo Józefa, Litwińskiego, Szambelana byłego Dworu Polskiego, Kawalera Orderu Świętego Stanisława pierwszej Klasy, lat sobie liczącego siedemdziesiąt dwa, mieszkaiącego w Warszawie przy ulicy Święto Jańskiej pod Numerem dwudziestym czwartym, Piotra Lasso, Obywatela, lat sobie liczącego dwadzieścia pięć, mieszkaiącego w Warszawie przy ulicy Podwale pod Numerem pięćset dwadzieścia trzy, Józefa Brandys, Obywatela lat mającego czterdzieści pięć, Brata Stryjecznie rodzonego zawierającego Akt niniejszy mieszkaiącego w Warszawie przy ulicy Pivney pod Numerem Sto czternaście, Ludwika Dębowskiego Obywatela, lat mającego dwadzieścia jeden skończonych, mieszkaiącego w Warszawie przy Ulicy Krakowskie przedmieście pod Numerem trzysta osiemdziesiąt dziewięć.

Który to Akt stawającym przeczytany przez Nas, Strony w Stan Małżeński wchodzące i Świadków czterech podpisany został, zaś Jaśnie Pani Ewa z Malinowskich Dembowska pisać nie umie.

Franciszek Kowalczewski Urzędnik Stanu Cywilnego

Konstanty Łukasz Brandys
Lucyda Praxeda Emilia Karnkowska
Józef Litwiński Szambelan
Piotr Lasso
Józef Brandys
Ludwik Dembowski”

726.

Akt zawarcia stanu małżeńskiego pomiędzy Łukaszem Konstantym Brandysem,
a panną Lucydą, Praxedą, Emilią Karnkowską – ark. 1.

pierwszymi Miesiąca Sierpnia roku bieżącego wydana, iż ma lat
 wieku swego dwadzieścia i osiem miesięcy, w asystowaniu Ma-
 łżan, kardena Olszynie i Świątków dwóch, przed Podsz-
 kaim Łęczyńskim pierwszym Powiatu i Miasta Warszawy, pod
 po uwypionych wnioskach, przez Regenta Kamallego Lic-
 kuratora Krolewskiego, zaś przez Sąd Policyi Powiatu, i
 Miasta Warszawy, Wydziału pierwszego potwierdzone, którym
 dowodzi, iż koto: Urodzony Łukasz Konstanty Brandys, iż zo-
 stał w stanie bezkonnym, mieszka w Warszawie przy Ulicy
 Pury pod Numerem Sto czterdziestu, od roku, rodem z Mia-
 sta Gompina Księstwa Poznańskiego Syn niezdy Wawran-
 ca Thabi Brandys, Driedzia Dobr Kimsnich, w Mies-
 iaci Sromi Kuzłari Poznańskim zmarłego, i Jadwigi
 z Dobrowskich Matronkoi, w powtornem teraz Matrin-
 stwie za Jozefem Skrzyckim Obywatlem zostający, w powyż-
 szym Miesiac Gompini zamieszkał, od której to Matka
 sway Rozwolema, iż koto: Sepultury zmarłego Ojca, dla
 odległości mieysca, iż za granicy stoyć nie ist wmożno-
 sic. Za Jmci Panna Lucyda Praxeda, Emilia Karnkowska
 sta, iż została w stanie bezkonnym, przy Matce sway
 została i zamieszkała w Warszawie przy Ulicy Nowomiej-
 skay pod Numerem Sto siedemdziesiąt pięć od Karawatu, po-
 przednio zaś pod Numerem szóstym czterdziestu dziewięć, przy
 Ulicy Przewod, od lat czterech, rodem z Prazi przy Warszawie
 Cerka niezdy Jgnacego Karnkowskiego, Obywatela, w Miesiac
 Nowie w Galicji zmarłego, którego Sepultury dla odległości
 mieysca, iż za granicy stoyć nie ist w sposobności, i Sny z
 Malinowskich Matronkoi, w powtornego Stubu Dobrowskiej po-
 zostatey Wdowy, wraz z sway Cerka, iako wyżej zamieszkał, i przy
 niniejszym Akcie osobowu asystujący Matki, a za uwy-
 pionym sobie od wyżej wyrażoney Cerki, sway Aktem oso-
 berłego Wznowiania, na obchod niniejszego Matrinstwa
 zezwalający, Strony stawiają żądania, abyśmy przy, sta-
 li do obchodu ulozonego między nami Matrinstwa, którego
 Zapewidzie wysady, tak przed Głównymi Dzwiami Domu Na-
 szego Jmionego, iż koto: przed Głównymi Dzwiami Domu
 Jmionego

Gminy krainy Miasta tego, iak Łasuradonnie z łajp Gminy pod
 dniam szostym Miesiaca i roku bieżących upiane, Nam kłoso-
 ne dowodki, to iest pierwsza dnia siedmego, drugie zaś dnia oster-
 nastego, obiedni w Miesiachu Wrześniu roku bieżącego o godzinach
 dwunastej w południu w Midzied. Gdy każde tamże i ani przeciw
 wzajemnie Matrimoniu nie nastąpiło, My przyprawimy wy-
 rzy wyprawione Akta z których Szarui się iż formalności, i a-
 kich Praw wymaga zachowaniem resztę Przychylając się do
 naminiionego zdania po przeczytaniu Stronem i Świad-
 kom ewangelickim wyry wyrażonych Papierow, i akhoter-
 dziatu szostego Prawa o Matrimoniu. Kapitulujemy się przy-
 sztego Matronka i przyszłej Matronki, czyli chca, pobrać się
 z sobą? Na co gły naidzi z nich od dnośnie odpowiadzieli, iż
 taku iest wola. Świadczamy w Gminie Prawa, iż urodzo-
 ny Łukasz Konstanty dwóch Jmion Brandys Kavalier, i Jmii-
 Panna Lucyda, Praxedę, Emilię, trach Jmion Karnkowska, pro-
 tarzani z z sobą, w zstom Matrimoniu. Tego wysyłać się spi-
 salimy Akt w przytomności Jasnii Matronnego Jozefa Sztur-
 nięgo, Szambelana byłego Dworu szelskiego, Kavalera Orderu
 Świętego Stanisława Jmionem Łajp, lat sobie liczącego siedmna-
 szał dwa, mieszkającego w Warszawie przy Ulicy Święte Jan
 Kicy pod numerem dwudziestym czwartym, Petra Łajp, oby-
 wateła, lat sobie liczącego dwadziścia pięć, mieszkającego
 w Warszawie przy Ulicy Podwale pod numerem pięćset
 dwadziścia trzy, Jozefa Brandys, Obywatela, lat mającego
 czterdziści pięć, Brata Stryczanu szelonego, zawierającego
 Akt niniejszy, mieszkającego w Warszawie przy Ulicy Pi-
 woney pod numerem sto czterenasie, Ludwika Szelubskiego,
 Obywatela, lat mającego dwadziścia siedem, szonozonych, mie-
 szkającego w Warszawie przy Ulicy Wąhowskie przedmieście
 pod numerem trzyta szadziesiąt dziewięć, Który to Akt sta-
 wiającym przeczytany przez Nas, Strony w Stan Matrimoniu
 wshodzące, i Świadkowie osterich podpisany zostal, zaś Jmii-
 Pani Ewa z Matronowskich Dembowska Matron pisal-
 nicumnie.

Łukasz Konstanty Brandys
 Lucyda Praxedę Emilię Karnkowska
 Jozef Szelubski Szambelan
 Piotr Łajp
 Jozef Brandys

Komentarz:

Boniecki, który jest najważniejszym źródłem do historii rodu Karnkowskich pisze:

„Bratem Jana Polaka z Karnkowa (10), kasztelana gnieźnieńskiego, był Mikołaj z Karnkowa Karnkowski (11), na Rusi zamieszkały, wojewoda halicki 1456 roku, miecznik halicki 1472 r., podstoli lwowski 1483 r., żonaty 1-o v. z Anną z Łankowic i Nienczyna (26), 2-o v. z Fenną Dorotą Korytkówną (32), córką Jana (370, żona NN 371) z Koniuszek. W 1463 r. nabył Zagożdzie i Pasieczną od Stanisława z Chodcza, a 1466 r. część Meduchy, od siostry żoninej, Katarzyny ze Strzelec. Część Meduchy wziął za żoną Anną, która 1470 r. dopełniła podziału tego majątku ze siostrą swoją, Jadwigą Herbutowską. W 1472 r. zabezpieczył na Zagożdziu i Pasiecznej 200 grzywien żonie, Fennie Korytkównie. Dzieci z pierwszej żony: Katarzyna (27), Jadwiga (28), Małgorzata(29), Elżbieta (30) i Piotr (31), mają się w 1472 r. rozdzielić macierzystą Meduchą i królewszczynami (AGZ.). Z drugiej żony miał Mikołaj kilku synów, z których znanych jest tylko dwóch: Jan 13) i Tadeusz (33). Bracia Karnkowscy mieli w zastawie Międzyrzecz i król 1504 roku układa się z nimi, chcąc im dać za takowy Mławę.”

Mikołaj Karnkowski działał w Lwowie i w Haliczu, a wszystkie wymienione przez Bonieckiego majątki istnieją, jako miejscowości do chwili obecnej nawet na mapach ukraińskich. Jest rzeczą naturalną, że Mikołaj piastujący tak wysokie urzędy musiał mieć na Rusi prawosławną żonę i dzieci, co Boniecki (przez kurtuazję pomija). Ta żona z dziećmi, posiadającymi prawnie nazwisko Karnkowski pozostała najprawdopodobniej w ziemi lwowskiej, a Mikołaj po powrocie do Karnkowa ożenił się i prowadził dalej, linię Karnkowskich z Karnkowa, która wydała prymasa Stanisława i inne wartościowe osoby. Najprawdopodobniej pozostali po nim w ziemi lwowskiej Karnkowscy żyli dalej, być może powrócili do religii katolickiej, względnie jej nigdy nie porzucali, ale zachowali świadomość pochodzenia szlacheckiego i pozostali przy kulturze polskiej.

Niestety Karnkowscy (z Karnkowa i innych linii) w XIX w. i w okresie międzywojennym zaniedbali odnowienia tych kontaktów i w ten sposób łączność z tą linią została zerwana. Jednak istnienie rodziny Karnkowskich w Rosji i na Ukrainie jest rzeczą znaną, na co zwrócił mi uwagę jeden ze znajomych i na moją prośbę nawiązał on kontakt z Karnkowskimi ze Lwowa i innymi, a nawet podał mi ich telefon. Niestety odbiór był zły, a ja nie umiem po rosyjsku. Potem on sam jeszcze z nimi rozmawiał telefonicznie i napisał mi, że osoby te zatraciły już swe poczucie polskości i pochodzenia szlacheckiego, (co straciło dla nich swą atrakcyjność) i nie chcą do tych spraw powracać.

Wielka szkoda, dlatego wiadomość tą zamieszczam jedynie dla kompletności studiów nad historia rodu.

3.6. Karnkowscy w Białej Armii rosyjskiej, w czasie rewolucji październikowej.

Uzyskano następująca wiadomość, o uczestnictwie dwóch braci Karnkowskich w Białej Armii rosyjskiej w czasie rewolucji październikowej.

КАРНКОВСКИЙ Михаил Антонович*. В Добровольческой армии доброволец во 2-м конном (Дроздовском) полку; с 7 дек. 1918 прапорщик. Стр. 242	Karnkowski Michał, syn Antona. W Armii Ochotniczej ochotnik w 2-m pułku konnym (Drozdowa); od 7 grudnia 1918 chorąży. Str. 242
КАРНКОВСКИЙ Николай Антонович*, р. 1892. В Добровольческой армии и ВСЮР во 2-м конном полку, до 30 сен. 1919 подпоручик. В Русской Армии до эвакуации Крыма. Поручик. Эвакуирован из Севастополя на транспорте «Корнилов».	Karnkowski Mikołaj, syn Antona. W Armii Ochotniczej i Siłach Zbrojnych Południa Rosji w 2-m pułku konnym, do 30 września 1919 podporucznik. W Armii Rosyjskiej był do ewakuacji Krymu. Porucznik. Został ewakuowany z Sewastopola na transportowcu „Korniłow”.
Стр. 243	Стр. 243
С.В.ВОЛКОВ. ОФИЦЕРЫ АРМЕЙСКОЙ КАВАЛЕРИИ. ОПЫТ МАРТИРОЛОГА. МОСКВА • РУССКИЙ ПУТЬ • 2004	

729. Notatka o Karnkowskich służących, jako oficerowie w kontrewolucyjnej „Białej Armii” rosyjskiej.

**3.7.   Mikołaj Karnkowski b. emerytowany urzędnik
z Warszawy.**

Wczoraj o godzinie 4tej po południu, odprowadzone zostały na smetarz *Wolski*, zwłoki ś. p. *Mikołaja Karnkowskiego*, b. Urzędnika, Emeryta, który dnia 30 z. m. w wieku lat 66 życie zakończył.

730.

Nekrolog Mikołaja Karnkowskiego, emerytowanego urzędnika z Warszawy,
z Kuriera Warszawskiego nr 145/1851, s. 758.

Rozdział 4. I L U S T R A C J E .

Nr ilustracji	T R E Ś Ć	Strona
	CZĘŚĆ 1.	7
1.	Drzewo genealogiczne Karnkowskich z Karnkowa. Pokolenie 10. do 16.	7
2.	D. g. Karnkowskich z Karnkowa. Pokolenie 1. do 9.	8
3.	Urkunden zur Geschichte des Bisthums Breslau, wzmianka o Karnkowskich z r. 1271.	10
4.	Czarnobiała reprodukcja portretu prymasa Karnkowskiego z 1570 r.	14
5.	Odkrycie trumny Michała (73) Karnkowskiego w budynku „ <i>Małachowianki</i> ” w Płocku.	16
6.	Wystąpienie Piotra (104) P. Karnkowskiego w Senacie, 23 października 1778 r., str. 1-3.	20
7.	Wystąpienie Piotra (104) P. Karnkowskiego w Senacie, 23 października 1778 r., str. 4-6.	21
8.	Miniatura. Franciszek (121) Dominik Piotr Karnkowski. Awers.	23
9.	J. w. Rewers.	23
10.	Miniatura. Gertruda (152) z Karwosieckich Karnkowska Awers.	23
11.	J. w. Rewers.	23
12.	Nekrolog Gertrudy (152) z Karwosieckich Karnkowskiej.	24
13.	Antoni (167) Karnkowski.	25
14.	Konstanty (155) Karnkowski. Wspomnienie pośmiertne w Tyg. Il. w Warszawie z 1900 r.	26
15.	Nekrolog Konstantego (155) Karnkowskiego.	26
16.	Konstanty (155) Karnkowski. Rys. Jolanta Mołodecka.	27
17.	Konstanty Karnkowski (155). Fotografia z pośmiertnego wspomnienia w Tyg. Il. w W-wie z 1900 r.	27
18.	Napis na fotografii przedstawionego obok portretu.	28
19.	Zaginiony w czasie II wojny światowej, portret Domicelli (157) z Karnkowskich Kalksteinowej.	28
20.	Fotografia Karola Kalksteina, ze zbiorów rodzinnych.	29
21.	Fotografia Karola Kalksteina, jako pierwszego prezesa.	29
22.	Nekrolog Karola (342) Kalksteina, Dziennik Poznański, z 28. 01 1862.	31
23.	Antoni (159) Karnkowski z Jadwigą (170) z Cissowskich w Zarzeczewie. 50-lecie ślubu.	33
24.	Nekrolog Antoniego (159) Karnkowskiego. Kurier Warszawski z dnia 15 lipca 1929 r.	34
25.	Jan (160) Konstanty Karnkowski.	34
26.	Jan (160) Konstanty Karnkowski. Fot. z rodzinnych zbiorów Szczanieckich z Nawry.	34
27.	Karnkowo. Tablica drogowa. Wrzesień 1996 r.	35
28.	Ignacy (161) Karnkowski. Ujęcie 1.	35
29.	Ignacy (161) Karnkowski. Ujęcie 2.	35
30.	Ignacy (161) Karnkowski. Ujęcie 3.	36
31.	Ignacy (161) Karnkowski. Ujęcie 4.	36
32.	Ignacy (161) Karnkowski. Nekrolog.	36
33.	Ignacy (161) Karnkowski. Ujęcie 5.	36
34.	Pelagia Józefa (176) z hr. Czackich Karnkowska.	36
35.	Ignacy (161) Karnkowski. Ujęcie 6.	36
36.	Nekrolog Ignacego (161) Karnkowskiego. KURIER WARSZAWSKI, z dnia 27 maja 1928 r.	37
37.	Pelagia Józefa (176) z hr. Czackich Karnkowska. Ujęcie 1.	37
38.	Pelagia Józefa (176) z hr. Czackich Karnkowska. Ujęcie 2.	37
39.	Podanie Ignacego Karnkowskiego do cara o przyznanie synom prawa dziedzicznego szlachectwa.	38
40.	Gubernator Płocki, potwierdza brak zastrzeżeń polit. i obyczajowych odnośnie Karnkowskich.	41
41.	Gubernialny Urząd Skarbowy potwierdza wniesienie opłaty za dwa świadectwa szlachectwa.	44
42.	Poryck, rezydencja rodu Czackich, widok ogólny, wg rysunku Napoleona Ordy.	46
43.	Poryck. Elewacja frontowa pałacu „Jewego”. Stan z 1938 r.	46
44.	Dwór w Koniuchach, miejsce narodzenia i wychowania Pelagii z Czackich Karnkowskiej.	46
45.	Czaccy w Karnkowie.	47
46.	Karnkowo, okres powojenny.	47
47.	Karnkowo, powóz zaprzężony, przed podjazdem gotowy do drogi.	48
48.	Karnkowo, powóz zaprzężony w czwórkę koni obok siebie.	48

49.	Karnkowo. Rodzina Karnkowskich w komplecie.	48
50.	Karnkowo. „Dziedzic”, na spacerze.	48
51.	Karnkowo. Ojciec z synami.	48
52.	Grupa krewnych i znajomych w Karnkowie. Fot. prawdopodobnie z 1898 r.	48
53.	Nekrolog Julii Florentyny (164) z Karnkowskich Lipskiej. Kurier Warszawski z dnia 2 12 1937 r.	49
54.	Karnkowscy w Lucino. Miejscowość i epizod nieustalone.	49
55.	Emilia Lucyna(165) Karnkowska, za Julianem Lambertem Biesiekierskim. Ujęcie 1.	50
56.	Emilia Lucyna(165) Karnkowska, za Julianem Lambertem Biesiekierskim. Ujęcie 2.	50
57.	Nekrolog Juliana (351) Biesiekierskiego (-1840 - 1910).	50
58.	Grupa krewnych i znajomych w Karnkowie. Fot. prawdopodobnie z 1893 r.	50
59.	Karnkowo. Łuskanie orzechów na tarasie.	51
60.	Karnkowo, od ogrodu. Pelagia, Jan i Teresa Karnkowscy.	51
61.	Dowód osobisty Pelagii Karnkowskiej z 22. Sierpnia 1929 r.	51
62.	Kennkarta Pelagii Karnkowskiej z 10. Kwietnia 1943 r.	51
63.	W szpitalu w Sochaczewie. Pelagia i Teresa Karnkowskie.	52
64.	Na wysiedleniu w Paskach. Teresa i Pelagia Karnkowskie.	52
65.	Na wysiedleniu w Paskach. Pelagia Karnkowska, z Władysławem Karnkowskim właścicielem Pask.	52
66.	Teresa Karnkowska. Ujęcie 1.	52
67.	Teresa Karnkowska. Ujęcie 2.	53
68.	Teresa Karnkowska. Ujęcie 3.	53
69.	Teresa Karnkowska. Ujęcie 4.	53
70.	Teresa Karnkowska. Ujęcie 5.	53
71.	Teresa Karnkowska. Ujęcie 6.	53
72.	Teresa Karnkowska. Ujęcie 7.	53
73.	Teresa Karnkowska. Ujęcie 8.	54
74.	Teresa Karnkowska. Ujęcie 9.	54
75.	Stanisław Karnkowski, z Karnkowa. Ujęcie 1.	54
76.	Stanisław Karnkowski, z Karnkowa. Ujęcie 2.	54
77.	Teresa i Zofia Karnkowskie, z Karnkowa.	54
78.	Stanisław, Teresa i Jan Karnkowscy z Karnkowa.	54
79.	Stanisław i Jan Karnkowscy z Karnkowa. Ujęcie 1.	55
80.	Stanisław i Jan Karnkowscy z Karnkowa. Ujęcie 2.	55
81.	Stanisław Karnkowski, z Karnkowa. Ujęcie 3.	55
82.	Stanisław Karnkowski, z Karnkowa, konno. Ujęcie 4.	55
83.	Stanisław Karnkowski, z Karnkowa, konno. Ujęcie 5.	55
84.	Stanisław Karnkowski, z Karnkowa. Ujęcie 6, w salonie.	55
85.	Stanisław i Jan Karnkowscy z Karnkowa. Ujęcie 3.	56
86.	Stanisław Karnkowski, w mundurze stryjecznego dziadka, szambelana kr. St. Augusta. Ujęcie 7.	56
87.	Jan Adam Marian (179) Karnkowski z Karnkowa. Lata dziecińne. Ujęcie 1.	56
88.	Jan Adam Marian (179) Karnkowski z Karnkowa. Okres wojny z 1920 r. Ujęcie 2.	56
89.	Jan Adam Marian (179) Karnkowski z Karnkowa. Okres wojny z 1939 r. Ujęcie 3.	57
90.	Jan Adam Marian (179) Karnkowski z Karnkowa. Ujęcie 4.	57
91.	W USA. M., z Sopoćków Karnkowska, ż. J. K., Jadwiga z Karnkowskich z Oleszna i J. Karnkowski.	58
92.	Jan Adam Marian (179) Karnkowski z Karnkowa. Przy pomniku walk z września 1939 r. Ujęcie 5.	58
93.	Polowanie w 1932 r. w Lubrańcu, maj. S. Grodzickiego, z udziałem J. Karnkowskiego. Ujęcie 1.	58
94.	Polowanie w 1932 r. w Lubrańcu, maj. S. Grodzickiego, z udziałem J. Karnkowskiego. Ujęcie 2.	59
95.	Kieliszek podróżny, ofiar. przez J. K. administratorowi Karnkowa, p. J. Srednickiemu, na polowaniu.	59
96.	Jan Adam Marian (179) Karnkowski z Karnkowa. Jeniec Woldenbergu, r. 1940. Ujęcie 6.	60
97.	Jan Adam Marian (179) Karnkowski z Karnkowa. Filadelfia 1957. Ujęcie 7.	60
98.	Jan Adam Marian (179) Karnkowski z Karnkowa. Wilmington, Delaware 1957. Ujęcie 8.	60
99.	Zofia (180) z Karnkowskich Andrzejowa Kulwieciowa. Ujęcie 1.	60
100.	Kpt. Andrzej (364) Kulwieć. Na biurku stoi fotografia żony.	60
101.	Wizytówka por. Andrzeja Kulwiecia z lat 20-tych.	60
102.	Ex libris Andrzeja Kulwiecia.	60

103.	Jan i Stanisław Karnkowscy z kpt. Andrzejem Kulwieciem, w parku w Karnkowie.	61
104.	Kpt. Andrzej (364) Kulwieć ze Stanisławem (178) i Janem (179) Karnkowskimi.	61
105.	Zofia (180) z Karnkowskich Andrzejowa Kulwieciowa. Ujęcie 2.	62
106.	Zofia (180) z Karnkowskich Andrzejowa Kulwieciowa. Ujęcie 3.	62
107.	Zofia (180) z Karnkowskich Andrzejowa Kulwieciowa. Ujęcie 4.	62
108.	D. g. ułożone i iluminowane przez Z. (180) z Karnkowskich Kulwieciową.	63
109.	Karnkowo, r. 1995. Dwór widok ogólny, widoczne ślady zaniedbania.	64
110.	Karnkowo. O nowoczesności świadczy świetlówka, o patriotyzmie tulejki do chorągiewek.	64
111.	Karnkowo. „Przedszkole Zakładowe“. Zdeastrowany, dwór jest nowym dysponentem potrzebny.	64
112.	Grobowiec Karnkowskich z Karnkowa. Całość.	65
113.	Grobowiec Karnkowskich z Karnkowa. Fragment lewy.	65
114.	Grobowiec Karnkowskich z Karnkowa. Fragment prawy.	65
115.	Symbol. grób S. Karnkowskiego zamord., przez Niemców i pochowanego w nieznanym miejscu.	66
116.	Karnkowo. Szkic dworu w Gazecie Kujawskiej z dn. 20 kwietnia 1998 r., z adnotacją.	66
117.	Drzewo genealogiczne pierwszej linii „ kasztelańskiej “ rodu Karnkowskich.	67
118.	Nagrobek Anny (45) z Karnkowskich Szczawińskiej w kościele farnym w Łęczycy.	69
119.	Nagrobek Jakuba (285) Szczawińskiego męża Anny Karnkowskiej w kościele farnym w Łęczycy.	70
120.	Drzewo genealogiczne drugiej linii „ kasztelańskiej “ rodu Karnkowskich.	73
121.	Notatka prasowa o śmierci Stefana (109) Karnkowskiego.	74
122.	Uzupełnienie do notatki prasowej o śmierci Stefana Karnkowskiego.	74
123.	KURIER WARSZAWSKI, w którym opublikowano zaw. o pogrzebie M. z Karnkowskich Zawiszyny.	76
124.	Zawiadomienie o pogrzebie (111) Marii z, Karnkowskich Zawiszyny.	76
125.	Grobowiec C. Zawiszy, z Soboty i jego żony Marianny z Karnkowskich, rodziców Artura Zawiszy.	77
126.	Tablica nagrobna C. Zawiszy, z Soboty, oraz jego żony Marianny z Karnkowskich. Ujęcie 1.	77
127.	Tablica nagrobna C. Zawiszy, z Soboty, oraz jego żony Marianny z Karnkowskich. Ujęcie 2.	77
128.	Wycinek drzewa genealogicznego, rodziny Zawiszów z Soboty.	78
129.	Wycinek drzewa genealogicznego, linii Zawiszów Warszawskich.	78
130.	Portret Artura Zawiszy, z książki Lubomira Gadona, Wielka Emigracja, Księgarnia Polska w Paryżu.	79
131.	Nekrolog Józefy z Karnkowskich Podoskiej, z Kuriera Warszawskiego z dnia 6. 05. 1849 r.	80
132.	Notatka o pogrzebie Tekli z Karnkowskich Sumińskiej. KURIER WARSZAWSKI z 27.05.1821 r.	81
133.	Odpis aktu zgonu Tekli z Karnkowskich Sumińskiej.	82
134.	Notatka prasowa o śmierci Zygmunta (116) Karnkowskiego.	83
135.	Wyodrębnianie się linii bocznych rodu Karnkowskich na przełomie XIX i XX w.	85
136.	Drzewo genealogiczne linii Karnkowskich z Zarzeczewa i z Katowic.	86
137.	Jadwiga (170) z Cissowskich Karnkowska, „ Babciczka “.	86
138.	Złote wesele Antoniego (159) i Jadwigi Stefanii (170) z Cissowskich Karnkowskiej. Ujęcie 1.	87
139.	Złote wesele Antoniego (159) i Jadwigi Stefanii (170) z Cissowskich Karnkowskiej. Ujęcie 2.	88
140.	Dwór w Zarzeczewie, stan przed wojną.	88
141.	Dwór w Zarzeczewie, stan w lipcu 1999 r.	88
142.	Dwór w Zarzeczewie. Stan z 2000-04-28.	89
143.	Romantyczne położenie dworu w Zarzeczewie, w tyle Zalew Wiślany.	89
144.	Władysław Konstanty (171) Karnkowski z Zarzeczewa. Ujęcie 1.	89
145.	Zofia Halszka (173) z Jasińskich Karnkowska.	89
146.	Władysław Konstanty (171) Karnkowski z Zarzeczewa. Ujęcie 2.	90
147.	Wanda (174) Karnkowska, ujęcie 1.	91
148.	Wanda (174) Karnkowska, ujęcie 2.	91
149.	Wanda (174) Karnkowska, ujęcie 3.	91
150.	Zamówienie wieczystej Mszy św., za duszę śp. Wandy (174) Karnkowskiej.	91
151.	Irena (175) z Karnkowskich Jarnuszkiewicz.	92
152.	Epitafium Józefa Karnkowskiego właściciela Czamanina, pochowanego w Karnkowie.	93
153.	Odręczny odpis aktu urodzenia Eustachii Orsetti.	94
154.	Odpis aktu zgonu Eustachii z Orsettich Karnkowskiej.	94
155.	Tablica pamiątkowa Eustachii z Orsettich Karnkowskiej pra-pra-pra-babki autora w Witonii.	95
156.	Nieczytelny i odtworzony rysunek dolnej części tablicy pamiątkowej.	95

157.	Herb Złotokłos w odmianie „ uszczerbionej ”, na grobowcu, na cmentarzu w Strzegocinie.	98
158.	Herb Belina, z którego pewne elementy zostały zapożyczone przez Orsettich w herbie Złotokłos.	98
159.	Oficjalna wersja herbu Orsettich Złotokłos.	98
160.	Wilhelm Orsetti. Protoplasta rodziny Orsetti w Polsce. Uzyskał indygenat w, 1659 r.	99
161.	Kamienica Orsettich w Jarosławiu z końca XVI w. przebudowana przez W. Orsettiego.	100
162.	Kamienica Orsettich w Jarosławiu na polskiej monecie, 2 zł. Data wydania, 24. 01. 2006 r.	100
163.	Reprodukcja pocztówki z 1910 r., na której kamienica Orsettich jest, jako „ stary zamek ”.	100
164.	Kamienica Orsettich w Jarosławiu. Stan przełom XX i XXI w.	100
165.	Panorama rynku starego miasta w Jarosławiu. Po prawej stronie widoczna kamienica Orsettich.	100
166.	„Il palazzo Orsetti di Lucca”, obecnie siedziba zarządu miasta.	101
167.	Portal Pałacu Orsetti.	101
168.	Parter Pałacu Orsetti w Lucca.	101
169.	I piętro Pałacu Orsetti w Lucca.	101
170.	Palazzo Orsetti di Lucca. Klatka schodowa.	102
171.	Palazzo Orsetti di Lucca. Pracownia burmistrza XVIII w.	102
172.	Palazzo Orsetti di Lucca. Salka muzyczna.	102
173.	Palazzo Orsetti di Lucca. Sala lustrzana.	102
174.	Nagrobek Teodora (185) Karnkowskiego z Czamanina na Powązkach w Warszawie.	104
175.	Tablica nagrobna na pomniku Teodora (185) Karnkowskiego.	104
176.	Napis na płycie nagrobnej Teodora (185) Karnkowskiego, stan z lipca 1999 r.	104
177.	Drzewo genealogiczne Karnkowskich z Bogusławic.	106
178.	Pomnik nagrobny rodziny Karnkowskich na cmentarzu parafialnym w Lubotyniu.	107
179.	Płyta główna na pomniku nagrobnym rodziny Karnkowskich na cmentarzu w Lubotyniu.	107
180.	Herb Junosza na pomniku nagrobnym rodziny Karnkowskich w Lubotyniu.	107
181.	Inskrypcja ku czci Kamilli Karnkowskiej, na pomniku nagrobnym, na cmentarzu w Lubotyniu.	108
182.	Nekrolog Kamilli z Karnkowskich Karnkowskiej z Bogusławic z Kuriera Warszawskiego, 1851 r.	108
183.	Tablica ku czci p. T. Kołodziejskiego, na pomniku nagrobnym rodziny Karnkowskich w Lubotyniu.	108
184.	Nekrolog Edwarda (189) Karnkowskiego. GAZETA WARSZAWSKA nr 56, z 25. II 1911 r. s. 3.	109
185.	Nekrolog Franciszki z Otockich (400) Karnkowskiej. KURIER WARSZAWSKI nr 80 z 21. 3. 1913 r.	109
186.	Helena Karnkowska, druga córka Edwarda i Heleny z Otockich, za Karolem hr. Jezierskim.	110
187.	Maria (237) z Karnkowskich Krzymuska.	110
188.	Jan (614) Krzymuski z Wierzbia.	110
189.	Nekrolog Marii z Karnkowskich Krzymuskiej. KURIER WARSZAWSKI nr 29 z 30. 01. 1934 r. s. 7.	111
190.	Grób rodziny Krzymuskich na cmentarzu w Mąkolnie. Zdjęcie z dnia 2006-08-29. Całość.	111
191.	Grób rodziny Krzymuskich na cmentarzu w Mąkolnie. Zdjęcie z dnia 2006-08-29. Zbliżenie.	111
192.	Drzewo genealogiczne Karnkowskich z Paniewka.	112
193.	Stanisława (211) z Karnkowskich Jabłońska, ujęcie 1.	113
194.	Stanisława (211) z Karnkowskich Jabłońska, ujęcie 2.	113
195.	Nagrobek S. z Karnkowskich Jabłońskiej, w grobowcu rodzinnym na Powązkach w Warszawie.	113
196.	Szczegół z sąsiedniej fotografii. Pierwsza od góry Stanisława (211) z Karnkowskich Jabłońska.	113
197.	Antoni (399) Jasieńczyk Jabłoński, ujęcie 1, Warszawa 25 marca 1883 r.	114
198.	Antoni (399) Jasieńczyk Jabłoński, ujęcie 2, 1885 r.	114
199.	Nieistniejący gmach Poczty Głównej w Warszawie wg proj. A. Jabłońskiego 1912 r.	114
200.	Inskrypcja ku czci Gabrieli Karnkowskiej na grobowcu rodzinnym w Wilczynie. Lipiec 1999 r.	115
201.	Nekrolog ku czci Gabrieli (213) Karnkowskiej. Kurier Warszawski nr 277 z lipca 1897 r. s. 7.	115
202.	Drzewo genealogiczne linii Karnkowskich z Bochlewa i Wiśniewy.	116
203.	Kazimierz Mścisław Antoni (212) Karnkowski. Ujęcie 1.	117
204.	Kazimierz Mścisław Antoni Karnkowski ze swą pierwszą żoną Łucją (257) z Pobóg Górskich.	117
205.	Kazimierz Mścisław Antoni (212) Karnkowski. Ujęcie 2.	117
206.	Kazimierz M. A. (212) Karnkowski. ze swą drugą żoną Heleną (261) z Orzechowskich Karnkowską.	117
207.	K. M. A. Karnkowski. Księga Pamiątkowa na 75-lecie „Gazety Rolniczej” 1801-1935. W-wa 1938 r.	118
208.	Nekrolog Kazimierza (212) Karnkowskiego z Wiśniewy. Kurier Warszawski nr 327, 28 XI 1929 r.	118
209.	Akademia Rolnicza w Dublanach, do której uczęszczał Kazimierz Karnkowski z Wiśniewy.	119
210.	Łucja (257) z Pobóg Górskich Karnkowska.	120

HISTORIA RODU KARNKOWSKICH – SIERPIEŃ 2012
TOM III, Cz.3.– MIEJSCOWOŚCI ZWIĄZANE Z HISTORIĄ RODU.

211.	Tablica nagrobna Łucji (257) Karnkowskiej, na cmentarzu w Świerczynie, 2000-10-06.	120
212.	Grobowiec rodzinny Kazimierza (212) Karnkowskiego, z Wiśniewy, w Wilczynie.	120
213.	Maria (258) z Karnkowskich Wyganowska. Lata dziewczęce ujęcie 1.	121
214.	Maria (258) z Karnkowskich Wyganowska. Lata panieńskie ujęcie 2.	121
215.	Maria (258) z Karnkowskich Wyganowska. Ujęcie 3.	121
216.	Stefan (398) Wyganowski. Ujęcie 1.	121
217.	Maria (258) z Karnkowskich Wyganowska. Ujęcie 4.	122
218.	Stefan (398) Wyganowski. Ujęcie 2.	122
219.	Maria (258) z Karnkowskich Wyganowska. Ujęcie 5.	123
220.	Dwór w Pokrzywnicy.	123
221.	Kazimierz (259) Karnkowski.	123
222.	Księga pamiątkowa SGGW z 1937 r.	124
223.	Księga pamiątkowa SGGW z 1958 r.	124
224.	Kartka z księgi pamiątkowej SGGW. Zaznaczono nazwiska: J. Jabłońskiego i K. Karnkowskiego.	124
225.	Kartka z księgi pamiątkowej SGGW. Zaznaczono nazwisko: K. Karnkowskiego.	124
226.	Kazimierz (259) Karnkowski. Świadectwo maturalne, wersja polska.	125
227.	Kazimierz (259) Karnkowski. Świadectwo maturalne, wersja rosyjska.	125
228.	Kazimierz (259) Karnkowski.	125
229.	Kazimierz (259) Karnkowski. Świadectwo o przebiegu studiów na UW.	125
230.	Kazimierz (259) Karnkowski. Świad. wyst. z UW. Str. 1.	126
231.	Kazimierz (259) Karnkowski. Świad. wyst. z UW. Str. 2.	126
232.	Kazimierz (259) Karnkowski. Świad. wyst. z UW. Str. 3.	126
233.	Kazimierz (259) Karnkowski. Świad. wyst. z UW. Str. 4.	126
234.	Kazimierz (259) Karnkowski. Podanie do rektora UW.	127
235.	Kazimierz (259) Karnkowski. Zaświadczenie UW, w celu zwolnienia, ze służby wojskowej.	127
236.	Kazimierz (259) Karnkowski. Zaświadczenie o zwolnieniu ze służby wojskowej.	128
237.	Kazimierz (259) Karnkowski. Zaświadczenie Milicji Miejskiej w Warszawie.	128
238.	Świadectwo zgonu K. Karnkowskiego. W prawym dolnym rogu podpis brata T. Karnkowskiego.	129
239.	Tablica nagrobna K. Karnkowskiego na grobie rodzinnym na cmentarzu na Powązkach w W-wa.	129
240.	Tablica nagrobna Jana (262) Karnkowskiego (po odnowieniu), na grobie rodzinnym w Wilczynie.	129
241.	Jerzy (263) Karnkowski.	130
242.	Świadectwo zgonu Marii Urszuli z Kun Karnkowskiej.	130
243.	Zofia (264) z Karnkowskich Górską, ujęcie 1.	131
244.	Wincenty Józef (362) Górski, ujęcie 1.	131
245.	Zofia z Karnkowskich Górską. Prośba o immatrykulację na uniwersytecie w Lozannie 8. 11. 1930 r.	132
246.	Zofia z Karnkowskich Górską. Dyplom ukończenia uniwersytetu w Lozannie.	133
247.	Zofia z Karnkowskich Górską. Dyplom uzyskania doktoratu na UW.	134
248.	Zofia (264) z Karnkowskich Górską, ujęcie 2.	135
249.	Zofia (264) i Wincenty (362) Górscy. Życie dało im mało takich chwil.	135
250.	Zofia (264) z Karnkowskich Górską, ujęcie 3.	136
251.	Wincenty Józef (362) Górski, ujęcie 2.	136
252.	Wincenty Józef (362) Górski, ujęcie 3.	137
253.	Wincenty Józef (362) Górski, ujęcie 4.	137
254.	Wincenty Józef (362) Górski, ujęcie 5.	138
255.	Wincenty Józef (362) Górski, ujęcie 6.	138
256.	Wincenty Józef (362) Górski. Wojskowa Karta Ewidencyjna 1, s. 1.	139
257.	Wincenty Józef (362) Górski. Wojskowa Karta Ewidencyjna 1, s. 2.	140
258.	Wincenty Józef (362) Górski. Wojskowa Karta Ewidencyjna 1, s. 3.	141
259.	Wincenty Józef (362) Górski. Wojskowa Karta Ewidencyjna 2, s. 1.	142
260.	Wincenty Józef (362) Górski. Wojskowa Karta Ewidencyjna 2, s. 2.	143
261.	Wincenty Józef (362) Górski. Wojskowa Karta Ewidencyjna 2, s. 3.	144
262.	Wincenty Górski. Wniosek na odznaczenie VM, s.1. Podpisy: Wilhelm Światoldycz Kisiel, major.	145
263.	Wincenty Górski. Wniosek VM, s.2. Podp.: W. Ś. Kisiel, mjr, W. Karnicki rotm. W. Mirny por.	146
264.	Wincenty Górski. Wniosek VM, s.3. Podp.: W. Ś. Kisiel, Orzechowski płk., Karnicki gen. por.	147

265.	Wincenty Górski. Kwestionariusz odznaczonego VM, s.1.	148
266.	Wincenty Górski. Kwestionariusz odznaczonego VM, s.2.	149
267.	Wincenty Górski. Kw. Odzn. VM, s.3. Pod. Rotmistrz i d-ca 2 szw.14 p-ku ul. Wlkp.	150
268.	Korespondencja Wincentego Józefa Górskiego z niewoli bolszewickiej do żony.	151
269.	Tablice nagrobne na grobowcu Kretkowskich i Karnkowskich na Powązkach.	151
270.	Nekrolog Zofii z Karnkowskich Górskiej.	151
271.	Wydawnictwo hitlerowskie, zawiadamiające o zbrodni Katyńskiej.	153
272.	Lista Katyńska, Str. 182. Zaznaczono, por. Górski (362) Wincenty.	154
273.	Lista Katyńska, Str. 221. Zaznaczono, ppor. Karnkowski (218) Stanisław.	154
274.	Iwan Bezrukow, kpt. NKWD z Łubianki.	155
275.	Gen. Wasilij Błochin - jak twierdzą historycy własnoręcznie zabił ok. 50 tys. ludzi.	155
276.	Aleksander Dmitriew, por. z Łubianki.	155
277.	Fiodor Ilin, kpt. NKWD w Smoleńsku.	156
278.	Timofiej Kaczin, por. NKWD w Kalininie.	156
279.	Michaił Kozochotski, por. NKWD w Kalininie.	156
280.	Piotr Jakowlew kpt. NKWD z Łubianki.	156
281.	Aleksiej Rubanow, płk. wojsk konwojowych NKWD.	156
282.	Iwan Stepanow płk. wojsk konwojowych NKWD.	156
283.	Grigorij Timoszenko, strażnik w komendanturze NKWD w Charkowie.	156
284.	Grigorij Ziuskini, strzelec, strażnik więzienia NKWD w Smoleńsku.	156
285.	Książka Muchina „ Antyrosyjska podłość ”, w której autor przypisuje zbrodnię katyńską Niemcom.	160
286.	Aleksander Gurjanow z komisji polskiej Memoriału.	160
287.	Koperta do syna, (Kazimierza Górskiego), z zawiadomieniem o zamordowaniu ojca w Katyniu.	161
288.	Zawiadomienie syna (Kazimierza Górskiego) o zamordowaniu ojca w Katyniu.	161
289.	Pismo p. A. Gurianowa, do p. Kazimierza Górskiego w sprawie zamordowania jego ojca.	162
290.	Potwierdzenie Gen. Prok. Fed. Ros., o rozstrzelaniu por. W. Górskiego wiosną 1940 r. w Katyniu.	163
291.	Tłumaczenie powyższego dokumentu na język niemiecki.	164
292.	Koperta MSZ w Bernie zawierająca powyższy dokument.	164
293.	Kondolencje att. Woj. Szw. w Moskwie, dla K. Karnkowskiego w związku z zam. por. W. Górskiego.	165
294.	Płytki, por. Wincentego Górskiego, na ścianie kościoła na cmentarzu na Powązkach w Warszawie.	165
295.	Grobowiec Kretkowskich, na Powązkach z symboliczną tablicą upamiętniającą W. Górskiego.	166
296.	Zdzisław Antoni (266) Karnkowski, ujęcie 1.	167
297.	Tamara Izabella (272) z Dunajewskich Karnkowska.	167
298.	Zdzisław (266) Karnkowski z żoną Tamara.	167
299.	Tablica nagrobna, Tamary z Dunajewskich Karnkowskiej, na cmentarzu w Rogowie.	167
300.	Zdzisław Karnkowski w otoczeniu przyjaciół.	168
301.	Zdzisław Antoni (266) Karnkowski, ujęcie 2.	168
302.	Teresa (279) Maria z Kopciów Wiszniowska 2 ^o v. Karnkowska.	168
303.	Zdzisław Antoni (266) Karnkowski. „ młode ” lata.	169
304.	Zdzisław Antoni (266) Karnkowski w karykaturze.	169
305.	Zdzisław Antoni (266) Karnkowski. Lata „ dojrzałe ”, przy budowie szklarni.	169
306.	Zdzisław Antoni Karnkowski z żoną Teresą (275) i synem Andrzejem (273).	169
307.	Zdzisław Antoni (266) Karnkowski, z synem Andrzejem (273).	170
308.	Andrzej Karnkowski (273) z trzecią żoną ojca Teresą (275).	170
309.	Grobowiec Zdzisława i Teresy z Kopciów Karnkowskiej, na cmentarzu w Łodzi.	170
310.	Grobowiec Zdzisława i Teresy z Kopciów Karnkowskiej, tablica nagrobna.	170
311.	Tadeusz (267) Karnkowski, ujęcie 1.	171
312.	Xenia (280) Maria z Cresby'ch Karnkowska.	171
313.	Notatka żałobna, dotycząca Marii z Cresby'ch Karnkowskiej.	171
314.	Tadeusz Karnkowski w chwili przyjazdu do Anglii.	172
315.	Tadeusz Karnkowski w latach 90-tych.	172
316.	Oficjalny brytyjski formularz personalny.	172
317.	Po przeszkoleniu z odznaką pilota.	173
318.	Rejestr zwycięstw i odznaczeń pilota. Por. Tadeusz Karnkowski. Wersja 1.	173

319.	Rejestr zwycięstw i odznaczeń pilota. Por. Tadeusz Karnkowski. Wersja 2.	173
320.	Krzyż Walecznych Tadeusza Karnkowskiego.	174
321.	Okladka legitymacji.	174
322.	Legitymacja Krzyża Walecznych Tadeusza Karnkowskiego.	174
323.	Order VIRTUTI MILITARI T. Karnkowskiego.	174
324.	Okladka legitymacji, orderu VM.	174
325.	Legitymacja Order VIRTUTI MILITARI Tadeusza Karnkowskiego.	174
326.	Tadeusz Karnkowski na tle Spitfire'a 9. Na lotnisku w Northolt.	175
327.	T. Karnkowski absolwent, Wyż. Szkoły Woj. w W-wie, reaktywowanej w GB. Awans. na kap.	175
328.	Tadeusz Karnkowski, w Spitfire IX, przeciwko 3 samolotom Focke Wulf 190.	176
329.	Mustang T. Karnkowskiego, przeciwko łodzi podwodnej.	177
330.	Zagon powietrzny na Aalborg 18.10.1944 r.	177
331.	Mjr. pil. Tadeusz Karnkowski KW, VM.	178
332.	Decyzja o awansie Tadeusza Karnkowskiego.	179
333.	Dyplom awansu.	179
334.	Uroczyste wręczenie dyplomu majora, Tadeuszowi Karnkowskiemu 25 marca 2009 r.	179
335.	Gen. bryg. Leszek Soczewica. Attaché Wojskowy, Morski i Lotniczy RP w Waszyngtonie.	179
336.	Mjr. pilot. T. Karnkowski. Projektant i budowniczy Wal. Met. Nież. w Szopienicach i innych krajach.	179
337.	Mjr. Maciek Woźniak Vice-attaché Wojskowy, Morski i Lotniczy, Ambasady RP w Waszyngtonie.	179
338.	Wiśniewa, miejscowość rodzinna, Tadeusza Karnkowskiego, drogowskaz.	180
339.	Dom rodzinny T Karnkowskiego, zburzony, aby byli właściciele nie mogli do niego wrócić.	180
340.	Tadeusz Karnkowski do późnego wieku pozostał doskonałym brydżystą.	182
341.	Wesele T. Maringe'a z A. Wyganowską w 1915 r., w Ostrowie pow. Łask, maj. p. J. Szweycera.	186
342.	Numeracja osób z fotografii na poprzedniej stronie.	187
343.	Andrzej (273) Karnkowski.	188
344.	Zofia (276) z Dudków Karnkowska.	188
345.	Arthur (281) Richard Karnkowski, z kolegami, w dolnym rzędzie w środku.	188
346.	Arthur (281) Richard Karnkowski w Konstancyopolu.	188
347.	Arthur (281) Richard Karnkowski z Matką.	188
348.	Robert (277) Dariusz Karnkowski.	189
349.	Aldona (463) z Włodarków Karnkowska.	189
350.	Artur (278) Karnkowski.	189
351.	Ewelina (1581) z Kaczmarków Karnkowska.	189
352.	Zdzisław (279) Karnkowski.	190
353.	Anna (1589) ze Wzgardów Karnkowska.	190
354.	Weronika Karnkowska.	191
355.	Ewelina (1581) z Kaczmarków Karnkowska z synem Kamilem (1582).	191
356.	Kamil Karnkowski, jako już samodzielny.	191
357.	Szymon Karnkowski.	191
	CZĘŚĆ 2.	195
358.	Drzewo genealogiczne rodziny Karnkowskich Paniewa.	195
359.	Teodor (260) Karnkowski.	196
360.	Maria Halina (268) z Bartoszewiczów Karnkowska.	196
361.	Gimn. im. T. Czackiego (Wróblewskiego) w W-wie. Absol. za r. szk. 1910 – 1911 T. Karnkowski.	197
362.	Świadectwo ukończenia przez T. Karnkowskiego gimnazjum Wróblewskiego w W-wie, str. 1.	198
363.	Świadectwo ukończenia przez T. Karnkowskiego gimnazjum Wróblewskiego w W-wie, str. 2.	198
364.	Wniosek o nadanie Krzyża Walecznych, str. 1.	198
365.	Wniosek o nadanie Krzyża Walecznych, str. 2.	198
366.	Wniosek o nadanie Krzyża Walecznych, str. 3.	199
367.	Sztandar 2 pułku ułanów.	199
368.	Odnazka pułkowa 2 pułku ułanów.	199
369.	Krzyż Walecznych 1920, nr 18749, awers.	201
370.	Krzyż Walecznych 1920, nr 18749, rewers.	201

371.	Medal Niepodległości awers.	201
372.	Medal Niepodległości rewers.	201
373.	Teodor (260) Karnkowski, przed wstąpieniem do wojska zapisał się na Politechnikę Warszawską.	201
374.	Teodor (260) Karnkowski, przeniósł się wkrótce na SGGW.	201
375.	Teodor (260) Karnkowski, świadectwo zdanego egzaminu na SGGW.	202
376.	Teodor (260) Karnkowski, wycinek tableau absolwentów SGGW.	202
377.	Tableau absolwentów SGGW, 1925 r.	202
378.	Wycinek tableau absolwentów SGGW, 1925 r.	203
379.	Wniosek o przyznanie Medalu Niepodległości, s. 1.	203
380.	Wniosek o przyznanie Medalu Niepodległości, s. 2.	203
381.	Wniosek o przyznanie Medalu Niepodległości, s. 3.	204
382.	Kwestionariusz dla otrzymania dyplomu i legitymacji Medalu Niepodległości.	204
383.	List kondolencyjny z okazji śmierci T. Karnkowskiego od rodziny Kowalskich z Czartowa.	204
384.	List kondolencyjny z okazji śmierci T. Karnkowskiego, od braci Wojtkiewiczów z Buszkowa.	205
385.	Wzruszający list wnuczki pokojówki, we dworze M. T. Karnkowskich w Paniewie, 2012-04-24 r.	206
386.	Kazimierz (269) Karnkowski.	208
387.	Maria (271) z Echaustów Karnkowska.	208
388.	Kazimierz (269) Karnkowski. Świadectwo ukończenia szkoły powszechnej w GG, 1944 r.	208
389.	Kazimierz Karnkowski. Dyplom ukończenia Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Poznaniu, 1966 r.	208
390.	K. Karnkowski. Duplikat matury (1951 r.) w miejsce oryginału ukradzonego na terenie Polski.	209
391.	Kazimierz (269) Karnkowski. Dyplom ukończenia politechniki w Pradze, 1956 r.	209
392.	Kazimierz (269) Karnkowski. „Przyjaciel zwierząt” w Brisbane w Australii.	209
393.	Maria (271) z Echaustów Karnkowska. Miłośniczka sztuki w Wenecji.	209
394.	Maria (271) z Echaustów Karnkowska. Jak wytłumaczyć słoniowi, że banany już się skończyły.	209
395.	Kazimierz (269) Karnkowski. Tygryś wyrażnie „chwali” sobie drapanie za uchem.	209
396.	Maria (271) z Echaustów Karnkowska. Z tygrysem lepiej ostrożnie. Tajlandia.	209
397.	Maria (271) z Echaustów Karnkowska. Wizytówka z okresu pracy w firmie Calida.	210
398.	Kazimierz (269) Karnkowski. Wizytówka z okresu pracy w ABB.	210
399.	K. Karnkowski. Wizytówka z w BBC., które weszło w późniejszym okresie w skład ABB.	210
400.	Kazimierz (269) Karnkowski. Wizytówka z okresu pracy w Polsce.	210
401.	60- lecie Egzaminu Dojrzałości, Str. 1.	210
402.	60- lecie Egzaminu Dojrzałości, Str. 2.	210
403.	Anna z Karnkowskich (270) Górską.	211
404.	Jerzy (363) Górski.	211
405.	Drzewo genealogiczne linii z Bobryka i z Warszawy.	212
406.	Jan Józef (214) Karnkowski ze swą żoną Janiną Reginą (216) Gąssowską.	213
407.	Stanisław (218) Karnkowski.	214
408.	Stanisław (218) Karnkowski (Fot. ok. 1930 r.).	214
409.	Wypis z aktu ur. Stanisława Karnkowskiego.	214
410.	Karta wizytowa Stanisława Karnkowskiego, jako architekta.	214
411.	Świadectwo ślubu Stanisława (218) Karnkowskiego z Haliną (219) Sułowską.	215
412.	Zaproszenie na ślub Stanisława (218) Karnkowskiego z Haliną (219) Sułowską.	215
413.	Karteczka opisująca pobyt Stanisława (218) Karnkowskiego w Kozielsku.	216
414.	Notatka o wznowieniu sprawy por. Stanisława (218) Karnkowskiego przed sądem w Moskwie.	216
415.	Stanisław Karnkowski z żoną Haliną Janiną z Sułowskich.	216
416.	W-wa-Łazienki wyścigi konne 09.06.1930 r. Wysoka postać Stanisław Karnkowski, poniżej żona.	216
417.	Szczałki S. Karnkowskiego znalezione w Katyniu. Nowy Głos Lubelski 19. 06 1934 r.	217
418.	Koperta ze Stowarzyszenia "Memorial", do K. Karnkowskiego w Baden.	217
419.	Nie zrehabilitują ofiar Katynia. Artykuł G. W. 13. 05. 2009, wymieniający S. Karnkowskiego.	217
420.	Potwierdzenie rosyjskie, o przekazaniu S. Karnkowskiego do dyspozycji NKWD w Katyniu.	217
421.	Zawiadomienie Stow. "Memorial" (A. Gurjanow), o losach Stanisława Karnkowskiego.	218
422.	Potwierdzenie Gen. Prokuratury Fed. Rosyjskiej, o rozstrzelaniu Stanisława Karnkowskiego.	219
423.	Wyrazy współczucia ambasadora Szw. w Moskwie, w związku z morderstwem S. Karnkowskiego.	220
424.	J. w. Str. 2.	221
425.	Sanna. Na sankach, pierwsza z lewej prawdopodobnie Halina Janina Sułowska.	222

426.	Halina z Sułowskich Karnkowska	222
427.	Na wycieczce. Halina z Sułowskich Karnkowska	222
428.	Nekrolog Haliny (219) z Sułowskich Karnkowskiej nr 1.	222
429.	Nekrolog Haliny (219) z Sułowskich Karnkowskiej nr 2.	222
430.	Nekrolog Haliny (219) z Sułowskich Karnkowskiej nr 3	222
431.	Stanisław (218) Karnkowski ze swą siostrą Marią (217) Karnkowską „Ichną“	223
432.	Nekrolog Marii (217) z Karnkowskich Bobińskiej nr 1.	223
433.	Nekrolog Marii (217) z Karnkowskich Bobińskiej nr 2.	223
434.	Zygmunt Marian (365) Sułowski.	224
435.	Stanisław (452) Bobiński (ujęcie 1).	224
436.	Stanisław (452) Bobiński (ujęcie 2).	224
437.	Potw. Prok. Ros. o przekazaniu Z. M. Sułowskiego, do Katynia. Koperta ze Stow. „Memorial“	225
438.	Zawiadomienie Stowarzyszenia „Memorial“ o losach Zygmunta Mariana Sułowskiego.	226
439.	Potw. Gł. Prok. Woj. Fed. Ros., że nie dysponuje ona wiadomościami o losie Z. M. Sułowskiego.	227
440.	Koperta do dokumentu j. w.	227
441.	Andrzej Maria (394) Karnkowski, ujęcie 1.	228
442.	Andrzej Maria (394) Karnkowski, ujęcie 2.	228
443.	Andrzej Maria (394) Karnkowski, ujęcie 3.	228
444.	Andrzej Maria (394) Karnkowski, ujęcie 4.	228
445.	Poważna sprawa. Pojedynek szachowy p. Tarnowski i Andrzej Maria (394) Karnkowski.	228
446.	Andrzej Maria (394) Karnkowski, wizytówka nr 1.	228
447.	Andrzej Maria (394) Karnkowski, wizytówka nr 2.	228
448.	Andrzej Maria (394) Karnkowski. Ostatnia wigilia z wnukiem Krzysiem Wiśniewskim.	229
449.	Nekrolog Andrzeja Marii (394) Karnkowskiego.	229
450.	Zofia Danuta z Gąsiorowskich Karnkowska, jako „ pani profesor od polskiego “. Ujęcie 1.	229
451.	Zofia Danuta z Gąsiorowskich Karnkowska, jako „ pani profesor od polskiego “. Ujęcie 2.	229
452.	Zofia Danuta z Gąsiorowskich Karnkowska, jako „ pani profesor od polskiego “. Ujęcie 3.	229
453.	Elżbieta Zofia Karnkowska. Ujęcie 1.	230
454.	Elżbieta Zofia Karnkowska. Ujęcie 2.	230
455.	Sto lat młodej parze! Andrzej Piotr Wiśniewski (397) z żoną Elżbietą Zofią (396) z d. Karnkowską.	230
456.	Drzewo genealogiczne linii Karnkowskich z Oleszna.	231
457.	Przed gankiem dworu w Olesznie.	232
458.	Oleszno. Anna (222) Karnkowska. Piotr (215) Karnkowski. Ewa (223) Karnkowska.	232
459.	Piotr (215) Karnkowski z żoną Czesławą (172) z Karnkowskich Karnkowską.	232
460.	Piotr (215) Franciszek Karnkowski z Oleszna.	232
461.	Nekrolog Piotra (215) Franciszka Karnkowskiego z Oleszna.	232
462.	Samolot RWD por. Żwirki na polach pod Oleszнем.	233
463.	Por. Franciszek Żwirko, Oleszno 1932 r.	233
464.	Agnieszka Żwirko, żona por. Żwirki, z synem Henrykiem, przy studni na podwórzu w Olesznie.	233
465.	Piotr Karnkowski. Świadectwo ukończenia Wyższej Szkoły Rolniczej w Hohenheim ark 1.	234
466.	Piotr Karnkowski. Świadectwo ukończenia Wyższej Szkoły Rolniczej w Hohenheim ark 2.	235
467.	Piotr Karnkowski. Świadectwo ukończenia Wyższej Szkoły Rolniczej w Hohenheim ark 3.	236
468.	Piotr Karnkowski. Świadectwo ukończenia Wyższej Szkoły Rolniczej w Hohenheim ark 4.	237
469.	Piotr Karnkowski. Dyplom Akademii Rolniczej w Hohenheim ark 1.	238
470.	Piotr Karnkowski. Dyplom Akademii Rolniczej w Hohenheim ark 2.	239
471.	Piotr Karnkowski. Dyplom Akademii Rolniczej w Hohenheim ark 3.	240
472.	Piotr Karnkowski. Świadectwo z Wyższej Szkoły Rolniczej w Berlinie ark 1.	241
473.	Piotr Karnkowski. Świadectwo z Wyższej Szkoły Rolniczej w Berlinie ark 2.	242
474.	Piotr Karnkowski. Świadectwo z Wyższej Szkoły Rolniczej w Berlinie ark 3.	243
475.	Czesława (172) z Karnkowskich, Karnkowska z Oleszna.	244
476.	Zjazd z okazji 80-lecia „Babuni“ Czesławy (172) Karnkowskiej, Włocławek 1958 r.	245
477.	Czesława (172) Karnkowska z Oleszna. Fotografia z 1950 r.	245
478.	80-urodziny Czesławy (172) Karnkowskiej (1958), w otoczeniu dzieci.	245
479.	Płk. Tadeusz Sztumberg-Rychter. Przyjaciół rodziny. Tablica na grobowcu na Powązkach.	246
480.	Młodzież na wakacjach w Olesznie.	247

481.	Oleszno, „słynna” brzoza, pokazana na planie Oleszna, w tomie II niniejszego opracowania.	247
482.	Jadwiga (220) później zameżna Lipińska z matką Czesławą (172) Karnkowską w Inowrocławiu.	247
483.	Młodzież na wakacjach w Olesznie (1932-1934).	247
484.	Jadwiga Karnkowska, z rodzeństwem: Adam (226), Jadwiga (220), Ewa (223) i Anna (222).	248
485.	Jadwiga (220) z Karnkowskich Lipińska, ujęcie 1.	248
486.	Jadwiga (220) z Karnkowskich Lipińska, ujęcie 2.	248
487.	Jadwiga (220) z Karnkowskich Lipińska, ujęcie 3.	248
488.	Jadwiga (220) z Karnkowskich Lipińska, ujęcie 4.	248
489.	Jadwiga (220) z Karnkowskich Lipińska, ujęcie 5, w Kanadzie.	248
490.	T. (366) Lipiński, ujęcie 1.	249
491.	Tadeusz (366) i Jadwiga (220) z Karnkowskich Lipińscy, ujęcie 1.	249
492.	T. (366) Lipiński, ujęcie 2.	249
493.	Tadeusz (366) i Jadwiga (220) z Karnkowskich Lipińscy, ujęcie 2.	249
494.	Nekrolog Tadeusza (366) Tytusa Lipińskiego.	249
495.	Zaduszniaki – Grobowiec rodziny Karnkowskich z OLESZNA, przed przebudową.	249
496.	A. Karnkowski. Wypis z aktu urodzenia. Jeszcze w 1932 r. dokumenty takie pisano po rosyjsku.	250
497.	Maria Wanda (226) Karnkowska z d. Dubois.	251
498.	Akt zawarcia związku małżeńskiego pomiędzy Adamem Karnkowskim, a Marią Wandą Dubois.	251
499.	Adam (221) Karnkowski z ogierem na podwórzu w Olesznie.	251
500.	Adam (221) Karnkowski w biurze.	252
501.	Od lewej: Danuta z Karnkowskich Hoßfeld, Ewa z Karnkowskich Namedyńska i Adam Karnkowski.	252
502.	Bracia Karnkowscy z Oleszna. Od lewej Stefan (225), Adam (221) i Andrzej (225).	253
503.	Tabliczka na grobie (221) Adama i Marii (226) z Dubois Karnkowskich na Powązkach w W-wie.	253
504.	Adam (221) Karnkowski nekrolog nr 1.	253
505.	Adam (221) Karnkowski nekrolog nr 2.	253
506.	Anna (222) z Karnkowskich. I ° v. Grochulska, II ° v. Kurtz.	254
507.	A. (222) z Karnkowskich. I ° v. Grochulska, II ° v. Kurtz. 25. 12.1985. 2.5 miesiąca przed śmiercią.	254
508.	A. (222) Karnkowska ze swym pierwszym mężem B. (367) Grochulskim. Oleszno 1938.	254
509.	Anna (222) Karnkowska, Elżbieta z Grochulskich Karczewska i B. (367) Grochulski.	254
510.	W Małej Chelmicy w czasie okupacji. A. z Karnkowskich Grochulska z córkami i z matką.	254
511.	Bolesław (367) Grochulski.	256
512.	Oleszno 1939 r. Bolesław Grochulski z córką Marią-Elżbietą. Z tyłu szwagier Stefan Karnkowski.	256
513.	Oleszno 1939 r. St. Karnkowski z siostrzenicą Marią-Elżbietą i bratankiem Jackiem Karnkowskim.	256
514.	Postanowienie o umorz. śledztwa w sprawie zam. B. Grochulskiego i St. Karnkowskiego w l1939 r.	257
515.	Zaświadczenie T. Karnkowskiego, o zatrudnieniu Bolesława Grochulskiego w majątku Paniewo.	257
516.	Opinia Teodora Karnkowskiego, o przebiegu pracy Bolesława Grochulskiego w majątku Paniewo.	258
517.	Kartka Anny Grochulskiej do męża Bolesława (367) uwięzionego przez Niemców.	258
518.	Kartka Bolesława (367) Grochulskiego uwięzionego przez Niemców, do żony.	258
519.	Jerzy (368) Kurtz (r. 1973).	259
520.	Anna (222) z Karnkowskich I ° v. Grochulska, ze swym drugim mężem Jerzym (368) Kurtzem.	259
521.	Ewa (223) z Karnkowskich, Namedyńska, ujęcie 1.	259
522.	Ewa (223) z Karnkowskich, Namedyńska, ujęcie 2.	259
523.	Ewa (223) z Karnkowskich, Namedyńska, ujęcie 3.	259
524.	Ewa (223) z Karnkowskich, Namedyńska, ujęcie 4.	259
525.	Bolesław (369) Namedyński.	260
526.	Maria (226) z Dubois Karnkowska i Ewa (223) Namedyńska.	260
527.	Nekrolog Ewy (223) z Karnkowskich Namedyńskiej.	260
528.	Andrzej (224) Karnkowski, jako elew Szkoły Kadetów w Rawiczu.	261
529.	Andrzej (224) Karnkowski.	262
530.	Helena (230) Jasińska I ° v. Chojnacka, II ° v. Karnkowska.	262
531.	Andrzej (224) Karnkowski z żoną Heleną (230) Jasińską I ° v. Chojnacką.	262
532.	Andrzej (224) Karnkowski, nekrolog.	262
533.	Potwierdzenie losów S. Karnkowskiego, zesłanego na 2,5 roku, do kopalni węgla w Stalinogorsku.	263
534.	List Stowarzyszenia „Memorial” dotyczący losów Stefana Karnkowskiego.	264
535.	Stefan (225) Karnkowski. Zdjęcie z lipca 1943 dedykowane Matce i Haneczce.	265

536.	Stefan (225) Karnkowski, jako elegancki spacerowicz.	265
537.	Stefan (225) Karnkowski przy wesołej lekturze.	265
538.	Stefan Karnkowski z żoną Zofią Wandą z Majchrowskich i córką Ewą Czesławą, zamężną Szpejna.	265
539.	Stefan (225) Karnkowski z córką Ewą Czesławą (233), zamężną Szpejna.	265
540.	Stefan (225) Karnkowski, ujęcie 1.	266
541.	Stefan (225) Karnkowski, ujęcie 2.	266
542.	Stefan (225) Karnkowski, ujęcie 3.	266
543.	Stefan (225) Karnkowski, ujęcie 4.	266
544.	Stefan (225) Karnkowski, nekrolog.	266
545.	Zofia (232) Wanda Karnkowska z d. Majchrowska.	267
546.	Zaduszniki - październik 1997 r. Grobowiec rodziny Karnkowskich z Oleszna po przebudowie.	267
547.	Dwór w Olesznie, od 1946 r. szkoła podstawowa. Stan z 1997 r.	267
548.	Młode lata Jacka (227) Karnkowskiego.	268
549.	Jacek (227) Karnkowski w latach młodości.	268
550.	Jacek (227) Karnkowski.	268
551.	Jacek Karnkowski, z trofeum ze srebrno medalowego byka, 1987 r.	268
552.	Anna (228) z Herbów Karnkowska, ujęcie 1.	269
553.	Anna (228) z Herbów Karnkowska, ujęcie 2.	269
554.	Anna (228) z Herbów Karnkowska, ujęcie 3.	269
555.	Anna (228) z Herbów Karnkowska, uroczystość wręczenia dypl. dr nauk technicznych.	269
556.	Krystyna z Godlewskich I ^o v. Czartoryska, II ^o v. Karnkowska.	270
557.	Danuta (231) Karnkowska z psem.	271
558.	Danuta (231) z Karnkowskich Hoßfeld.	271
559.	Martin (335) Hoßfeld.	271
560.	Danuta (231) z Karnkowskich ze swym pierwszym mężem Martin'em (335) Hoßfeld'em.	271
561.	Ewa Czesława (233) z Karnkowskich Szpejna.	272
562.	Marek (451) Szpejna.	272
563.	Tomasz (229), Jan (334), Dorota Anna (332) z Winiarskich i Stanisław Karnkowscy, ujęcie 1.	273
564.	Tomasz (229), Jan (334), Dorota Anna (332) z Winiarskich i Stanisław Karnkowscy, ujęcie 2.	274
565.	Drzewo genealogiczne rodziny Karnkowskich Leszna.	275
566.	Potwierdzenie Herodyi, o legitymacji A. (184) Karnkowskiego ze szlachectwa w Królestwie Polskim.	276
567.	Potwierdzenie płatności przez Kancelarię Deputacji Szlacheckiej Guberni Mazowieckiej.	276
568.	Grobowiec rodziny Karnkowskich z Leszna na cmentarzu w Strzegocinie, przed renowacją.	279
569.	Grobowiec rodziny Karnkowskich z Leszna na cmentarzu w Strzegocinie po renowacji.	279
570.	Tablica na podstawie krzyża, S. P. Bronisławie z OTOCKICH / KARNKOWSKIEJ, przed renowacją.	279
571.	Tablica jak obok, po renowacji, stan z dnia 8 września 2006 r.	279
572.	Stan trumien z 2 kwietnia 2005 r. po otwarciu grobowca.	280
573.	Inicjator renowacji grobowca, p. mgr Henryk, Lesiak. Zdjęcie z dnia 14 czerwca 2005 r.	280
574.	Podziękowanie, wg publikacji w Życiu Kutna nr 3/183 z 9 lutego 2006 r.	280
575.	Tablica nagrobna S. Karnkowskiego, budowniczego niniejszego grobowca, przed renowacją.	281
576.	Tablica jak na fotografii obok, po renowacji, stan z dnia 8 września 2006 r.	281
577.	Nekrolog Jadwigi (238), Marii Placydy Rulikowskiej, żony S. (198) Karnkowskiego z Leszna.	281
578.	Nekrolog H. R. (☆1820 † 1898), ojca J. (238), Marii Placydy z Rulikowskich Karnkowskiej.	281
579.	Nekrolog M. (197) z Karnkowskich Wodzińskiej. Kurier Warszawski nr 171 23.06.1939 s. 7.	282
580.	Grób rodziny Wodzińskich w Zaborówku.	282
581.	Obelisk na grobie rodzinnym Jana Wodzińskiego w Zaborówku.	282
582.	Tablica nagrobna Józefa (240) Karnkowskiego grobowcu rodzinnym Karnkowskich w Zawadach.	283
	CZĘŚĆ 3.	287
583.	Drzewo genealogiczne linii Karnkowskich Łaz i z Pask.	287
584.	Gustaw (199) Karnkowski, z Łaz ujęcie 1.	288
585.	Gustaw (199) Karnkowski, z Łaz ujęcie 2.	288
586.	Gustaw (199) Karnkowski, z Łaz ujęcie 3.	288
587.	Nekrolog Gustawa (199) Karnkowskiego z Łaz. Kurier Warszawski, nr 64 5. III. 1890, s. 5.	290
588.	Tabliczka nagrobna Gustawa (199) Karnkowskiego w grobowcu rodzinnym w Zawadach.	290

589.	Ludwika z Gierliczów Karnkowska, 1 ^{ov} Bromirska Ujęcie 1.	291
590.	Ludwika z Gierliczów Karnkowska, 1 ^{ov} Bromirska Ujęcie 2.	291
591.	Nekrolog Ludwiki z Gerliczów Karnkowskiej 1 ^{ov} . Bromirskiej. Kurier Warszawski, 28. II. 1929, s. 12.	291
592.	Tabliczka nagrobna Ludwiki z Gerliczów Karnkowskiej 1 ^{ov} . Bromirskiej w grobowcu w Zawadach.	291
593.	Grób Kisielnickich, w Porytem. Grób, Elżbiety, wnuczki M. z Karnkowskich Nowomiejskiej z Łaz.	294
594.	Nagrobek M. Kisielnickiej z 1870, na cmentarzu w Porytem. Najstarszy z nagrobków Kisielnickich.	294
595.	Tabliczka nagr. Gustawa, syna M. Grott-Nowomiejskiego, w grobowcu Karnkowskich w Zawadach.	295
596.	Maria (246) Karnkowska, Izabella (245) Karnkowska.	296
597.	We dworze w Łazach.	296
598.	Izabella (245) Karnkowska, Zofia (248) Karnkowska, Łazy ok. 1900 r.	297
599.	Zofia (248) Karnkowska.	297
600.	I. Karnkowska, Józef Janusz, Z. Karnkowska, później za Goldstandem, J. Karnkowska, ok. 1900 r.	297
601.	Rezydencja w Zaborowie, wybudowana przez L. Goldstanda dla jego żony Zofii z Karnkowskich.	297
602.	Nekrolog Z. z Karnkowskich 1 ^{ov} . L. Goldstand, 2 ^{ov} . J. hr. Tarnowskiej. Dz. Pol. Lon. 15. 1. 1968 r.	297
603.	Rezydencja w Zaborowie, szkic.	298
604.	Tablica nagrobna Leona (361) Feliksa Goldstanda.	299
605.	Inauguracja Międzynarodowej Wystawy Książki we Florencji. 3 maja 1925 r. Awers.	299
606.	Grobowiec rodziny Goldstand' ów na cmentarzu na Powązkach w Warszawie.	299
607.	Inauguracja Międzynarodowej Wystawy Książki we Florencji. 3 maja 1925 r. Rewers.	299
608.	Władysław (244) Karnkowski.	300
609.	Władysław (244) Karnkowski, jako prezes Och. Straży Pożarnej w Sochaczewie.	300
610.	Władysław (244) Karnkowski, z żoną Ewelina (404) z Holyńskich Karnkowska.	300
611.	Druga od lewej Elżbieta (250) z Holyńskich Karnkowska w parku w Łazach.	300
612.	Akt ślubu, Władysława Adolfa Stanisława Karnkowskiego z Ewelina Katarzyną Holyńską.	301
613.	Nekrolog Władysława (244) Karnkowskiego.	302
614.	Tabliczka nagrobna Władysława (244) Karnkowskiego w grobowcu rodzinnym w Zawadach.	302
615.	Od lewej NN, Ewelina (404) z Holyńskich Karnkowska, Władysław (244) Karnkowski.	302
616.	Potwierdzenie studiów Władysława (244) Karnkowskiego.	303
617.	Miejsce, epizod i towarzystwo nieznane. Po lewej stronie stoi, W. (244) A. S. Karnkowski wł. Pask.	303
618.	Tabliczka nagrobna E. (404) z Holyńskich Karnkowskiej w grobowcu w Zawadach.	303
619.	Dwór w Paskach stan pierwotny.	304
620.	Dwór w Paskach stan z lipca 1999 r.	304
621.	Izabella (245) Karnkowska, Sacré Coeur.	305
622.	Z., z Karnkowskich za hr. J. Tarnowskim, I ^o v. za L. Goldstandem, z S. I. Karnkowską, 1950 r.	305
623.	Izabella (245) Karnkowska, nekrolog.	305
624.	Jadwiga (249) Karnkowska, Zakopane 1924 r.	306
625.	Pozostałość dworu w Łazach po zburzeniu głównego kompleksu po 1945 r.	306
626.	Jadwiga Karnkowska (✠1885 ✠1965) z Łaz, za Feliksem Czerwiakowskim (1878 - 1961).	307
627.	Feliks (1033) Czerwiakowski, (✠1878 ✠1961), mąż Jadwigi (249) Karnkowskiej, z Łaz.	307
628.	Jadwiga (249) z Karnkowskich Czerwiakowska.	307
629.	Tablica nagrobna Jadwigi (249) z Karnkowskich Czerwiakowskiej w grobowcu w Zawadach.	307
630.	Tablica nagrobna Feliksa (405) Czerwiakowskiego w grobowcu Karnkowskich w Zawadach.	307
631.	Tablica nagrobna Eugenii Czerwiakowskiej z d. Guerin, matki Feliksa Czerwiakowskiego.	307
632.	Akt ślubu, Stanisława Stefana Aleksandra Karnkowskiego z Elżbietą Janiną Marią Holyńską.	308
633.	Stanisław (247) Stefan Aleksander Karnkowski. Ujęcie 1.	310
634.	Stanisław (247) Stefan Aleksander Karnkowski. Ujęcie 2.	310
635.	Stanisław (247) Stefan Aleksander Karnkowski. Ujęcie 3. Na tle pałacu w Zaborowie.	310
636.	Stanisław (247) Stefan Aleksander Karnkowski. Ujęcie 4.	310
637.	Stanisław (247) Stefan Aleksander Karnkowski. Ujęcie 5.	310
638.	Stanisław (247) Stefan Aleksander Karnkowski. Nekrolog.	310
639.	Stanisław (247) Stefan Aleksander Karnkowski. Wniosek nominacyjny na ppor. WP.	311
640.	Stanisław (247) Stefan Aleksander Karnkowski. Decyzja o nominacji na ppor. WP.	312
641.	Stanisław (247) Stefan Aleksander Karnkowski. Załączniki do wniosku nominacyjnego, j.w.	312
642.	Dzieci Ksawerego Holyńskiego i Emilii Bloch, na wakacjach w Kołobrzegu.	313
643.	Ewelina z Holyńskich Karnkowska, na wakacjach w Kołobrzegu, przed I wojną światową.	313

644.	Rewers fotografii wykonanych w Kołobrzegu, przed I wojną światową.	313
645.	Elżbieta Holyńska za Stanisławem Stefanem Aleksandrem Karnkowskim z Łaz. Ujęcie 1.	314
646.	Elżbieta Holyńska za Stanisławem Stefanem Aleksandrem Karnkowskim z Łaz. Ujęcie 2.	314
647.	Ewelina (404) z Holyńskich Karnkowska.	314
648.	Elżbieta Holyńska za Stanisławem Stefanem Aleksandrem Karnkowskim z Łaz. Ujęcie 3.	314
649.	Elżbieta Holyńska za Stanisławem Stefanem Aleksandrem Karnkowskim z Łaz. Ujęcie 4.	315
650.	Elżbieta Holyńska za Stanisławem Stefanem Aleksandrem Karnkowskim z Łaz. Ujęcie 5.	315
651.	Elżbieta Holyńska za Stanisławem Stefanem Aleksandrem Karnkowskim z Łaz. Ujęcie 6.	315
652.	Elżbieta Holyńska za Stanisławem Stefanem Aleksandrem Karnkowskim z Łaz. Ujęcie 7.	315
653.	Tablica nagrobna Stanisława i Elżbiety z Holyńskich Karnkowskich w grobowcu w Zawadach.	316
654.	Nekropolia rodziny Karnkowskich z Łaz i Pask. Krypta w kościele w Zawadach.	316
655.	Ludwik (252) Karnkowski. Ujęcie 1.	317
656.	Ludwik (252) Karnkowski. Ujęcie 2.	317
657.	Ludwik (252) Karnkowski. Ujęcie 3 z synem Andrzejem (256).	317
658.	Ludwik (252) Karnkowski. Ujęcie 4.	317
659.	Oflag Woldenberg: H. Rostworowski, E. Sapieha, S. Czartoryski, Ludwik (252) Karnkowski.	318
660.	Ludwik (252) Karnkowski w parku.	318
661.	Ludwik (252) Karnkowski.; Nekrolog nr 1.	319
662.	Ludwik (252) Karnkowski.; Nekrolog nr 2.	319
663.	Grobowiec Holyńskich, na Powązkach w Warszawie.	319
664.	Tablice nagrobne na grobowcu Holyńskich, w tym Ludwika (252) Karnkowskiego.	319
665.	Maria (255) z Sianożęckich Karnkowska, ujęcie 1.	320
666.	Maria (255) z Sianożęckich Karnkowska, ujęcie 2.	320
667.	Maria (255) z Sianożęckich Karnkowska, ujęcie 3.	320
668.	Maria (255) z Paszkowskich Karnkowska, nekrolog 1.	320
669.	Maria (255) z Paszkowskich Karnkowska, nekrolog 2.	320
670.	Andrzej (251) Karnkowski. Po ślubie z Marią (253) de la Concepcion d'Avial.	321
671.	Andrzej (251) Karnkowski z synem Stanisławem (254) Ludwikiem Karnkowskim.	321
672.	Andrzej (251) Karnkowski z bratankiem Andrzejem (256) Karnkowskim.	321
673.	A. Karnkowski. Złożenie urny do grobu w Zawadach. Syn, M. Karnkowska, żona i A. Karnkowski.	321
674.	Andrzej (251) Karnkowski tabliczka nagrobna w grobowcu rodzinnym w Zawadach.	321
675.	Maria (253) de la Concepcion d'Avial, ujęcie 1.	322
676.	Maria (253) de la Concepcion d'Avial, ujęcie 2.	322
677.	Maria (253) de la Concepcion d'Avial, z synem Stanisławem (254) Ludwikiem Karnkowskim.	322
678.	Pałac w Starożebach, po zniszczeniach w okresie PRL'u.	322
679.	Andrzej (256) Karnkowski.	323
680.	Anna (448) z Kamińskich Karnkowska z synem Krzysztofem (449) Karnkowskim.	323
681.	Krzysztof (449) Karnkowski.	323
682.	Zofia (450) z Chojnowskich Karnkowska druga żona Andrzeja (256) Karnkowskiego.	324
683.	Krzysztof (449) Karnkowski, Gazeta Wyborcza – Duży Format – 31. 05. 2004.	326
684.	Drzewo genealogiczne linii Karnkowskich z Młogoszyna i z Torunia.	327
685.	Kopia aktu zgonu Leokadii (1581) z Bińkowskich Karnkowskiej po polsku.	330
686.	Kopia aktu zgonu Leokadii (1581) z Bińkowskich Karnkowskiej po rosyjsku.	330
687.	Józefa (203) Grzegorzewska, żona Witolda (202) Sylwestra Karnkowskiego. Ujęcie 1.	331
688.	Józefa (203) Grzegorzewska, żona Witolda (202) Sylwestra Karnkowskiego. Ujęcie 2.	331
689.	Potwierdzenie przyjęcia, Stefana Karnkowskiego do Gimnazjum Gubernialnego w W-wie.	332
690.	Prośba S. Karnkowskiego, (31 12 1859), o wciągnięcie go w szeregi szlachty mazowieckiej, ark 1.	333
691.	Prośba S. Karnkowskiego, (31 12 1859), o wciągnięcie go w szeregi szlachty mazowieckiej, ark 2.	334
692.	Sprostowanie nieścisłości zawartych w prośbie z 31 12 1859r., ark 1.	335
693.	Sprostowanie nieścisłości zawartych w prośbie z 31 12 1859r., ark 2.	336
694.	Zestawienie dokumentów złożonych przez Sylwestra Karnkowskiego.	337
695.	L. z Dąbrowskich, z s. Wł., mężem S. Karnkowskim, oraz J z Grzegorzewskich Karnkowska.	338
696.	Stefan (204) Karnkowski.	338
697.	Leonida (205) z Dąbrowskich Karnkowska. Ujęcie 1.	338
698.	Leonida (205) z Dąbrowskich Karnkowska. Ujęcie 2.	339

699.	Władysław (206) Karnkowski.	339
700.	List Stefana Karnkowskiego do cukrowni w Dobrzelinie.	340
701.	Stefan (204), Leonida (205) z Dąbrowskich i Władysław (206) Karnkowscy.	340
702.	Leonida (205) z Dąbrowskich Karnkowska. Ujęcie 3.	340
703.	Dwór w Młogoszynie stan z końca lat 90-tych.	340
704.	Anna (209) z Gajewskich z Władysławem (206) Karnkowskim.	342
705.	Grób S. i Wł. Karnkowskich. Stoją: syn i wnuk pochowanych, dr Witold Karnkowski, w tyle autor.	342
706.	S. Karnkowski z Młogoszyna i jego syn Wł. Karnkowski. Tablica z grobu obok. 19. 09. 2005 r.	342
707.	Władysław (206) Karnkowski.	343
708.	Krystyna (207) z Jagielków Karnkowska.	343
709.	Miejsce wiecznego spoczynku Krystyny z Jagielków Karnkowskiej w grobowcu Rodziców.	343
710.	Zbliżenie lewej tablicy nagrobnej. Krystyna z Jagielków Karnkowska i jej ojciec E. Jagielko.	343
711.	Dr Witold (208) Karnkowski.	344
712.	Witold (208) Karnkowski. Uroczysta promocja doktorska, 2001-06-01.	344
713.	Małgorzata z Zakrzewskich (1586) Karnkowska z Torunia.	344
714.	Kaplica w Czamaninku. Na mense sarkofagowej h. fundatorów J. Karnkowskiego i J. Ostromeckiej.	346
715.	Kaplica w Czamaninku. Inskrypcja fundacyjna.	346
716.	Autoreklama prof. K. Rymuta.	349
717.	Kopia aktu zawarcia małżeństwa przez Jana Karnkowskiego ze Skwirlna.	350
718.	Inocenty Karnkowski, wspomnienie pośmiertne nr 1. Nekrolog.	351
719.	Inocenty Karnkowski, wspomnienie pośmiertne nr 2.	352
720.	Sergiusz Karnkowski, syn Innocentego, student teologii w Warszawie.	352
721.	Karta ewidencyjna Sergjusza Karnkowskiego na UW, str 1.	353
722.	Karta ewidencyjna Sergjusza Karnkowskiego na UW, str 2.	354
723.	Sergiusz Karnkowski – curriculum vitae.	355
724.	Sergiusz Karnkowski. Atestat ukończenia prawosławnego seminarium duchownego str. 1.	356
725.	Sergiusz Karnkowski. Atestat ukończenia prawosławnego seminarium duchownego str. 2.	357
726.	Akt ślubu, pomiędzy Ł. K. Brandysem, a panną Lucydą, Praxedą, Emilią Karnkowską – ark. 1.	360
727.	Akt ślubu, pomiędzy Ł. K. Brandysem, a panną Lucydą, Praxedą, Emilią Karnkowską – ark. 2.	361
728.	Akt ślubu, pomiędzy Ł. K. Brandysem, a panną Lucydą, Praxedą, Emilią Karnkowską – ark. 3.	362
729.	Notatka o Karnkowskich służących, jako oficerowie w kontrrewolucyjnej „ Białej Armii ” rosyjskiej.	363
730.	Nekrolog M. Karnkowskiego, em. urzędnika z Warszawy, Kurier Warszawski nr 145/1851, s. 758.	364
731.	Mikołaj Karnkowski, em. urzędnik z Warszawy. Zapis w metrykalnej księdze zgonów z 1851 r.	365

8.0.	ROZDZIAŁ 8. Numeracja przypisów.

Nr	T R E Ś Ć	Str.
	Część pierwsza.	
1.	„Zaginiony”, nagrobek Jana (10) Karnkowskiego, pochowanego pierwotnie u Dominikanów w Krakowie.	12
2.	Udział Michała (73) Karnkowskiego w odbudowie kościoła św. Mikołaja.	16
3.	Uwaga n/t „zaginionego” grobu Antoniego (100) Karnkowskiego, poch. pierwotnie w Łagiewnikach. . .	19
4.	Źródło wiadomości o zespole pałacowo-parkowym w Pluskowęsach.	29
5.	Uwaga n/t brak opisów życia codziennego w Karnkowie do 15 pokolenia.	33
6.	Uwaga n/t roli p. Gabriela Michalika w ratowaniu zdeprawowanego po 1945 r. dworu w Karnkowie. . .	36
7.	Źródło wiadomości o roli rodu Karnkowskich w historii gospodarczej dawnej Łodzi w połowie XVIII w. .	74
8.	Niezgodności źródłowe, odnośnie żony Antoniego (100) Ignacego Karnkowskiego.	74
9.	Wiadomości źródłowe o historii przem. ceramicznego na obszarze m. Łodzi na przełomie XVII i XVIII w.	75
10.	Podobizna Artura Zawiszy, pochodzi z książki Lubomira Gadona, WIELKA EMIGRACJA.	79
11.	Artur Zawisza, pieczętował się h. Przerowa. Zawisza Czarny z KRZYŻAKÓW używał, h. Sulima.	79
12.	Datę zejścia Eustachii z Orsettich Karnkowskiej, przyjęto zgodnie z tablicą nagrobną.	92
13.	Albrycht Radziwiłł – Pamiętnik o dziejach w Polsce tom 3 1647-1656. Str. 426. PIW Warszawa 1980 r.	92
14.	INDYGENAT – Encyklopedia Polski. Wyd. Kluszczyński. Kraków 1996. Str. 233.	96
15.	Tłumaczenie indygenatu z łaciny na polski.	96
16.	Uzasadnienie odznaczenia Stefana Wyganowskiego KW.	122
17.	M. Pruszyński. DRAMAT PIŁSUDSKIEGO WOJNA 1920. Polska Oficyna Wydawnicza „BGW” s. 55. . .	122
18.	Odznaczenia: Jan Wyganowski (VM), Stefan Wyganowski (KW) i Tadeusz Wyganowski (KW).	122
19.	Księga pamiątkowa, ku uczczeniu zaczątków, założenia i utrwalenia SGGW w Warszawie.	123
20.	Z artykułu KATYŃ DO STRASBURGA, polscy politycy systematycznie zaniedbują sprawy narodowe. .	152
21.	Objaśnienie organizacji lotnictwa polskiego w WB, oraz różnych skrótów i szczegółów.	176
22.	Opisanie pościgowca amerykańskiego Mustang P-51.	177
23.	Wbrew opisom komunistycznym ziemiaństwo w Polsce żyło bardzo skromnie.	180
24.	Nie tylko praca pracowników fizycznych, ale i nadzoru była na majątkach bardzo ciężka.	180
25.	Zwiększanie asortymentu, i masy produkcyjnej, zwiększało dochód majątku, oraz fundusz płac.	181
26.	T. Karnkowskiego nazwano „biskup”, ponieważ mógł się nieopatrnie pochwalić przodkami.	185
	Część druga.	195
27.	Pokrewieństwo pomiędzy rodzinami Karnkowskich i Zabińskich nie zostało wyjaśnione.	195
28.	Julian Kulski, był zaprzyjaźniony z moim Ojcem i korespondowali ze sobą nawet w czasie II wojny świat.	195
29.	W Warzymowie mieszkało 4 braci Grochulskich.	196
30.	Zagon na Korosteń, był ostatnią akcją ofensywną w wojnie z 1920 r.	200
31.	Por. Żwirko, i inż. Wigura, byli zwycięzcami międzynarodowego turnieju lotniczego Challenge 1934 r. . .	233
32.	Płk. Sztumberk-Rychter, był wybitnym ofensywnym, (leśnym) oficerem AK.	245
33.	Tadeusz Sztumberk-Rychter. ARTYLERZYSTA PIECHUREM. PAX 1966 r.	250
34.	Na kościele w Lipnie umieszczono tablicę upamiętniającą zaarrestowanie inteligencji polskiej w 1939 r.	255
35.	Obozy: Stalag IIA, 173 1B, Stalag, XI B 21, Stalag X A 111 633 59 86, Stalag X A 59, Stalag X C 42. . .	261
	Część trzecia.	287
36.	Zakaz przymusowego przesiedlania poddanych do nowych folwarków.	341
37.	Przywiązanie właścicieli, do swych poddanych.	341

38.	Tom II HISTORII rodu KARNKOWSKICH i powiązanie majątku z członkami rodu Karnkowskich. . . .	341
39.	Prośba do czytelników o informacje. Adres: Kazimierz Karnkowski, CH-5400 Baden.	345
40.	Data fundacyjna 20. 07.1773 r. CORPUS INSCRIPTIONUM POLANIAE. T.4. Str. 193. Woj. Włocławskie.	345
41.	Rafał Lemkin – Zeszyty Historyczne – Instytut Literacki Paryż 2004. Nr 147, str. 107-157.	349
42.	Kwerenda p. mgr Jadwigi Kwolczak.	350

K O N I E C   t o m u   III.